

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kadınlar İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyor

İstanbul Sözleşmesi'nin yürürlüğe girmesinin 10. yıl dönümü, faşist şef Erdoğan'ın gece yarısı kararnamesiyle Türkiye'nin sözleşmeden çekilmesine tepki eylemleriyle karşılandı. Sokağa çıkma yasaklarına rağmen Yaşamak İstiyoruz İnisiyatifi üyeleri, Taksim Meydanı'nda eylem yaptı, "İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyoruz" dedi. HDP'li kadın milletvekilleri de İstanbul ve Diyarbakır'da eylemler yaptı.

10

Röportaj

Çelebi: Çare intihar, uyuşturucu değil örgütlü insan

Yoksul emekçi halkın artan yoksulluk ve üretilen umutsuzlukla intihara sürüklendiğini söyleyen Marksist Teori dergisi yazarı Arif Çelebi, bireysel öfkenin örgütlü hale getirilmesi gerektiğini kaydetti. Çelebi, devrimcilerin görevinin örgütlü gücü yükseltmek olduğunu söyledi.

08

İşçi Sınıfı ve Ezilenlerin Sesi

HABERDE OBJEKTİF • YORUMDA DEVRİMCİ

Atılım

• YIL: 1 • 14 Mayıs 2021 • 12 •

• www.atilimgazetesi.org •

• FİYATI: 2 TL •

İSRAİL İLE İLİŞKİLER KESİLSİN

İşgalci siyonist İsrail, Nakba/Büyük Felaketi sürdürüyor. Filistinlilerin evlerine, işyerlerine, tarım arazilerine el koyuyor. El Aksa Camisi'ne saldırıyor, Şeyh Cerrah'ta olduğu gibi Filistinlileri yerlerinden etmeye çalışıyor. İşgale karşı direnişe geçen Gazze'yi bombalıyor. Bu işgal saldırısı, bu siyonist zulüm 'normalleşme' adı altında başta emperyalist devletler ve İsrail'e en yakın siyasi iktidar olan faşist sömürgeci Türk devleti olmak üzere, bölgedeki işbirlikçi, gerici ve faşist devletlerin askeri, politik ve ekonomik desteği altında gerçekleşiyor.

Filistinliler bir kez daha "Nehirden denize özgür Filistin" diye haykırıyor. Şimdi bu haykırışa kulak verme zamanı. Filistin toprakları Filistin halklarındır! Filistinlilerin direnişi meşrudur. Bu direniş, emperyalist devletler ve sömürgeci faşist iktidarların timsah göz yaşları, sahte açıklamaları ile değil dünya haklarının dayanışması ile kazanabilir. Şimdi; "İlişkiler kesilsin, İsrail'e boykot" demek, Filistin halkının gerçek dostlarının görevidir. Nehirden denize özgür Filistin için direnenlere selam olsun.

Rota

Haysiyet ve emperyalizm

16

Röportaj

Hamzaoglu: İktidar taammüden ölümümüze sebep oldu

Covid-19 salgınının işçileri öldürdüğüne dikkat çeken Halk Sağlığı Uzmanı Prof. Dr. Onur Hamzaoglu, iktidarın politikalarının işçilerin, yoksulların taammüden ölümüne sebebiyet verdiğini vurguladı. Hamzaoglu, aşının toplumsal mülkiyete dönüştürülmesi gerektiğini söyledi.

15

Polemik

EMEP 1 Mayıs'ın neresindeydi?

17

GÜNDEM: Politik mücadelenin yeni bir dönemi açılırken

ÖZGÜR KADIN: 1 Temmuz'da Hayatı Durduruyoruz!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BÜYÜTEÇ: İsrail hep aynı İsrail: Siyonist

Politik mücadelenin yeni bir dönemi açılırken

Faşist şeflik rejimi için çanlar günden güne daha şiddetli çalıyor.

Faşist mafyacı Sedat Peker konuş-tukça, faşist saray iktidarının kirli ve kanlı siyasi ve mali ilişkilerinden yeni kesitler ortalığa saçılıyor. Faşist kontrgerilla şefi Mehmet Ağar'ın, hapishaneden daha yeni çıkan faşist mafyacı Alaattin Çakıcı'yı ve faşist kontrgerilla yöneticileri Korkut Eken'le Engin Alan'ı yanına alarak, o dönem üzerine çöktüğü Yalıkavak Marina'da çektiği o tehditkar fotoğraf yeni anlamlar kazanıyor. Sedat Peker'in düzenlediği AKP'ye destek mitinglerinden Alaattin Çakıcı'nın Erdoğan-Bahçeli anlaşmasıyla hapishaneden çıkarılışına, Mehmet Ağar ile damat Berat'ın Pelikan grubu arasındaki ilişkiden Ağar'ın kontrolündeki milyarlarca dolarlık uyuşturucu trafiğine, AKP'li milletvekili oğul Tolga Ağar'ın faili olduğu tecavüz ve cinayetin örtbas edilışinden Erdoğan'ın oğulları ve yakın çevresinin Azeri oligarklarla gizli kaynaşmasına, Türkiye'deki ve Kıbrıs'taki siyasi suikastlara uzanan, gestapo bakanı Soyulu'nun savurduğu aşağılık tehditlerle de üzeri örtülemeyecek olan devasa bir pislik yığını bu.

Bakmayın Sedat Peker'in şimdilerde faşist şef Erdoğan'ın gözünden düşmüş olduğuna. O, sarayın gözdeleleri arasında bulunduğu, faşist şef uğruna oluk oluk kan akıtmaktan, zindanları basıp HDP'li tutsak vekilleri ortadan kaldırmaktan, hatta CHP'lileri ağaçlarda sallandırmaktan bahsederken sırtının sıvazlandığı günleri unutmuyor. Peker'in bugün ağzından dökülenler, faşist şeflik rejiminin bütünleşmiş olduğu karanlık sermaye, mafya ve kontrgerilla ağının henüz gün yüzüne çıkan küçük bir boyutuna teka-bül ediyor. Saray devleti katında artık ayyuka çıkmış olan ihalecilik ve yolsuzluğun, kayırmacılık ve vurgunculuğun, lüks ve sefa düşkünlüğünün de bir boyutunu oluşturduğu bu derin kokuşmuşluğun, faşist şeflik rejiminin siyasi etkisi altında tuttuğu yığınlar içinde dahi memnuniyetsizlik ürettiği gerçeği ise artık saklanamıyor.

Yasakların ve cezaların işçi sınıfına ve yoksullara uygulandığı, ayrıcalıklarına saray zevatına ve zenginlere sunulduğu pandemi süreci, faşist şeflik rejimine karşı memnuniyetsizlik ve tepki birikimini hızlandırmış bulunuyor. Maske takmadığı için bekçi gürhuncu adeta linç edilen emekçinin görüntüsü akıllara kazınıyor. Aşılma hakkından halen yoksun tutulan ama üç haftalık "tam kapanma" sahtekarlığı boyunca yine toplu taşıma araçlarına istiflenen, yine fabrikalara ve işletmelere tıklan, böylece kar çarkları-

nın dönmesi uğruna hayatları hiçe sayılan milyonlarca işçi arasında faşist şefe tepki artık daha hızlı mayalanıyor. Politik İslamcı faşist saray zevatı, önce koronavirüs tedbiri diye ambalajladığı ve toplumsal ilişkileri dinselleştirme dayatmasıyla yaşam tarzı özgürlüğünü yok etmenin yeni bir vechesi olarak Ramazan'da uygulamaya soktuğu alkollü içki yasağını açığatan savunamaz duruma düşüyor.

İşsizler ordusunun mevcudu 10 milyon. İşkur'a iş aramaya gitmek için dolmuş parası bulamayanların, pazar tezgahlarından çöpe atılanları toplayarak yaşayanların, Halk Ekmek önünde upuzun kuyruklar oluşturanların sayısı durmadan artıyor. İşsizlik girdabındaki yoksullar, sefalet ücretine mahkum işçiler, iflasa sürüklenen esnaflar, borca batan köylüler arasında yayılan intiharlarla, Nisan ayında yaşamına son verenlerin sayısı 129'a varıyor. İktisadi-mali krizin yükünü işçilerin ve ezilenlerin sırtına yüklemekte duraksamayan faşist şeflik rejiminin, günden güne büyüyen insanca bir yaşam isteğinin aşındırdığı kitle tabanını koruyabilecek iktisadi-mali manevra imkanları neredeyse tükenmiş, bugüne değin yaslandığı maddi ve moral dayanakları çürüme ve dağılma yoluna girmiş durumda.

İşçi sınıfı ve ezilenlerin gitgide genişleyen kesimlerinde, faşist şeflik rejiminin yozlaşmışlığı ve yağmacılığına, adaletsizliğine ve yasaklılığına, keyfililiğine ve küstahlığına karşı çıkma eğilimi geliyor. Emekçi milyonlarda iş ve yaşam koşullarındaki kötüleşmeyi durdurma, demokratik hak ve özgürlüklerini savunma duygusu ve düşüncesi daha gür filizleniyor. Toplumsal-siyasal psikoloji değişiyor, 20 Temmuz 2015 faşist saray darbesini izleyen yıllarda devlet terörü ve psikolojik savaşla tedricen suskunluğa itilen kitleler bugün yeniden aktif savunma pozisyonuna doğru ilerliyor.

Kayyum rektöre karşı Boğaziçi mer-

kezli gelişen öğrenci eylemselliği ve onun etrafında genişleyen dayanışma çemberi, cins kırımına karşı 8 Mart'ta alanlara akan ve hemen ardından İstanbul Sözleşmesi'ni savunmak için eyleme duran kadın özgürlük mücadelesi, Newroz'da Kürt halkının ulusal demokratik hakları ve mevzileri için meydanları doldurması, bunca kışkırtılmış homofobik, transFOBik saldırganlık karşısında gerilemeyen LGBTİ+ hareketi, sağlık emekçilerinin yaşam nöbetleri, İkizdere köylülerinin ekolojik yıkıma karşı duruşları, faşist yasaklara rağmen gittikçe yaygınlaşan işçi direnişleri, söz konusu ilerleyişin bu yılın başından itibaren boy gösteren belli başlı habercileri.

Evet, umutsuzluğa ve çaresizliğe meydan okuyan, en ağır bedelleri tereddütsüzce göğüsleyen, suskunluğun teslimiyete dönüşmesini önleyen, dağlarda ve kentlerde, yeraltında ve yerüstünde can feda dövüşen öncü direnişçilerin araladığı kapıdan yeni bir politik canlanma dönemine giriyoruz.

Toplumsal ve siyasal yarılmanın had safhaya vardığı, sömüren-sömürülen, ezen-ezilen, zengin-yoksul, devlet-halk çelişkilerinin alabildiğine keskinleştiği bu yeni dönem, hem emekçilerin ve ezilenlerin antifaşist bir atılıma geçme imkanının hem de faşist şeflik rejiminin bir mezarlık sessizliğini hakim kılmaya tehlikesinin bir arada bulunduğu, kader belirleyici bir politik kavşak niteliği taşıyor. Kitle tabanındaki erimeyi durduramayan ve antifaşist direnişleri bastıramayan faşist şeflik rejimi, tam da bundan dolayı, faşist devlet terörünü ve faşist psikolojik savaşı dizginsizce yoğunlaştırmaya yöneliyor. Onur ve özgürlük için isyan arzusu artmaktayken, faşist zor da zirveye doğru tırmanıyor.

Denilebilir ki, politik mücadelenin bu yeni dönemi, faşist saray darbesinden itibaren belirginleşen "kimin iradesi kırılacak" sorusunun yanıtını olgunlaştıracak.

Faşist şeflik rejimi, 1 Mayıs yasakları ve saldırılarında ya da Medya Savunma Alanları'na dönük son işgal hareketinde görüldüğü gibi, bu soruyu kendi lehine bir yanıtla bağlamak için faşist zora dayalı her yola pervasızca başvuracak. Ezilenlerin birleşik antifaşist saldırısını hazırlama yoluyla aynı sorunun devrimci-demokratik yanıtını üretme görevi ise komünist, devrimci ve antifaşist güçlerin önünde tüm güncelliğiyle uzanacak.

Antifaşist direnişle faşist prangası kırılan 1 Mayıs, işte bu görevi omuzlayacak güçlerin bir panoramasını sunuyor. 1 Mayıs günü Taksim'i dişe diş bir mücadeleyle çepeçevre kuşatan, kent merkezlerinde faşist yasakları parçalayan, emekçi mahallelerinde ve işçi havzalarında direniş bayrağını dalgalandıran işçilerin ve ezilenlerin antifaşist öncüleri, faşizme karşı cepheleşme sorumluluğunu da paylaşıyorlar. Ve antifaşist cephenin genişletilmesi, ezilenlerin irili ufaklı mücadeleleri içinden birleşik bir politik merkezin yükseltilmesi, kuşkusuz ki faşist şeflik rejimini yıkma görevinin kritik bir halkasını oluşturuyor.

1 Mayıs'ı takiben, sürmekte olan Kobanê davasını ve HDP'yi kapatma davasını püskürtme hazırlığından 1 Temmuz'da sonuçlandırılacağı ilan edilen İstanbul Sözleşmesi'nden çıkış kararına karşı kadın isyanını alevlendirmeye, Metina, Avaşın ve Zap'taki sömürgeci işgale karşı çıkışı örgütlemekten Boğaziçi direnişine yeni bir soluk kazandırmaya, işçi direnişlerini etkinleştirme ve birleşme hattına sokmaktan İkizdere'de dozerleri engellemeye değin antifaşist direnişin başlıca güncel uğrakları, aynı zamanda, antifaşist cepheyi genişletmenin politik zeminini meydana getiriyor. Bu güncel politik muharebeler, 1 Mayıs'ın direniş kararlılığında buluşan bütün devrimci ve antifaşist güçlerce şimdi de ortak politik duruşlar sergilenmesini bekliyor.

Politik mücadelenin adımlamakta olduğu bu yeni döneminde, fiili meşru mücadelenin en ön saflarında mevzilenmeye devam ederken, birleşik cephenin mevcut devrimci ve demokratik kulvarlarına seferberliği misliyle artırmak ve antifaşist cephenin genişletilmesine yönelik inisiyatifli güçlendirmek, elbette en başta, komünist öncünün payına düşüyor.

Yeni dönem, bize, cesaret ve kararlılıkla ileri atılanların, direniş güçlerini birleştirenlerin, emekçi ve ezilen kitlelerle örgütleyici ilişkilerini süreklileştirip genişletenlerin faşist şeflik rejimini yenilgiye uğratabilecek antifaşist atılımın gerçekleşmesine pekala öncülük edebileceklerini muştuluyor.

Açlık Grevlerini İzleme Heyeti'nden çağrı: Tecride son verin

➤ Açlık Grevlerini İzleme Heyeti, Kürt halk önderi Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması için süren açlık grevlerine ilişkin Marmara Bölgesi'ndeki hapishanelerde incelemelerde bulundu. Hazırlanan raporun sunulduğu açıklamada, tutsakların taleplerinin kabul edilerek tecridin kaldırılması istendi.

İSTANBUL - Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'a uygulanan tecridin ve hak ihlallerinin sonlandırılması talebiyle hapishanelerde 27 Kasım'da başlayan süresiz-dönüşümlü açlık grevi 11 Mayıs itibarıyla 166. gününde. Özgürlük İçin Hukukçular Derneği (ÖHD) İstanbul Şubesi, İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi, Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), Marmara Tutuklu ve Hükümlü Aileleri İle Dayanışma Derneği (MA-TUHAYDER) ve Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) İstanbul Şubeleri temsilcilerinden oluşan Açlık Grevi İzleme Heyeti, 4-10 Mayıs tarihleri arasında Marmara Bölgesi'nde bulunan hapishanelere yaptıkları ziyaretlere ilişkin hazırladıkları raporu açıkladı.

ÖHD İstanbul Şubesi'nde düzenlenen basın toplantısında raporu okuyan ÇHD İstanbul Şube Başkanı Çiğdem Akbulut, 26 avukat ile Marmara Bölgesi'nde bulunan 12 hapishanede 50 tutuklu ile görüşmeler gerçekleştirdiklerini belirtti.

12 HAPİSHANEDE 612 TUTUKLU AÇLIK GREVİNE GİRDİ

Marmara Bölgesi'ndeki 12 hapishanede yaklaşık 612 tutuklunun süresiz-dönüşümlü açlık grevine girdiğini aktaran Akbulut, "Greve giren tutuklular hakkında disiplin soruşturması başla-

tıldığı, disiplin cezası verildiği, cezalara karşı itiraz edilmişse de infaz hakimlikleri ve ağır ceza mahkemeleri tarafından itirazların reddedildiği, bazı hapishanelerde tutuklulara B1 vitaminin verilmediği, dönüşüm nedeniyle grevi bitiren tutuklulara buna uygun diyet yemeği verilmediği, bu süreçte Adalet Bakanlığı'na, Sağlık Bakanlığı'na, Meclis İnsan Hakları Komisyonuna, HDP ve CHP Cezaevi İzleme Komisyonlarına, İHD, CİSST ve CPT'ye mektup yazdıkları, İHD ve CİSST'e yazılan mektuplara idare tarafından el konulduğu" bilgisini paylaştı.

TALEP TECRİDİN KALDIRILMASI

Akbulut, tutukluların temel talebi-

nin Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler, Anayasa ve Ceza İnfaz Kanunu'nda güvence altına alınan temel hak ve özgürlükler doğrultusunda Abdullah Öcalan üzerindeki hukuka aykırı tecride son verilerek, ailesi ve avukatlarıyla görüşmesinin sağlanması ve hapishanelerde pandemi bahane edilerek daha da ağırlaştırılan tecride son verilmesi olduğunu vurguladı.

Covid-19 pandemisi ile birlikte hapishanelerde zaten sınırlı olan hak ve özgürlüklerinin kısıtlandığını kaydeden Akbulut, İmrallı Hapishanesi'nde salgın öncesi ve sonrası tecrit koşullarının ağır bir şekilde sürdüğüne dikkat çekti.

Açlık grevlerinin salgın sürecinde daha büyük risk barındırdığına dikkat

Kadınlardan AİHM binasında tecrit karşıtı eylem

STRASBOURG - Kürt ve enternasyonalist genç kadınlar, Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'a uygulanan tecride karşı Fransa'nın Strasbourg kentinde bulunan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) binasında eylem yaptı. "Em Dibêjin Na" (Hayır diyoruz) kampanyası kapsamında 7 Mayıs günü düzenlenen eylemde genç kadınlar binanın çatı katına İngilizce, "Tecride hayır diyoruz" yazılı pankart astı. Bir grup kadın da binanın girişinde eylem yaptı. Polis, AİHM önünde toplanan genç kadınları uzaklaştırdıktan sonra bina içinde eylem yapanlara saldırdı, gözaltına aldı.

çeken Akbulut, tecridin kaldırılması, hapishanelerde yaşanan hak ihlallerinin son bulması şeklindeki taleplerin kabul edilmesi çağrısında bulundu.

Hapishanelerde koronavirüs yayılıyor

HABER MERKEZİ - Alınmayan önlemler nedeniyle pek çok hapishanede koronavirüs vakaları artmaya başladı. Diyarbakır Kadın, Tarsus T Tipi, Mardin E Tipi ve Bakırköy Kadın Hapishanelerinde çok sayıda tutsak koronavirüse yakalandı.

Diyarbakır Kadın Hapishanesi'nde

B-11 koğuşunda bulunan 8 tutsağa Covid-19 tanısı konulurken, A-5 koğuşunda tanı konulan tutsak sayısı öğrenilemedi. B-12 koğuşunda ise belirtiler olmasına rağmen tutsaklara test yapılmadı.

Özgürlük İçin Hukukçular Derneği (ÖHD) Diyarbakır Şubesi, hapishane zi-

yaretinin ardından yazılı açıklama yaptı, koronavirüs teşhisi konulan koğuşlarda hasta tutsaklar olduğunu, sağlıklarından endişe duyduklarını belirtti. ÖHD, hapishane savcısıyla yaptıkları görüşmenin ardından kalp hastası tutsağın hastaneye götürüldüğünü ve korona olan mahpuslara ilaç verilerek, kantin-

den ihtiyaçlarının karşılandığını belirtti.

Tarsus T Tipi Hapishanesi'nde de adli tutukluların bulunduğu koğuşların tamamında salgının yayıldığı öğrenilirken, Mardin E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde de 8 tutuklunun Covid-19 testi pozitif çıktı. 3 tutsağın durumunun ağır olduğu öğrenildi.

DERSİM - Dersim'in Ovacık ilçesinde yaşayan 28 yaşındaki Murat Yıldız, 7 Mayıs'ta hayvanlarına barınak yapmak için gittiği Ağaçpınar köyü kırsalında SİHA'ların hava saldırısında katledildi. Yıldız bulunduğu araca düzenlenen hava saldırısıyla katledilirken araçta iki kişinin daha

SİHA'lar Ovacık'ta bir sivil katletti

olduğu ve bombalama nedeniyle aracın ve içindekilerin tanınmayacak halde olduğu öğrenildi.

Baba Mazlum Yıldız, tanıkların anlatımına göre oğlunun takibe alındığını ve bir daha kendisinden haber alamadıklarını aktardı. Ovacık İlçe Jandarma Komutanlığı'ndan çağrıldığını ve askerlerin yanan arabayı gösterdiğini kaydeden baba Yıldız, "Araba tanınmaz haldeydi. Askerler arabanın içindekilerin helikoptere silah sık- tığını söyledi. Arabanın içinde bir kişi- nin olduğu söyleniyordu. Yanında kim vardı, kim

sakat olduğunu söylediler. Peki, arabanın içindeyken sakat olduğunu nasıl görüyor- lar ki" diye konuştu.

SİVİL ÖLÜMLERİNDE AYNI BAHANE

Yıldız ailesini ziyaret eden HDP Dersim Milletvekili Alican Önlü, sivil ölümlere aynı bahaneler uydurulduğunu hatırlata- rak, son 5 yılda Venk Deresi ve Pülümür Vadisi'nde çok sayıda sivilin öldürüldüğünü söyledi. Önlü, "Yanında kim vardı, kim

yoktu, hiç buna bakmaksızın bir sivil katle- diliyorsa bu savaş suçudur" dedi.

TERTELENİN YIL DÖNÜMÜNDE KATLEDİLDİ

Ağuçen Ocağı dedelerinden Kemal Kılıç da Murat Yıldız'ın katledilmesine tep- ki gösterdi. Dersim Tertelesi ile başlayan imha ve asimilasyon politikalarının günü- müze değin sistematik bir şekilde devam ettiğini söyleyen Kılıç, "Buğday meyda- nında asılarak katledilen Seyit Rıza'nın torunu, tertelenin yıl dönümü sayılacak şu günlerde katlediliyor" diye konuştu.

Erdoğan, 'Berfo Ana'ya verdiği sözü tutmadı:

Cemil Kırbayır dosyası kapatıldı

➤ Erdoğan'ın Berfo Kırbayır'a araştırılması için söz verdiği oğlu Cemil Kırbayır'ın dosyası, Yargıtay tarafından zaman aşımı gerekçesiyle kapatıldı.

HABER MERKEZİ - Yargıtay, Cemil Kırbayır'ın 12 Eylül 1980 darbesinden sonra gözaltında kaybedilmesi ile ilgili olarak 2014 yılında yeniden soruşturma açılmasını sağlayan Ardahan Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararını bozdu. Kırbayır dosyası zaman aşımından kapatıldı. Dönemin Başbakanı Tayyip Erdoğan, Cumar-tesi Annelerinden Berfo Kırbayır'a olayın araştırılması için söz vermişti.

Yargıtay, 1980'de işlenen suçla ilgili zaman aşımının 2002 yılında dolduğu gerekçesiyle Adalet Bakanlığı'nın "kanun yararına bozma" talebini yerinde buldu. Yargıtay, kamu görevlilerinin işlediği öldürme suçlarında zaman aşımı işlemeyeceğine ilişkin 2004 yılında yapılan Anayasa değişikliği ile 12 Eylül döneminde işlenen suçlarla ilgili dokunulmazlık sağlayan Anayasa'nın geçici 15. Maddesinin kaldırılmasına ilişkin 2010 yılı Anayasa değişikliğinin, dosyanın zaman aşımına girmesine engel oluşturmayacağını savundu.

2014 yılında Kırbayır dosyasını yeniden açan bu karardan sonra soruşturmayı yürütmekle görevli Kars Başsavcılığı ise faillerin yargılanması için hiçbir adım atmadığı gibi Adalet Bakanlığı'na başvuru olarak zaman aşımı nedeniyle dosyanın kapatılması için kanun yararına bozma

yoluna gidilmesini istedi. Adalet Bakanlığı, 25 Şubat 2020'de Ardahan Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararının "kanun yararına bozulması" talebiyle Yargıtay'a başvurdu. Yargıtay 8. Ceza Dairesi de 26 Ekim 2020 tarihini taşıyan kararı ile Bakanlığın bu talebini kabul etti.

Böylece 2002 yılına kadar şüphelilerin bulunması için hiçbir işlem yapılmayan, 2014 yılından sonra yeniden açılan dosya, Adalet Bakanlığı'nın talebi ve Yargıtay'ın kararıyla tekrar kapatılmış oldu.

MECLİS RAPORUNA RAĞMEN KAPATILDI

Yakınları gözaltında kaybedilen Cumar-tesi Annelerinin sembol isimlerinden Berfo Ana, 2011 yılında dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından Başbakanlık'ta kabul edilmişti. Erdoğan'ın bu görüşmeden sonra verdiği talimatla TBMM'de kurulan Alt Komisyon'un hazırladığı raporda, Cemil Kırbayır'ın gözaltına alındıktan sonra öldürüldüğü tespitine yer verildi. Raporda, Kırbayır'ın Gölde'deki Dede Korkut Eğitim Enstitüsü'nde işkenceye öldürülüp cesedinin yok edildiği, işkencecilerin Kırbayır'ın yanı sıra Oruç Korkmaz, Turan Sağlam ve Mahmut Kaya adlı gençleri de öldürdükleri belirtildi.

Şenyaşar ailesi: Neredesin Adalet Bakanlığı?

URFA - AKP MKYK üyesi ve Urfa Milletvekili İbrahim Halil Yıldız'ın korumaları ve yakınlarının saldırısı sonucu 2018 yılında eşi ve iki oğlu katledilen Emine Şenyaşar ile saldırıda yaralanan oğlu Ferit Şenyaşar'ın Urfa Adliyesi önünde başlattıkları "adalet nöbeti" so-kağa çıkma kısıtlamaları nedeniyle 30 Nisan'dan bu yana Suruç'taki evlerinde devam ediyor.

Şenyaşar ailesi, eylemlerinin 63. gününde sosyal medya hesaplarından, Adalet Bakanı resmi Twitter hesabını etiketleyerek, saldırı günü Acil Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından tutulan vaka raporu ile yaralıları taşıyan ambulansın saldırıya uğramış görse-lini, "Neredesin Adalet Bakanlığı, Türkiye'de adaletin olduğuna bizi inandırın. Savcılar, siyasi talimatları değil kanunları uygulasinlar. Devletin hastanesinde insanlık

suçunu işleyenleri yargılayın artık" mesajıyla paylaştı.

AYDENİZ: HERKES İÇİN EŞİT YAŞAM

Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Eş Genel Başkanı Saliha Aydeniz, Halkların Demokratik Partisi (HDP) milletvekilleri Meral Danış Beştaş ve Ayşe Sürücü ile HDP Urfa İl Eşbaşkanı Çiğdem Karakeçili, Emine Şenyaşar'ı, Anneler Günü dolayısıyla ziyaret etti. Ziyarette, anne Şenyaşar'a karanfil ve beyaz tül bent verildi.

DBP Eş Genel Başkanı Aydeniz, "Anneler herkes için eşit bir yaşam istiyor. Bugünü bize cehenneme çevirdiler ama annelerimizin adalet talebi bütün dünyaya örnek. Bugün sadece biz buradayız ama bütün kadınların desteği sizinle. Dünya bu zulümden haberdar. Yalnız değilsin, buradayız, yanınızdayız" dedi.

Ferit Şenyaşar ise evde nöbet tuttıkları süre boyunca polislerin evi gözetim altına aldığını, kapıya çıktıklarında polislerin tacizine maruz kaldıklarını aktardı.

Ziyaret boyunca anne Emine Şenyaşar, geçmiş anneler günü özlemini dile getirerek, gözyaşı döktü.

Azerbaycanlı muhalif Memmedov İstanbul'da ölü bulundu

İSTANBUL - Devrimci Anarşist Federasyon (DAF) üyeleri, İstanbul'da cansız bedeni bulunan anarşist Bayram Memmedov için Azerbaycan Konsolosluğu önünde eylem yaptı. "Bayram'ın katili devlettir" pankartı taşıyan DAF üyeleri, "Katil devlet hesap verecek" sloganları atarak Konsolosluk önünde Bayram Memmedov'un akıbetini sordu.

'SORUMLULARDAN HESABI SORULACAK'

Azerbaycan'da 2016 yılında Haydar Aliyev'in heykeline yazılama yaptığı gerekçesiyle gözaltına alınan ve ardından tutuklanan anarşist Bayram Memmedov, Kasım

2020'den beri İstanbul'da bulunuyordu. Sürekli arkadaşlarıyla iletişim halinde olan Memmedov'a 2 Mayıs'tan beri ulaşılamı-yordu. Arkadaşları, Memmedov'un cansız bedenini 4 Mayıs günü morgda teşhis etti.

Azerbaycanlı gazeteci Afqan Muxtarli, sosyal medya hesabından yaptığı paylaşımlarında, Memmedov'un Avrupa'da yüksek lisans kazandığı için İstanbul'da olduğunu ve soruşturma başlamamasına rağmen devlet sitelerinin olayı "intihar" gibi lanse ettiğine dikkat çekti.

ETHA'ya konuşan Bayram Memmedov'un yakın arkadaşlarından Vahid Aliyev, denizde boğulduğu iddia edilen Memme-

dov'un çok iyi bir yüzücü olduğunu söyledi.

Bayram Memmedov ve sayısız ismin sahte suçlamalarla hapis yattığını kaydeden Vahid Aliyev, şu ifadeleri kullandı: "Bayram'ın yaşadığı hasarın bir karşılığı yok. Bilakis, hükümet o serbest kaldıktan sonra artık simge olmuş onu 'af' kararnamesine eklemekle övünüyor. Sorumlular özgürce yürüyüp hayatlarına devam ederken onun yaşamı ise sonsuza kadar elinden alındı. Hapse girmemeliydi, işkence görmemeliydi ve 2 Mayıs'ta ölmemeliydi. Önünde koca bir yaşam vardı. Huzur içinde uyu Bayram. Er ya da geç tüm sorumlulardan hesabı sorulacak."

ÖDEF Sözcüsü Turgut:

Kazanılan her hak engelli sorununun çözümü için adımdır

Engellilere yönelik var olan ayrımcılığı pandemide daha sert şekilde yaşadıklarını dile getiren ÖDEF Sözcüsü Turgut, engellerin yaşadığı sorunların çözümü için demokrasinin şart olduğunu belirtti. Turgut, "Engelli vatandaşların demokrasi mücadelesi içinde yer alması gerekiyor. Çünkü kazanılan her hak, engelli sorununun çözümü için bir adım demektir" dedi.

PINAR GAYIP [ETHA]

İSTANBUL- Birleşmiş Milletlere üye 156 ülkeyle aynı anda kutlanan Engelliler Haftası 10 Mayıs'ta başladı. Türkiye'de engelli vatandaşlar eğitimden istihdama, mimari yapılanmadan alt yapıya çok sayıda sorunla karşı karşıya. Engellilerin tüm çağrılarına kulak tıkayan iktidar bu sorunların giderilmesi için herhangi bir girişimde bulunmuş değil.

10-16 Mayıs tarihleri arası kutlanan Engelliler Haftası'nda devlet yetkilileri her yıl bu sorunlar hiç yaşanmıyormuş gibi temsili düzeyde törenlerle gövde gösterisi yapıyor, basın önünde vaatlerde bulunuyor, kameralar kapandıktan sonra engellileri, sorunlarını ve haklarını görmezden gelmeye devam ediyorlar.

Toplumsal Haklar ve Araştırmalar Derneği (TOHAD) 2020 Yılı İzleme Raporu sonuçlarına göre pandemi ve ekonomik kriz gerekçesiyle engelli işçi çalışan sayısı 126 bin 670'den 102 bin 523'e düştü. Çok fazla ayrımcılığa ve hak kaybına maruz kalan engellilerin sorunlarının merhamet ve yardım temelli görüldüğü belirtilen raporda, medyaya yansıyan fiziksel ve cinsel şiddet içeren 84 olay olduğu dile getirildi.

Engelli Kadın Derneği de (ENG-KAD), 'Covid-19 Sürecinde Engelli Kadınların İnsan Hakları İzleme Raporu'nu yayımladı. 11 Mart-1 Eylül 2020 dönemini kapsayan izleme çalışması, engelli kadınlar için ayrımcılığın, hak ihlallerinin ve şiddetin katmanlı bir şekilde yaşandığını ortaya koydu.

Özgürlükçü Demokratik Engelli Forumu (ÖDEF) Sözcüsü Zühtü Turgut, özellikle pandemide engellilerin yaşadıkları sorunları ve çözüm yollarını ETHA'ya değerlendirdi. Turgut, engelli vatandaşların

ve bazı engelli örgütlerinin kendi aralarındaki dayanışma ve çabalarıyla bugün bazı sorunları çözdüklerini dile getirdi.

'ENGELLİLERE SADAKA KÜLTÜRÜYLE YAŞAMAK DAYATILIYOR'

Türkiye'de kesin olmayan bilgilere göre on milyonun üzerinde engelli olduğuna dikkat çeken Turgut, büyük bir kesimin çalışmadığını, eğitim alamadığını ve hayata dahil olamadığını gibi "muhtaçlık" sınırında yaşamak zorunda kaldığını ifade etti. "Çalışabilen engelliler ise ciddi ayrımcılığa maruz kalıyor" diyen Turgut, Beykent Üniversitesi Rektörü Murat Ferman'ın engellilere yönelik ayrımcı konuşmasını hatırlattı. Turgut, "Bu bir bakış açısı. Engelliler bu bakışa göre sadaka kültürüyle yaşayacak. Bir birey olarak eşit yurttaşlık temelinde sorunlarını gidererek eşitlemek değil amaç. Verilenle yetinmesini sağlamak, ötelenmiş, dışlanmış bir birey olarak sadaka kültürüyle yaşamak dayatılıyor" dedi.

'PANDEMİDE ÇOK BÜYÜK ZORLUKLAR YAŞADIK'

Engelli bir insanın herhangi bir kişiyle günlük olarak aynı ihtiyaçlara gereksinimi olduğunun altını çizen Turgut, bir yılı aşkındır devam eden salgın sürecinde yaşadıkları sıkıntıları şöyle dile getirdi: "Çok çok büyük zorluklarla karşılaştık. İktidar ve yetkililer engellileri birinci dereceden risk grubunda değerlendirdi. Dolayısıyla yasakların içerisinde engelliler de yer aldı. Sokağa çıkmamız, toplu taşıma araçlarından yararlanmamız kısıtlanmış oldu. Alışverişte, günlük yapmak zorunda kaldığımız bürokratik işlemlerde çok zorlandık"

'GÖRME ENGELLİ ÖĞRETMEN ARKADAŞLARIMIZ AŞAĞILANDI'

Pandemide hayata geçen online eğitim nedeniyle sıkıntılarının iki kat arttığını belirten Turgut, "Görme engelli arkadaşlar uzaktan eğitimle ilgili büyük sıkıntı çekti. Ekran okuyucu bir programla bilgisayar okuduğumuz için EBA bize uygun

değil. Görme engellilerin kullanımına uygun hale getirmediler. Devlet kurumlarının hiçbir sitesini engellilerin erişimine uygun yapmadılar. Görme engelli olan öğretmen arkadaşlarımıza, yanlarına vekil öğretmen atamayı önerdiler. Bu da arkadaşlarımızın aşağılanması demektir. EBA'nın erişilebilirliğini sağlamak yerine öğretmen arkadaşlarımızı aşağıladılar. Çözüm önerisi sunduk reddettiler" diye konuştu.

Öte yandan engellilerin bulaş riskini arttırdığına yönelik antipropaganda yapıldığının altını çizen Turgut, "Engellilere yönelik zaten var olan ayrımcılık pandemi sürecinde daha da büyük ve sert bir şekilde karşımıza çıktı" dedi.

'ENGELLİLERİN SORUNLARI DEMOKRATİK CUMHURİYETTE ÇÖZÜLÜR'

Engellilerin yaşadığı sorunların sadakacı ve himayeci bir yaklaşımla çözülemeyeceğinin altını çizen ÖDEF Sözcüsü Zühtü Turgut, çözüme yönelik önerileri şöyle dile getirdi: "Engellilerin eğitimden istihdama, erişilebilirliğe kadar çok büyük sorunları var. Çözümü için de demokrasi gerek. Demokrasinin olmadığı bir yerde; kadınların, işçilerin, gençlerin, etnik kimliklerin, inanç gruplarının sorunları nasıl çözülmüyorsa engellilerin de yaşadığı sorunlar çözülmeyecek. Bize gerekli olan demokrasidir. Şuna inanıyoruz, halklarla birlikte engellilerin de demokrasi mücadelesinde yer alması gerekiyor. Demokrasi mücadelesi içerisinde kazanılan her hak da engellilere yaşatılan sorunların çözümü için atılmış bir adımdır. Engelli meselesinin de demokratik cumhuriyetin inşasıyla çözülebileceğine inanıyorum."

Piroğlu: Devlet engellileri yük olarak görüyor

İSTANBUL - Halkların Demokratik Partisi (HDP) Milletvekili Musa Piroğlu, partisinin İstanbul il binasında düzenlediği basın toplantısında, Herkes İçin Adalet kampanyası kapsamında, "Engellilere Yönelik Ayrımcı Tabirleri Tespit Etme Araştırması" çalışmasına ilişkin açıklama yaptı.

Piroğlu, hafta boyunca gerek yazılı gerek sosyal medyada engellilere ilişkin iktidar ve muhalefet tarafından çeşitli açıklamaların yapılacağını belirterek, klişe sözlerin tekrarlanacağına dikkat çekti. Pandemiden en çok etkilenenlerin engelliler olduğunu vurgulayarak, "Salgında binlerce kişi yaşamını yitirdi. İnsanların sağlığa erişimi olabildiğince ki-

sıtlandı. Bütün bu sorunların yaşandığı bir ortamda engellilerin sorunları katlanarak devam etti. HDP olarak dikkat çektiğimiz şey engellilerin sorunlarının ortadan kaldırılmasına ilişkindir. Ama bu iktidar yaptıklarıyla daha da derinleştiriyor" dedi.

Engelliliğin tıbbi bir mesele olarak ele alındığına ve tıbben çözüm bulunmaya çalışıldığına dikkat çeken Piroğlu, bu nedenle devletin engellileri bir yük olarak gördüğünü kaydetti. Piroğlu, engellilere kendi hakları için mücadele etme, kamuoyuna da engellilere karşı önyargılı olmama çağrısı yaptı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İşsizlik çığ gibi büyüyor, halk yoksulluk sınırı altında

➤ İktidar "ekonomik açılma"dan bahsediyor, TÜİK, gerçek dışı raporlarla ekonominin iyiye gittiği yalanını büyütüyor. Halbuki işsizlik çığ gibi büyüyor. Yoksulluk sınırı altında kalanların sayısı zirvede. Kadınlar arasında işsizlik devasa boyutlarda. Emekli aylıklarının yetersiz oluşu nedeniyle 65 yaş üstü çalışmak zorunda bırakılıyor.

HABER MERKEZİ - Faşist şefin 'ekonomik açılım' yalanı, işsizlik ve yoksulluk raporlarıyla bir kez daha gün yüzüne çıktı. İktidarın, salgın sürecini sermayedarlar için nasıl fırsata dönüştürdüğü yoksulların yaşamındaki yansımalarının yanı sıra rakamlarla da gözler önüne serildi.

Salgın sürecinde işten atmak yasaklandığı yalanının ardından on binlerce işçi, işsizler kervanına katıldı. İşsizler ordusu çığ gibi büyürken, yoksulluk sınırı altında yaşayanların sayısı arttı.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) Mart ayı işsizlik verileri gerçekleri gizlediği için tepkilere neden oldu. TÜİK'e göre Mart ayında mevsim etkisinden arındırılmamış işsizlik oranı önceki yıla göre 0,1 puan artarak yüzde 13,1 oldu. İşsiz sayısı ise 4 milyon 193 bin kişi olarak gerçekleşti.

TÜİK'in verileri çarpıtmak için oldukça çaba harcarsa da kayıt dışı çalışma gerçeğini gizleyemedi. SGK'ya bağlı olmadan çalışanların oranı, 0,4 puan artarak yüzde 28,9 olarak gerçekleşti.

TÜİK'in gelir ve yaşam koşulları araştırmasına göre ise geniş ailelerin yüzde 27,7'si yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Tüketim harcamaları arasında en yüksek payı yüzde 24,1 ile konut ve kira; yüzde 20,8 ile gıda ve alkolsüz içecek ve yüzde

16,5 ile ulaştırma harcamaları aldı. İşçi ve emekçilerin gelirinin yüzde 60'ı sadece bu üç harcamaya gidiyor.

DİSK-AR: İŞSİZLİKTE ARTIŞ SÜRÜYOR

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Merkezi (DİSK-AR) ise TÜİK verilerini yalanladı. DİSK-AR'ın yayınladığı İşsizlik ve İstihdamın Görünümü Mart 2021 Raporu'na göre; TÜİK'in açıkladığı rakamlar koca bir yalandan ibaret. TÜİK'in verileri düşük tutmak için yeni metotla dört farklı işsizlik oranı açıkladığına dikkat çeken DİSK-AR, "TÜİK'in atıl işgücü olarak, DİSK-AR'ın ise geniş tanımlı işsizlik olarak ifade ettiği oran yüzde 25,8 olarak açıklandı. TÜİK verilerinden hareketle yaptığımız hesaplama göre mevsim etkisinden arındırılmış geniş tanımlı işsiz sayısı 9 milyon 204 bin olarak gerçekleşti" ifadelerini kullandı.

DİSK araştırmasına göre; salgın döneminde istihdamda görünüp iş başında olmayanlar, ümidini kaybeden işsizler ve genç işsizlik oranları TÜİK'in aylık verilerinde yer almadı.

DİSK Araştırma Enstitüsü'nün araştırmalarına göre kadın işsizliği tüm alan-

larda erkeklerden daha yüksek seviyede gerçekleşti. Geniş tanımlı işsizlik oranı kadınlar arasında yüzde 34 olarak belirlendi.

Genç erkeklerde işsizlik oranı yüzde 21,9 olarak gerçekleşirken, genç kadınlar arasında işsizlik oranı yüzde 30,1 olarak gerçekleşti. Her 3 genç kadından biri işsiz durumda.

EMEKLİLER ÇALIŞMAK ZORUNDA BIRAKILIYOR

Sadece işçi ve emekçiler değil emekliler de sefalet ücretine mahkum ediliyor. Emekli aylıklarının açlık sınırının altında olması nedeniyle 65 yaş ve üstü çok sayıda emekli çalışma zorunda bırakılıyor. İstanbul'un yayınladığı "İşgücündeki Yaşlılar ve Güvencesizlik" başlıklı rapora göre; Türkiye'de çalışan yaşlı nüfus Avrupa ortalamasından 3 kat fazla. Üstelik 65 yaş aşan çalışanların yüzde 60'ı en az kazanan yüzde 25'lik dilimde yer alıyor. Kayıt dışı çalışma oranı ise yüzde 75 seviyesinde.

HER ÜÇ İNŞAAT MÜHENDİSİNDEN BİRİ İŞSİZ

TMMOB'a bağlı İnşaat Mühendisleri

TÜİK'in alternatif rapor tahammülsüzlüğü

HABER MERKEZİ - Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Eylül 2020'den bu yana araştırma sonuçları açıklayan Enflasyon Araştırma Grubu (ENAGroup) hakkında suç duyurusunda bulundu.

Hazine ve Maliye Bakanı Lütfi Elvan, bir grup akademisyenin yaptığı çalışmanın TÜİK'i itibarsızlaştırma amacı taşıdığını öne sürdü. Elvan, "TÜİK'in rakamlarla oynaması, yüzde 30-40'lık bir enflasyon söz konusu değil" iddiasında bulundu.

Suç duyurusuna gelen tepkiler üzerine açıklama yapan TÜİK, suç duyurusunun araştırma sonuçlarıyla ilgili olmadığı öne sürerken, rahatsız olunan konunun tam da verilerle ilgili olduğu anlaşıyor. TÜİK'in açıklamasında, "Rahatsız edici husus tüketici enflasyonunu kamuoyunu yanıltıcı şekilde resmi istatistik programında yer alan aynı isimle duyurmuş olmasıdır" denilerek, "Türkiye'de Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE) Ocak 2021'de yüzde 2,99 arttı" şeklindeki açıklamanın resmi istatistik sonucu gibi yansıtılarak uluslararası alanda yanlış bilgilendirme yapıldığı iddia edildi.

TÜİK 2020 yıl sonu enflasyonunu yüzde 14,60 olarak açıklarken, ENAGroup bu oranı yüzde 36,72 olarak hesaplamıştı.

Odası da "İş, İstihdam ve İşsizlik" başlıklı bir rapor yayınladı. Buna göre inşaat mühendisleri arasındaki işsiz oranı yüzde 28,2. Bu oran, kadın mühendisler arasında oldukça yüksek boyutlarda. Kadın mühendislerin yüzde 47,1'i iş bulamıyor. Türkiye'de yaklaşık her üç inşaat mühendisinden biri, genç mühendislerin ise yarısı işsiz durumunda.

Ceylanpınar A101'de işçiler Kod-49 ile işten atıldı

URFA - Urfa'nın Ceylanpınar ilçesinde A101 markette çalışan iki işçi, satış müdürü ve bölge sorumlusunun keyfi uygulamalarıyla işten atıldı. İşçilerin işten atılmasının gerekçesi, "çalışanın işinin yapamaması" olarak adlandırılan Kod-49 olarak bildirildi. Mağaza Market-Sen'den yapılan açıklamada "Ceylanpınar'da A101 Bölge Sorumlusu Emrah Yiğit ve Satış Müdürü Hidayet Karamsal, işçilerin iş yükünü arttırıp eziyet etmekle ilçede meşhur. İşçileri işten atan, her türlü baskıyı yapma hakkını kendinde bulan bu iki sorumluyu herkese ilan ediyoruz" denildi.

Sinbo direnişçisi CarrefourSA'da eylem yaptı

HABER MERKEZİ - Kod-29'un kaldırılması talebiyle direnişini sürdüren TOMİS üyesi Dilbent Türker, direnişin 102. günü olan 6 Mayıs'ta, Esenkent CarrefourSA'da eylem gerçekleştirdi.

Sinbo ürünlerini kasaya getirip konuşma yapan Türker, "İnsanca çalışma koşulları için anayasal hakkımızı kullanarak sendikaya üye olduk. Sinbo patronu bizi önce ücretsiz izne çıkardı, ardından Kod-29 ile işten çıkarıldık. Herkesi bu sömürüye ortak olmamaya, Sinbo ürünlerini satın almamaya davet ediyorum" dedi. Türker, elindeki Sinbo ürünlerini göstererek şunları ifade etti: "Biz bu ürünleri canımız pahasına pandemiye rağmen ölümlerle burun buruna çalışarak ürettik. Ancak insanca çalışmak istediğimiz için işten atıldık."

Limter-İş'ten tersane işçilerine sendikalaşma çağrısı

➤ 1 Mayıs yasaklarını tanımayan öncü sendikalar, tam kapanma adı altında sokağa çıkma yasaklarında çalışmak zorunda bırakılan tersane işçilerine 'sendikalı ol' çağrısında bulundu. Limter-İş Sendikası iki gün boyunca yaptığı çalışmalarda işçilere taleplerini içeren bildiri dağıttı.

İSTANBUL - DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası, tam kapanma adı altında sokağa çıkma yasağı ilan edilen günlerde çalışmak zorunda bırakılan tersane işçilerine 'sendikalı ol' çağrısında bulundu.

Sendika, 6 ve 8 Mayıs günlerinde tersane işçilerinin işe gittikleri sabah erken saatlerde Tuzla Gemi Tersanesi önünde "Güvenceli çalışma için sendikalı ol" başlıklı bildirileri işçilere dağıttı, tersane işçilerine Limter-İş'te örgütlenme çağrısı yaptı.

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) ve İnşaat-İş Sendikası'nın da katıldığı bildiri dağıtımında konuşan Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı, "Tersanelerde hala kölelik koşullarında çalışıyoruz. Kanunen sigortalarımız aldığımız ücret üzerinden yatırılması gerekirken asgari ücretten yatırılıyor. Yarın emekli olduğunuz zaman 2000-2500 TL alacağınıza 1500 TL alacaksınız. Burası ağır ve çok tehlikeli işkollarından olmasına rağmen burada itibari hizmet zammı uygulanmıyor" dedi.

Saygılı, tersane işçilerinin taleplerini şöyle sıraladı: "İnsan onuruna yaraşır iş ortamı olması, ücretlerimizin geçim ücreti olması, çalışma saatlerimizin kısaltılması, kadrolu taşeron ayrımının olamaması, keyfi uygulamaların, başta kadın işçiler olmak üzere mobbingin olmaması, zorunlu mesailerin kaldırılması, iş sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin eksiksiz alınması, cumartesi ve pazar günlerinin tatil olması."

Taleplerini kazanmak için işçilere Limter-İş Sendikası'nda örgütlenme çağrısı

sında bulunan Saygılı, "Sendikalı olmamız halinde neler yapacağız. Patronun karşısında toplu sözleşme imzalamak için oturacağız. Sosyal haklarımızı güvence altına alacağız. Sendikalı olmak maaşlarımızın artması demek. Sendikalı olmak mesai saatlerimizin düzenlenmesi demek. Sendikalı olunca ikramiyemiz olacak, çocuk parası olacak, yakacak parası olacak, eğitim yardımı olacak. Sendikalı olunca haklarımız güvence altına alınacak. Bu nedenle, DİSK/Limter-İş Sendikası'na davet

ediyoruz" diye konuştu.

Limter-İş Sendikası 6 Mayıs günü de Sedef Tersanesi önünde bildiri dağıtımını yaptı, işçilere güvenceli çalışma için sendikalı olmaları çağrısında bulundu.

Bildiri dağıtımına SGDF üyeleri de destek verdi. Bildiri dağıtımında konuşan Limter-İş Sendikası Genel Sekreteri Hakkı Demiral, sendikalı olmanın işçiler açısından hayati önemde olduğunu vurguladı. İşçilere, patronların sömürsüne karşı birlik olma çağrısı da yapıldı.

Atılım Desen'de sendikalı işçiler fişlendi

BURSA - Bursa Kestel'de bulunan Atılım Desen'de yasadışı uygulamalara bir yenisi daha eklendi. 460 işçinin çalıştığı fabrikada patron ve patron vekilleri, çalışma izin belgesi çıkaracakları bahanesiyle işçilerin e-Devlet şifrelerini topladı. Ancak şifrelerin hangi işçilerin sendikalı olup olmadığının tespit edilmesi için kullanıldığı ortaya çıktı.

Atılım Desen Apre Boya Tekstil işletmesinde işçiler, düşük ücret ve psikolojik baskılar nedeniyle Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası'na üye oldu. Sendika, kısa sürede işletmede toplu sözleşme im-

zalamak için gerekli olan çoğunluğu sağlayıp Çalışma Bakanlığı'na 22 Nisan'da yetki başvurusunda bulundu. Ancak bu süreçte patron ve patron vekilleri, sokağa çıkma yasağı nedeniyle çalışma izin belgesi çıkaracaklarını söyleyerek işçilerin e-Devlet şifrelerini topladı. Toplanan e-Devlet şifrelerinin esasında, hangi işçilerin sendikaya üye olup olmadığının tespit edilmesi için kullanıldığı ortaya çıktı. İşçilere sendikadan istifa etmeleri yönünde baskı yapılırken öncü kadın işçilerden Serap Yumuşak, 7 Mayıs günü işten atıldı. İşten atma saldırısının ardından işçiler üretimi durdurdu.

Yurtiçi Kargo'da işten atılan işçiye şahitlik yapan işçi de işten atıldı

HABER MERKEZİ - Pandemi sürecinde uzun saatler çalıştırılan kargo işçilerine yönelik işten atma saldırıları da sürüyor. Yurtiçi Kargo'nun taşeron şirketi Turan Kargo'da çalışan Tüm Taşıma İşçileri Sendikası'na (TÜMTİS) üye çok sayıda işçi işten çıkarıldı.

Yine Yurtiçi Kargo'ya bağlı farklı bir taşeron olan Akman Kargo'da çalışan Süleyman Eken isimli işçi, sendikaya üye olduğu için işten çıkarılan arkadaşı Celal Şimşek'in işe iade için açtığı davada şahitlik yaptı. Davanın görülmesine bir gün kala Yurtiçi Kargo, Eken'i de işten attı. Tazminatını da alamayan Eken, işe iade davası açtı.

100 KİŞİ ATILDI

Türk-İş'e bağlı TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk, Türkiye genelinde son dö-

nemde Yurtiçi Kargo'dan işten çıkarılan işçilerin sayısının 100'ü aşkın olduğunu ifade ederek, "Sendika nedeniyle işten çıkarılan arkadaşlarımız işe iade davalarını kazanıyorlar. İşçilerin birçoğu sendikal tazminat da kazanıyor. Yurtiçi Kargo, daha ucuz işçi çalıştırmak amacıyla paravan taşeron şirketler kullanıyor. Fazla mesai ücreti almadan günde 10-12 saat çalışıyor. Mesai isteyen kapiyu gösteriyorlar. Hiçbir sosyal hakları da yok" dedi.

Yargıdan, TÜMTİS'e üye oldukları için Yurtiçi Kargo'da farklı zamanlarda işten çıkarılan 60 işçi için emsal niteliğinde bir karar çıkmıştı. İstanbul 28. İş Mahkemesi, Turan Kargo'da çalışırken sendikaya üye olduğu gerekçesiyle işten çıkarılan Veysel Dönmez'in işe iadesine, işe başlatılmasına

da başlatmaması şartına bağlı olmaksızın bir yıllık brüt ücreti tutarında sendikal tazmina-

ta ve 4 aya kadar boşa geçen süre ücretinin ödenmesine hükmetmişti.

Çelebi: Çare intihar, uyuşturucu değil örgütlü insan

➤ Artan yoksulluk, üretilen umutsuzluğa ilişkin değerlendirmelerde bulunan Marksist Teori dergisi yazarı Arif Çelebi, yoksul emekçi halkın bu koşullarda intihara sürüklendiğini söyledi. Örgütlenme ve eylem hakkına yönelik darbelerin umutsuzluk ve çaresizliği büyüttüğüne işaret eden Çelebi, devrimcilerin de umutsuzluğa sevk edilmek istendiğini söyledi: "Pandemiden hemen önce 40 ülkede ayaklanma vardı. Pandemi sonrası ise dünya alev alev yanacaktır. Çünkü kapitalizm çaresizdir. Emekçiler ise muazzam biçimde öfke barutuna dönüşmüştür. Türkiye'de artan intiharlar bu öfkenin bireysel dile getirilişidir. Bütün mesele bu öfke potansiyelinin açığa çıkarılmasıdır."

NADIYE GÜRBÜZ [ETHA]

İSTANBUL - Kapitalizmin yapısal krizinin pandemi koşullarında derinleşmesi emekçileri, yoksulları işsizliğe, açlığa, umutsuzluğa ve hayatına son vermeye sürüklüyor. İşsizlik oranlarındaki artış, zenginlerin daha zenginleştiği, yoksulların yoksulluğunun derinleştiği koşullarda, son verilere göre Nisan ayında 129 kişi intihara sürüklendi. Bunlar sadece basına yansıyan veriler. Bu sayının daha yüksek olması ihtimali de oldukça yüksek.

Peki, intiharların nedenleri neler, artan devlet baskısı, şiddeti karşısında ne yapılması gerekiyor? Dönemin en önemli sorunu ve sorun karşısında emekçi sol hareketin, devrimcilerin ne yapması gerektiğini Marksist Teori dergisi yazarı Arif Çelebi ile konuştuk.

BİLİNÇLİ BİR YOKSULLAŞTIRMA SALDIRISI

Türkiye'de intiharlar özellikle salgın sürecinde arttı. Basına yansıyan verilere bakıldığında Nisan ayında 129 kişi intihar etti. İnsanları intihar etmeye sevk eden nedenler nelerdir?

TÜİK tarafından 2020 enflasyon oranı 14,6 olarak açıklandı. Bu, kendi başına çok yüksek bir oran. Ne var ki gerçek enflasyon oranını yansıtmaktan çok uzak. Bağımsız gözlemciler, sendikalar ve bilim insanlarına göre gerçek enflasyon oranı yüzde 36 ile yüzde 50 arasında. Resmi ve gerçek enflasyon oranı arasındaki bu büyük açının nedeni TÜİK'in başta gıda gelmek üzere hesaplamada halkın temel tüketim maddelerini esas almamasından kaynaklanıyor. Elbette bu basit bir hesap hatası değil. Resmi enflasyon hesabı ücretlerin belirlenmesinde temel alınıyor. Ücret artışlarının resmi enflasyon oranının dahi altında kaldığı Türkiye'de gerçek enflasyonun resmi enflasyon oranının üç beş kat üstünde olduğu dikkate alınca ücretlerin enflasyon karşısında nasıl eridiği ve emekçilerin nasıl olağanüstü bir düzeyde yoksullaştığı kolaylıkla görülür. Yapılan hesaplara göre son iki yılda ücret maliyetleri yüzde 30 azalmıştır. Elbette bunu bir yoksullaşma olarak değil de açık biçimde bilinçli ve planlı bir yoksullaştırma saldırısı olarak okumamız gerekir. Mali ekonomik kriz koşullarında krizin bütün yükünün halkın sırtına yıkı-

larak büyük sermayenin palazlandırılması faşist şeflik rejiminin başlıca ekonomik politikasıdır.

Yoksullaştırma saldırısı sadece ücretler ile enflasyon arasındaki farkın katlanılmaz boyutlara ulaşmasından kaynaklanmıyor. Pandemi ile birlikte ağırlaşan kriz koşullarında işsiz sayısı 11 milyona ulaştı. TÜİK'e göre halihazırda işsizlik oranı 13,4. Bu dünyadaki en yüksek işsizlik oranlarından biri ama bu da gerçek işsizlik oranını yansıtmaktan uzak. DİSK gerçek oranın yüzde 30 sınırına dayandığını belirtiyor. Sonuçta TÜİK de geniş tanımlı işsizlik oranının 29,1 olduğunu ve bu oranın kadınlarda yüzde 37,3 olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Bu demektir ki başka hiçbir geçim kaynağı olmadığı için çalışmak zorunda olan neredeyse her üç kişiden biri işsiz durumundadır ve bunların büyük bölümü iş bulma ümidini yitirmiştir. Pandemi sürecinde yaklaşık 4 milyon emekçi kısa çalışma ödeneğine mahkum edildi, asgari ücretle çalışan birinin eline ücretinin yüzde 60 olan aylık 1580 günlük yaklaşık 52 lira geçti. Bu açlık sınırının altında ya da dibinde bir gelir demek. Yine de kısa çalışma ödeneği alanlar kendini şanslı görebilir, zira pandemi sürecinde 2 milyon işçi ücretsiz izne çıkarıldı.

BİREYSEL KREDİ BORÇLANMASI ARTTI

Çalışmak zorunda olanların üçte birinin işsiz olduğu, henüz çalışmaya devam edebilenlerin de ücretlerinin enflasyon karşısında hızla eridiği koşullarda küçük esnafın da ayakta kalması mümkün değil. 2020 yılında yüz bin esnaf iflas ederek işsizler kervanına katıldı.

Emekçiler denize düşenin yılanı sarılması misali bireysel kredi borçlanmasına sarıldı. Sadece bir yıl içinde kredi borcu olanların sayısı 2 milyondan fazla artarak 34 milyonu aştı. Yoksulluk ve işsizlik artarken borcu borçla kapatmanın bir sınırı var. Çıkışsızlık ve çaresizlik emekçilerin günlük hayatını tarumar etmekte, fiziksel ve ruhsal sağlığını bozmaktadır.

Bu koşullar altında devlet yardımları devde kulak kalmış, ne işsizlerin ne ücretlilerin ne de esnafın yaralarını birarazcık olsun sarabilmiştir. Devde kulak yardımlar da esasen işsizlik fonundan karşılanmıştır.

MİLYARDERLERİN SAYISI ARTTI

Buna karşın Türkiye'de milyarderlerin sayısı çoğaldı. Pandemi döneminde, son bir yılda dolar milyarderlerinin serveti yaklaşık 15 milyar dolar artarak 53,2 milyar dolara çıktı. Böylece, Türkiye milyarderlerinin serveti Covid-19 salgınına rağmen son bir yılda yüzde 39 arttı.

Keza yüksek devlet bürokrasi bütçeyi adeta arpalık olarak kullanmakta, emekçiler ya işsiz ya da yarı aç ücretli iken bu bürokratlar çok sayıda yerden kendilerini yüksek maaşa bağlayarak büyük zenginler sınıfına demir atmaktadır.

Yoksullaşma böylesine yaygınlaşmakta ve derinleşmekte, zengin ve yoksul arasındaki fark böylesine büyümekte iken, halk yoksulluktan kırılırken devleti yönetenler tam bir vurdumduymazlık içinde bütün kaynakları zenginlere peşkeş çekmektedir. Emekçiler, yarı aç ücretliler, aç işsizler ve iflasla yüz yüze esnafın geleceğe dair umutlarını yitirmiş

ya da yitirmektedirler. Yoksulluk ve açlıkla birlikte emekçiler arasında ümitsizlik de yaygınlaşmakta ve derinleşmektedir. Ümitsizlik içindeki insanlarımız en kestirme ve kolay yol olarak gördükleri intihar girdabına sürüklenmektedirler.

KAYNAKLAR İŞGALCI SÖMÜRGEÇİ SAVAŞA AYRILIYOR

Ekonomik ve mali krizde, faşist şeflik rejiminin salgını da bahane ederek durmaksızın tırmandırdığı baskı ve terörün rolü nedir?

Öncelikle şunu belirtmek isterim, faşist şeflik rejimi aynı zamanda sömürgeci bir rejimdir. Her nerede olursa olsun Kürtlerin kazanımlarını yok etmek için devlet kaynaklarını halkın acılarını biraz olsun hafifletmek yerine işgalci savaşlara harcamaktadır.

Türkiye emekçileri pandemi ile birlikte daha da ağırlaşan ekonomik krizin pençesinde kan ağlarken diğer yandan kaynakların işgalci sömürgeci savaşa ayrılması nedeniyle çok daha büyük bir yükün altına sokulmaktadır. 2016'da 15 milyar dolar olan saldırı ve işgal sanayi beş yılda beş kat artarak 75 milyar dolara ulaştı. Faşist şef Erdoğan'ın gıda fiyatlarının yüksekliğinden şikayet eden halka 'Bir mermi kaç paradır, siz biliyor musunuz', 'bir F-16 ne kadar benzin yakıyor' demesi, 128 milyar dolar nerede sorusuna yanıt veren Merkez Bankası Başkanı'nın da 'O SİHA'lar, İHA'lar parasız uçmuyor. O askerler oraya bedava gitmiyor' açıklaması, emekçilerin işsizlik ve geçim sorununun işgalci sömürgeci politikayla, Kürt düşmanlığı ile ne derece bağlantılı olduğunu yeterli açıklıkta ortaya koyuyor.

Resmi harcamalar bir yana, burjuva Türk devleti Kürtlere karşı savaşı ve Ortadoğu'da yayılmacı siyaseti finanse etmek için her türlü kirli yola başvurmaktan geri durmamaktadır. Torbacıların kemiklerini kırmaktan bahseden SS özentisi İçişleri Bakanı, kontra şefi M. Ağar'ın milyarlarca lira değerindeki 5 tonluk kokaini ile ilgili kılını kıpırdatmamıştır. Mesele yalnızca uyuşturucu ticareti değildir. Devlet mafyası kripto para piyasasına da el atmış bu yolla milyarlarca dolar bürokrasi-mafya-kontrgerilla üçgeninde gasp edilmiştir. Yine de bunlar küçük rakamlar sayılır. Brecht'in

dediği gibi 'banka soymak yerine banka kur.' Evet, asıl vurgun burada. Faşist şeflik rejimi Merkez Bankası'nı tam da bu şekilde kullanıyor. Bankalar üzerinden kendi yandaşlarına ucuza sattığı döviz yine onlardan pahalıya alarak muazzam bir soyguna imza attılar. Buradaki yandaşlık sadece kişisel servet kazananlar anlamına gelmez, bu tür soygunlardan elde edilen gelir aynı zamanda kirli, işgalci savaşı finanse etmek için kullanılmaktadır.

HALK DÜŞMANI REJİM FAŞİST BASKIYLA AYAKTA KALİYOR

Bu denli çürümüş, kokuşmuş, halk düşmanı bir rejim ancak halk üzerindeki faşist baskıyı artırarak ayakta kalabilir. Bir yandan insanlar açlık ve yoksulluk altında inim inim iniletilirken diğer yandan buna karşı sesini yükseltenlerin gırtlığına sarılmaktır faşizm. Çaresizlik ve çıksızlık içinde öfke barutuna dönüşen emekçilerin örgütlü bir sosyal bomba olmasını engellemek için faşist devlet terörünü en üst düzeye ulaştırmaktadır faşizm. Söz, örgütlenme ve eylem hakkını ezip geçmek için durmadan yeni saldırı yasaları çıkarmak, yeni saldırı kuvvetleri istihdam etmek, gözaltında kaçırma ve kaybetmeleri, işkence ve tutuklamaları yaygınlaştırmaktadır faşizm. Elbette bütün bunları yukarıdan aşağı kurumsallaşmış bir devlet ağı içinde gerçekleştirmektedir faşizm. Başta halkın öncülerine yönelerek, öncülerle halk arasındaki olası bağları koparmak böylece yalnızlaştırılmış insanları zenginlerin çıkarları doğrultusunda istedikleri gibi yönetmektir amaçları. Faşist devlet pandemi bahanesi ile örgütlenme ve eylem hakkına yeni darbeler indirmektedir. Bu, sosyal krizi daha da derinleştirmekte, halk arasında umutsuzluk ve çaresizliği büyötmektedir.

FAŞİST DEVLET TERÖRÜ İNSANLARI YALNIZLAŞTIRIYOR
İşsizliğin, yoksulluğun yayılması, gelecek kaygısı, toplum üzerinde faşist bas-

kının artışı ve güçlü bir siyasi çıkış da olmayınca çürümeye mi yol açıyor? İntihara sürüklenen kitleler için ne önerilebilir, kitlelere ne önerilmeli?

Toplumsal çürümeyi iki açıdan ele almak gerekir. Halk düşmanı ekonomik politika, sömürgeci ve işgalci savaş siyaseti ve bunları gerçekleştirmek için uygulanan faşist yönetim burjuva devleti çürötmektedir. Yolsuzluk, kayırmacılık, devlet eliyle uyuşturucu kaçakçılığı, devletin mafyalaşması, her türden kara para ticareti, halk yoksulluktan kırılırken, emekçiler intihar ederken bir avuç zengin zevkusefa içinde sürdüğü lüks hayat bu çürömenin öne çıkan birkaç görünümüdür. Buna karşın toplumun geri kalanı yani emekçiler çüröüyor, çürötölüyor. Emekçi semtlerde yoğunlaştırılan faşist devlet terörü ile paralel oluşturulan yerel mafyaların başta gelen hedefi ilerici devrimci ortamı yozlaştırmak, emekçilerle devrimciler arasındaki her türden ilerici bağı koparmaktır. Devlet aparatı mafya eliyle uyuşturucu kullanımı ve fuhuş yaygınlaştırmaktadır. Bunlar bir yana en büyük çürötmeye emekçileri yalnızlaştırmaktadır.

Burjuva saray rejimi mali ekonomik krizin yükünü emekçilere yıkararak onları yoksullaştırırken faşist devlet terörü ile de insanları yalnızlaştırmaktadır. Yoksullaştırılan ve yalnızlaştırılan insanların giderek artan sayısı intihara süröklenmekte, büyük bir kısmı da ruhsal hastalıklardan mustarip olmaktadır.

ÇARE İNTİHAR, UYUŞTURUCU DEĞİL ÖRGÜTLÜ İNSAN

2021 yılının sadece ilk iki ayında işini kaybeden ve yoksullaştırılan 95 kişi intihar etti. Sadece Nisan ayında bu sayı 129 oldu. 2018'den 2019'a antidepresan artış oranı yüzde 1,8 iken 2019'dan 2020'ye artış oranı yüzde 9,6'ya yükseldi. İstanbul, uyuşturtucu kullanımında dünya ikincisi. Bunlar halk düşmanı ekonomi politikalarının ve faşist devlet terörünün dolaysız sonuçlarıdır.

Emekçilerin fiziksel, düşünsel ve ruhsal olarak çürötölmesine karşı biricik yol yalnızlaştırılma çemberini kırarak örgütlenmektir. Kapitalizme, faşizme ve sömürgecilğe karşı hangi biçimde olursa olsun ekonomik ve demokratik haklar için bir araya gelerek intiharların önüne geçilebilir. Toplumu bu denli acılara mahkum eden, çüröten, çaresizliğe iten bir avuç zengin ve onların faşist devlettir. Milyonlarca emekçi birleştiğinde bu zengin ve yönetici sınıfı tüküröğü ile boğacak güce erişir. Çare, intihar, uyuşturucu ya da antidepresan değil örgütlü insandır.

DEVİRİMCİ UMUDUN BİLİNÇ HALİDİR

Emekçi sol hareket derinleşmekte olan bu toplumsal duruma nasıl müdahale etmeli, nasıl bir mücadele hattı geliştirmektedir?

Herhalde en can alıcı soru veya sorunun budur. Emekçi sol hareket ya da daha dar anlamıyla devrimciler de içinde yaşadıkları toplumsal gerçeklikten azade değil. Emekçiler yoksullaştırılarak yalnızlaştırılarak çaresizliğe itilirken devrimciler üzerindeki faşist terör ve devrimcilerin etkin oldukları alanların mafyatik yozlaşmaya tabi tutulması at başı gider. Amaç devrimcileri umutsuzluğa sevk ederek onlarla emekçiler arasındaki bağı yok etmektir. Burada asıl hedef devrimcileri umutsuzlaştırarak ideolojik ve siyasi tasfiyeye uğratmaktır. Etrafı giderek boşaltılan devrimciler arasında; kitleler bizden yüz çeviriyor, bu iş böyle olmayacak, bu halk için fedakarlığa, bir dava için kendini adamaya gerek yok bilinci ve duygusu egemen kılınmaya çalışılırken, halk arasında da bizim derdimizi dinleyen kimse yok bilinci yaygınlaştırılıyor.

Devrimciler her şeyden önce kendi çevrelerinde egemen kılınmak istenen ideolojik çürömeye, umutsuzluğa ve çaresizliğe karşı dimdik durmalıdır. Bir devrimci umudun bilinç halidir. Halka güvensizlik ve umutsuzluk küçük burjuva ideolojik bir hastalık ve çüröme halidir.

DÜNYA ALEV ALEV YANACAK

Pandemiden hemen önce 40 ölkede ayaklanma vardı. Kolombiya'da göröldüğü gibi bu süreç yeniden başlamakta. Pandemi sonrası ise dünya alev alev yanacaktır. Çünkü kapitalizm çaresizdir. Emekçiler ise muazzam biçimde öfke barutuna dönüşmüştür. Türkiye'de artan intiharlar bu öfkenin bireysel dile getirilişidir. Emekçiler burjuvazinin ve onun devletinin kalbinde ve beyinde patlayacağına kendini patlatmaktadır. Yine de bu büyük bir devrimci öfke potansiyelinin halkın bağrında biriktiğini

Sosyalistlerden yoksullukla mücadele için örgütlenme çağrısı

İSTANBUL - Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) ve Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM) üyeleri, açlık, yoksulluk, borç, çaresizlik nedeniyle işçi ve emekçilerin yaşamına son vermesine ilişkin 7 Mayıs günü İstanbul Gazi Mahallesi'nde ajitasyon konuşmaları yaptı.

Ajitasyon konuşmasında "Nisan ayı boyunca en az 129 kişi intihar etti. Açlık, yoksulluk, borç, çaresizlik sarmalında işçi ve emekçiler her gün intihar ediyor. Tıpkı günlük korona vakaları tablosu gibi, artık bu faşist iktidar altında çaresizliğe süröklüyor intihar edenlerin günlük rakamlarını izliyoruz. Sefalet ücretiyle geçinmeye çalışan işçi ve emekçiler, mahsulü çöpe giden çiftçi ve köylüler, dükkanlarını işletemeyen borç üstüne borç, faiz üstüne faiz ödeyen milyonlarca esnaf acaba hangimiz bu tabloya katılacak diye beklemek zorunda değil. Gazi halkı, gelin bu mücadeleyi ESP saflarında birlikte yürötelim" çağrısında bulunuldu.

gösteriyor. Bütün mesele bu öfke potansiyelinin açığa çıkarılmasıdır.

DEVİRİMCİLERİN GÖREVİ AYAKLANMALARI TETİKLEMEK

Devrimcilerin görevi bir ayaklanmayı tetiklemek ya da çıkacak bir ayaklanmaya devrimci bir rota kazandırmaktır. O halde bütün mesele bir ayaklanma için güç biriktirmektir. Bu da gün gün saat saat halkın sorunlarını mücadele konusu etmekle, fabrikalardan okullara, emekçi semtlerden atölyelere halkla her zamankinden daha sıkı temas içinde olmakla, mücadele ve örgüt gücünü yükseltmek için canla başla çalışmakla mümkün olur.

Gezi-Haziran ayaklanmasından hemen önceki aylara bakın, umutsuzluk diz boyuydu. O umutsuzluk koşullarında 'Türkiye'de devrim olur mu' tartışmasıyla toplumsal koşulların bir ayaklanmaya gebe olduğunu belirtmiştik. Bugün ilişkiler çok daha keskin. Öfke çok daha yaygın. Bugün devrimcinin görevi devrim için devrimci hazırlık içinde olmaktır.

Kadınlar İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyor

İstanbul Sözleşmesi'nin yürürlüğe girmesinin 10. yıl dönümü, faşist şef Erdoğan'ın bir gece yarısı kararnamesiyle Türkiye'nin sözleşmeden çekilmesine tepki eylemleriyle karşılandı. Sokağa çıkma yasaklarına rağmen Yaşamak İstiyoruz İnişiyatifi üyeleri, Taksim Meydanı'nda eylem yaptı, "İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyoruz" dedi.

HABER MERKEZİ - Faşist şef Tayyip Erdoğan, 20 Mart gününün ilk saatlerinde imzaladığı kararname ile Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekildiğini ilan etti. Karar tepkiyle karşılanırken, kadınlar "Vazgeçmiyoruz" diyerek sokaklara çıktı.

Sözleşmeden çekilme kararını takip eden 12 saat içinde, erkekler 6 kadını katletti. EŞİK'in açıklamasına göre 20 Mart'tan 27 Nisan'a kadar en az 24 kadın katledildi. Yaşamlarını yitiren 21 kadına ilişkin kayıtlar "şüpheli ölüm" olarak tutuldu.

1 Temmuz 2021 tarihinde sözleşmenin tamamen uygulamadan kalkacağı ilan edilirken, kadın örgütleri sürekli eylem ve 1 Temmuz günü de hayatı durdurma kararı aldı.

YAŞAMAK İSTİYORUZ'DAN TAKSİM'DE EYLEM

Yaşamak İstiyoruz İnişiyatifi, İstanbul Sözleşmesi'nin 10. yılında Taksim'de eylem yaptı. "İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyoruz" yazılı pankart açan kadınlar, halka yönelik konuşmalar yaptı, sözleşmeden vazgeçmeyeceklerini kaydetti. Pankartı almak ve eylemi engellemek isteyen polise direnen kadınlar "Kadınlar katledilirken neredeydiniz?" diye sordu.

Polisin "Yasak" dayatması ve engellemelerine karşı kadınlar eylemlerini gerçekleştirdi. Darp edilerek gözaltına alınan Yaşamak İstiyoruz İnişiyatifi aktivistleri, "Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz" sloganı attı. Gözaltına alınan kadınlar ifade işlemlerinin ardından serbest bırakıldı.

HDP'Lİ KADIN VEKİLLER: İSTANBUL SÖZLEŞMESİ BİZİM

HDP'li kadın milletvekilleri de İstanbul ve Diyarbakır'da eylemler yaptı. İstanbul'da Fransız Konsolosluğu önünde bir araya gelen HDP'li vekiller Züleyha Gülüm, Dilşat Canbaz, Oya Ersoy ve Serpil Kemalbay, katledilen 106 kadının isimlerinin yer aldığı, "İstanbul Sözleşmesi olsaydı bu kadınlar katledilmeyecekti. İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyoruz" yazılı pankart ile Galatasaray Lisesi'ne yürüdü.

HDP'li kadın vekiller, yürüyüş sırasında "Erkek adalet değil, gerçek adalet" ve "Kadın, yaşam, özgürlük" sloganları attı.

Diyarbakır'da ise HDP kadın milletvekilleri İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmediklerini kaydeden ve katledilen kadınların isimlerinin yer aldığı pankartı Keçi Burcu'na astı. HDP Kadın Meclisi Sözcüsü Ayşe Acar Başaran açıklama yaptı.

KADINLAR VAZGEÇMEYECEK

Belçika'nın başkenti Brüksel'de de etkinlik düzenleyen kadınlar, İstanbul Sözleşmesi'nin etkin uygulanması çağrısı yaptı. Eyleme farklı ülkelerden çok sayıda kadın örgütü katıldı.

İstanbul Sözleşmesi'ni Uygula Kampanya Grubu, sözleşmenin 10. yılı dolayısıyla İstanbul'da surlara "İstanbul Sözleşmesi bizim! Vazgeçmiyoruz" yazısı yansıttı. Kadınlar aynı gün pencerelere ve balkonlara mor kumaş bağladı.

Adana Kadın Platformu da kadınlar için yaşamsal önemdeki sözleşmeden Erdoğan'ın tek başına verdiği kararlar çıkarılmasını asla kabul etmeyeceklerini vurguladı.

DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu da yaptığı açıklamada "Kadın hareketinin geçmişten bugüne en önemli kazanımlarından biri olan İstanbul Sözleşmesi'nin sona erdirilmesini asla kabul etmiyoruz, sözleşmeye ve yaşam hakkımıza sahip çıkıyoruz" dedi.

Kaharman'ın otopsisinde çelişkiler ortaya çıktı

HABER MERKEZİ - Elazığ'da iki yıl önce cansız bedeni bulunan 21 yaşındaki üniversite öğrencisi Yeldana Kaharman'ın ölümü, çete lideri Sedat Peker'in 'AK Parti Milletvekili Tolga Ağar'ın cinsel saldırısına uğrayıp şikayetçi oldu, ardından ölü bulundu' hatırlatmasının ardından yeniden gündeme geldi.

Gazeteci Baransel Ağca, Malatya Adli Tıp Grup Başkanlığı tarafından hazırlanan otopsi ve toksikoloji raporunu yayınladı. Özgür Tv programına katılan Ağca, üzeri kapatılmak istenen dosyadaki otopsi raporunu hazırlayan doktorun isminin daha önce de delil karartılan bir başka dosyada geçtiğini belirtti. Ağca, Soylu ve Ağar ailesinin kirli bir ilişki ağı olduğunu belirtti. Raporda önemli çelişkiler olduğunu belirten Ağca, tanık ifadelerine karşın Yeldana'nın kanında alkol bulunmadığını söyledi. Genç kadının kendini astığı iddiası da adli tıp raporuyla yalanlandı. Harici muayenede "ekimoz var" denilirken, otopsi raporunda boyunda yumuşak doku, kemik ve kırıkta hiçbir iz bulunmadığı vurgulandı. Kaharman'ın öldürüldükten sonra asıldığı yorumu yapan Ağca, genç kadının sırtında ölü lekeleri bulunmasına ilişkin ise "Öldükten sonra birkaç saat uzanmış vaziyette durduğunu söylüyor. Bu da Yeldana'nın öldükten sonra asıldığı şüphesini artıran bir diğer şey" ifadesini kullandı. Raporda daha pek çok çelişki olduğuna dikkat çeken gazeteci Baransel Ağca, "İntihara sürüklenme şüphesi, yerini öldürülme şüphesine bıraktı. Dosya, intihar denilerek apar topar kapatıldı. Şimdi o dosyayı yeniden açacaksınız" ifadelerini kullandı.

İstanbul ve Bordeaux'ta iki kadın yakılarak katledildi

HABER MERKEZİ - Kadına yönelik şiddet artarken, İstanbul ve Fransa'nın Bordeaux kentinde iki kadın aynı yöntemle katledildi.

Bağcılar'a bağlı Güneşli Mahallesi'nde, 25 Nisan günü önce eşarpı boğulmak istenen ve sonra yakılarak altınları gasp edilen 71 yaşındaki Gülcemal Coşar, 11 gün boyunca verdiği yaşam mücadelesini kaybetti. Çocuklarını arayarak yardım isteyen Coşar hastaneye kaldırılırken, anaokulunda yönetici asistanı olan katil G.A. gözaltına alınıp tutuklandı.

Fransa'nın Bordeaux kentinde de benzer bir kadın katliamı yaşandı. Sosyalist Kadınlar Birliği (SKB) ve Kürt kadın hareketi, sistematik şiddet uygulayan eşi tarafından sokak ortasında yakılarak katledilen 31 yaşındaki Chahinez'i evinin önünde andı, çiçekler bıraktı.

SKB adına yapılan konuşmada, "Dünyanın hangi sokağı olursa olursun katledilen kız kardeşlerimizin hesabını soracağız. Bir kadın daha katledilmesin diye mücadele edeceğiz" denildi. Yüzlerce kadının ziyaret ettiği evin önü eylem alanına dönüştü. "Seni unutmayaca-

ğız" yazılı pankart asılırken, kadınlar tepkilerini dile getirdikleri notları evin önüne bırakıyor.

İstanbul Sözleşmesi'nden Vazgeçmiyoruz!

1 Temmuz'da Hayatı Durduruyoruz!

Erkek egemen faşist rejim bir gece darbesiyle İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesinin tepkilerini azaltmak ve aldığı bu kararın meşru zeminini oluşturmak için kadına yönelik şiddeti nasıl azalttığını, KADES uygulamaları ile şiddeti nasıl önlediğini, Bursa'da eşini döven erkeği nasıl tutukladığını topluma gösterme çabasında. Bu nedenle saray medyası aracılığıyla sözleşmenin İslami geleneksel-heteroseksist aile yapısını oluşturmaya, "makbul kadının" yaratılmasına engel olduğuna, genç kuşağı evlilik ve aile kurumundan uzaklaştırdığına, LGBTİ+'lığı özendirdiğine dair de ikna etme arayışında.

AKP iktidarı erkek egemen rejimin kurumsallaşması ve sürekliliğinin sağlanması, aile ve nüfus politikalarının hayata geçirilmesi, kadın kazanımlarının ortadan kaldırılması için kadın hareketine çok kapsamlı bir saldırı planı hazırlamış durumda. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilerek, kadınların inkar-imha edilmesini, LGBTİ+'ların ötekileştirilmesini, heteroseksist aile yapısının onaylanmasını, ev içi sömürsünün ve köleliğinin artmasını, boşanma, nafaka ve kürtaj yapma hakkının kalkmasını, kadını koruyan yasaların iptal edilmesini, şiddete uğrayan kadınların karakola, yargıya başvuru yapmasını engellemeyi hedeflemektedir. Kadın özgürlük mücadelesinin uzun yıllar mücadele ederek, emek vererek, bedel ödeyerek kazandığı haklara saldırarak, gasp ederek kadınların ölümüne açıkça davetiye çıkarmaktadır.

Kuşkusuz ki sözleşmeden çıkılmasının en belirgin sebebi, AKP'nin derinleşen yönetememe krizi karşısında faşist şeffik rejimini güvencelemek için giriştiği ittifakların taleplerini, kendi tabanından gelen erkek egemen tutumları, pandemi döneminde sermayenin karı için kadınların eve geri gönderilmesi talebini karşılama isteğidir. Bu politikaların hayata geçmesinin önündeki en büyük engel ise kadın hareketinin erkek egemen politikalara karşı sokak mücadelesindeki ısrarı, 8 Mart ve 25 Kasımlarda ortaya koyduğu birleşik, kitlesel, militan duruşu, rejimi tavize zorlayan cins savaşı, öz savunma bilincinin gelişmesi, LGBTİ+'ların onur yürüyüşleri, kadın mücadelesinin ilkeleridir.

Kadın hareketi bazı politik mücadele anlarında AKP'ye geri adım attırsa da çarpışma uzun bir süredir denge durumundaydı. Bu saldırıyı püskürtmenin ve çarpışmayı kazanmanın yolu ancak kadın kitleleri arasında örgütsel bir güç haline gelmesiyle, tüm toplumsal kesimlerin İstanbul Sözleşmesi'ne sahip çıkmasının sağlanmasıyla, saflaşmanın derinleştirilmesiyle, cins çelişkisinin büyütülmesiyle,

➤ Kadın özgürlük mücadelesinin birikimi ile emekçi sol hareketin antifaşist mücadele birikimi sözleşmeden çekilme süresinin bittiği 1 Temmuz'da hayatı durduruyoruz kampanya pratiğinde birleşmelidir. "İstanbul Sözleşmesi'nden Vazgeçmiyoruz! 1 Temmuz'da Hayatı Durduruyoruz" şiarlı güncel politik çarpışmaya sadece kadın hareketinin politik özneleriyle yüklenme olmamalıdır. Emekçilerin ve ezilenlerin saflaştırması ve birleşik mücadelenin yaratılması mevcut politik çalışmada gözetilmesi gereken temel halkalardan biridir.

kazanımların ve hakların koruma mücadelesinin verilmesiyle, fiili meşru mücadele tarzının geliştirilmesiyle, etkin ve yaygın ajitasyon ve propaganda gücünün örgütlenmesiyle, ittifak genişliğinin oluşturulmasıyla, kapsamlı, uzun erimli bir mücadele planının çıkarılmasıyla mümkün. Ve ayrıca cins mücadelesi ile antifaşist mücadele birleşmediği, risk almayan mücadele tarzından kopuş sağlanmadığı ve faşizmi yenme stratejisi ile hareket edilmediği sürece faşist rejim karşısında büyük bir politik başarı elde etmenin koşulları yoktur.

Kadın hareketinin politik-eylemsel duruşunun sınanacağı, direne direne, birleşe birleşe kazanacağı, saray rejiminin rahatını ve huzurunu kaçıracağı, fiili meşru mücadele hattının yükseltileceği bir dönemin öngünlerindeyiz.

Kadın özgürlük mücadelesinin birikimi ile emekçi sol hareketin antifaşist mücadelesinin bittiği 1 Temmuz'da hayatı durduruyoruz kampanya pratiğinde birleşmelidir. "İstanbul Sözleşmesi'nden Vazgeçmiyoruz! 1 Temmuz'da Hayatı Durduruyoruz" şiarlı güncel politik çarpışmaya sadece kadın hareketinin politik özneleriyle yüklenme olmamalıdır. Emekçilerin ve ezilenlerin saflaştırması ve birleşik mücadelenin yaratılması mevcut politik çalışmada gözetilmesi gereken temel halkalardan biridir.

biridir. Kadın devriminin müttefiki olan sosyalist erkekler de bu çarpışmada, cepheleştirme politikasında politik görevler üstlenmek zorundadır. Kadın partisi gibi hareket etmenin politik çalışma ilkeleri hayata geçirmeli, kendi cinslerinin erkek egemen cephede yer almaması için mücadele etmeli, 1 Temmuz anında örgütlenecek enva-i çeşit eylemlere kadın kitlelerin seferber edilmesinde görev almalıdır.

1 Temmuz'a kadar örgütleyeceğimiz politik çalışmanın anda kazanılması için öncesinde emekçi semtlerinde gösteriler ve yürüyüşlerin, etkin ve yaygın kitle ajitasyon ve propaganda faaliyetlerinin, kitleleri bir araya getirme ve hayatı durdurma eylemiyle ilişkilendirme amaçlı söyleşilerin, panellerin, forumların, meclislerin, kürsülerin, kültürel ve sanatsal etkinliklerin, ev toplantılarının örgütlenmesi, sosyal medyanın etkin kullanılması, hayatı durdur ağlarının, yaşamak istiyoruz inisiyatiflerinin, imza toplama halkalarının kurulması, pankartların asılması, yazıların yapılması, bildirilerin dağıtılması, katledilen ve öz savunma hakkını kullanan kadınların mahkemelerinin takip edilmesi, LGBTİ+ hareketinin bayraklarının asılmasıyla olanaklıdır. Ön çalışmanın amacı kadın kitleleri arasında AKP'ye, erkek egemenliğine geri adım attıracağımızın inancını, cesareti, kararlılığını ve iradesi-

ni oluşturmaktır.

1 Temmuz'da hayatı durdurma hedefli güncel politik çarpışmaya birleşik tarzda yüklenmek, kadınlar durduğunda hayatın durduğunu göstermek, kadın kitlelerinin bulunduğu her yerde eyleme katkısını sağlamak için mücadele edilmelidir. 1 Temmuz'da kent meydanlarında eylemlerden emekçi semtlerde yürüyüşlere, belirli devlet kurumları önünde teşhir açıklamalarından işgallere, şehir içi veya şehirler arası yollarda blokaj hareketlerinden işyerinde iş durdurmaya, pankart asma eylemlerinden tencere-tava çalmaya, LGBTİ+ hareketinin bayraklarının taşınmasından balkonlarda, pencerelerde hayatı durduruyoruz pankartlarının asılmasına, dans etmelerden şarkı söylemeye, kokart takmadan korna çalma eylemlerine kadar enva-i çeşit eylemlilikle 1 Temmuz'da hayatı durdurulmalıdır.

Saray ile kadın hareketinin politik savaşımının netleştiği, kadınların, LGBTİ+'ların yaşamlarının, kazanımlarının, kimliklerinin, emeklerinin ciddi bir inkar-imha saldırısıyla karşı karşıya kaldığı bugünlerde büyük bir kararlılıkla, militanlıkla, cüretle, cins bilinci sorumluluğu ile İstanbul Sözleşmesi'ne ve 1 Temmuz'da hayatı durdurma eylemine sahip çıkılmalıdır. Erkek egemen faşist rejimi yenme hedefi ile kadınlar enerjilerini ortaya koymalıdır.

Denizlerin kararlılığı devrim yolunu aydınlatıyor

Devrimci gençlik önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idam edilişlerinin yıl dönümünde anıldı.

HABER MERKEZİ - '68 devrimci gençlik önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, 6 Mayıs 1972 tarihinde idam edildi. Devrim mücadelesinin üç fidanı için idamlarının 49. yılında anma etkinlikleri ve açıklamalar yapıldı.

HDP Milletvekilleri Murat Çepni, Kemal Bülbül ve Erol Katırcıoğlu, üç fidanın Karşıyaka Mezarlığı'ndaki mezarları başında anma yaptı. Mezara karanfil bırakan vekillerden Bülbül, salgın dolayısıyla kitlesel bir anma gerçekleştiremediklerini söyledi. Çepni de yaptığı konuşmada, "Bugün hala onların açtığı yolda yürüyoruz. Bugün nerede bir isyan varsa orada Deniz var, Yusuf var, Hüseyin var. Onların düşleri dün gibi aydınlık. Bir kez daha onlara verdiğimiz sözleri yineliyoruz: Düşlerini mutlaka gerçek kılacağız" ifadelerini kullandı.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin için Bursa'nın Nilüfer ilçesinde de anma etkinliği düzenledi. Gençlik Parkı'nda her yıl 6 Mayıs'ta yapılan anma etkinliği bu yıl Covid-19 salgını nedeniyle sembolik katılımla gerçekleşti. Üç Fidan Anıtı önünde 3 dakikalık saygı duruşu yapıldı, anıta çiçek bırakıldı.

'HALKLARIN YÜREĞİNDE YAŞAYACAKLAR'

HDP Merkez Yürütme Kurulu da Denizler anısına yaptığı açıklamada, "Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un şahsında Türkiye halklarının eşitlik, özgürlük ve devrim talepleri darağacına çekilmek istendi. İsimleri ve kararlı mücadeleleri Türkiye halklarının yüreğinde ve zihninde yaşamaya devam edecek. Miraslarına sahip çıkarak Türkiye halklarının hak ettiği eşit ve özgür yaşamı yaratmak için mücadeleyi kararlılıkla büyüteceğiz" denildi.

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Yürütme Kurulu da Deniz, Hüseyin ve Yusuf'u andı. Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in resmi ideolojiye karşı mücadele ettiğini kaydeden HDK, "12 Mart faşizminin idam ederek katlettiği Deniz Gezmiş, Yusuf

Aslan ve Hüseyin İnan'ı ideallerine bağlılığımızla yad ediyoruz" diye belirtti. Saray rejiminin, polis ve yargı operasyonları, pandemi yasakları ile halkların örgütlü mücadelesini dağıtmak ve teslim almak istediği vurgulanan açıklamada, "Aşağı bakmamızı, baş eğmemizi istiyorlar. Baş eğmiyoruz, teslim olmuyoruz, itaat etmiyoruz" denildi.

ÜÇ FİDAN VE HÜSEYİN KAYACI ANILDI

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) üyeleri, Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un yanı sıra 6 Mayıs 2001'de ölüm orucu direnişinde şehit düşen Hüseyin Kayacı'yı andı. ESP Sultangazi İlçe Örgütü'nde yapılan anma saygı duruşu ile başladı. Yapılan konuşmalarda, Denizlerin faşist 12 Mart cuntasının saldırılarına karşı geri çekilmediklerinin altı çizildi, '71 kopuşu ile faşizme karşı mücadeleyi günümüze miras bıraktıkları belirtildi. Denizlerin devrimci fikirleri ve pratikleriyle bıraktıkları devrimci mirasa sahip çıkmanın bir görev olduğu vurgulandı.

'ÜÇ FİDAN TUTKULU DEVRİMCİLİĞİN PRATİĞİDİR'

Birleşik Mücadele Güçleri (BMG) 6 Mayıs'ta yaptığı yazılı açıklamada, "Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, tutkulu devrimciliğin, enternasyonalizmin pratiğidir" diye belirtti. '71 çıkışının Türkiye ve Kürdistan devriminin yolunun

belirlendiği bir süreç olduğu dile getirilen açıklamada, "Birleşik Mücadele Güçleri '71 kopuşunun tüm öncülerini iddialarından arındırarak değil onların iddialarını güçlendirerek sahiplenmektedir" diye belirtildi.

Denizlerin açtığı yolun takip edilmesi gerektiğini vurgulayan BMG, üç fidanın cüretli devrimci pratiklerinin devrim yolunu aydınlatan meşale olduğunu vurguladı. Açıklamanın devamında şu ifadeler kullanıldı: "Denizler okul sıralarından, Beyazıt'a, Filistin'den Nurhaklara devam eden mücadelelerinde her zaman bir yol açmayı seçtiler, verili olanla yetinmediler, itirazları isyana dönüştü, isyanları bitimsiz bir kavgaya. Onlar, işçi sınıfının, ezilen halkların, emekçilerin, köylülerin özgürlüğü ve insanca yaşayabilecekleri bir dünya için hayatlarını ortaya koydular ve bu yolda ölümsüzleştiler."

HBDH: DENİZLERİN CÜRETİYLE İLERİ ATILMANIN ZAMANI

Üç fidanın katledilişinin 49. yıl dönümüne ilişkin açıklama yapan HBDH Yürütme Komitesi de Denizlerin isminin devrimci eylemle özdeşleştiğini dile getirdi. Açıklamada şöyle denildi: "6 Mayıs'ta ölümsüzlüğe yürüyen büyük devrimci önderlerimiz Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yoldaşlar birleşik devrimin ve sosyalizme olan inancın yarattığı bir yenilmezlik destanıdır. Onlara bağlılığımızı birleşik devrim mücadelesini hedefi-

HBDH milislerinden Denizler anısına eylem

HABER MERKEZİ - Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) milisleri, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan anısına eylem gerçekleştirdi. Milisler, AKP'lilerin sahibi olduğu Akmar adlı şirkete ait tırı 7 Mayıs günü Mardin-Diyarbakır karayolunda yükleri ile birlikte yakılması eylemini üstlendi.

HBDH milisleri, 9 Mayıs 2017'de Rakka'da IŞİD çetelerine karşı savaşta ölümsüzleşen Ulaş Bayraktaroğlu anısına da sabotaj eylemi yaptı. Milisler Kızıltepe-Derik karayolu üzerindeki petrol ofisinin sabotaj eylemi sonucu imha edildiğini açıkladı.

ne ulaştırarak göstereceğimiz sözümüzü yineliyoruz."

Üç fidanın düşleriyle halkların yüreğine ve bilincine kazındığını dile getiren HBDH, "Bugün Türkiye ve Kürdistan toprakları büyük bir altüst oluşa, büyük bir değişime, devrime gebe. Ve tam da bugün Denizlerin cüretiyle, onların kararlılığı ve pratikliği ile ileri atılmanın zamanıdır" diye belirtti.

HBDH: Ulaş Bayraktaroğlu ölümsüzdür

HABER MERKEZİ - Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Yürütme Komitesi, 9 Mayıs 2017'de Rakka'da DAİŞ çetelerine karşı savaşta ölümsüzleşen Ulaş Bayraktaroğlu'nu andı.

Bayraktaroğlu'nun HBDH kuruluş çalışmalarında emeğinin büyük olduğunu belirten HBDH Yürütme Komitesi, "Bu çalışmanın başarıya ulaşması için bütün enerjisiyle çalışmıştır. Özellikle HBDH'nin kuruluş sürecinde büyük emeği olan bir yoldaştır. Ulaş

Bayraktaroğlu'na sözümüz, onun özlemi olan Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini başarıya ulaştırmak olacaktır" diye belirtti.

Devrimci Komünarlar Partisi /BÖG de partilerinin kurucu önderi Ulaş Bayraktaroğlu'nu andı, "Komutan Ulaş Bayraktaroğlu şahsında başta tüm ölümsüzlerimize, onların kavgasını yücelten değerli ailelerimize, Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halklarımıza sözümüz, faşizmi yıkmak olacaktır" diye belirtti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İkizdere'den Cengiz'e: Vadimden de arazimden de git!

➤ İkizdere köylülerinin direnişi tüm saldırılara rağmen sürüyor. Sabahın ilk ışıklarında nöbet alanında yerlerini alan köylüler, "Taş ocağı istemiyoruz" sözünü yineliyor. Direnişi kıramayan iktidar, yalana ve tehditlere sarıldı.

HABER MERKEZİ - Rize'nin İkizdere İlçesi'ndeki Eskencidere havzasında yapılmak istenen taş ocağına karşı köylülerin başlattığı direniş, ilk günkü kararlılığıyla sürüyor. Pandemi yasaklarını fırsat bilen iktidar yandaşı şirket, asker koruması eşliğinde taş ocağına giden yolu açmaya devam ediyor. Pandemik bitki örtüsü ve doğal su kaynağını yok eden Cengiz Holding, çok sayıda ıhlamur ağacını da söktü. Şirketin döşediği su borularını gösteren köylüler, "Cengiz vadimden, arazimden git" dedi.

VADİMİZİ KORUYORUZ

İktidar, yandaş şirketi Cengiz Holding'in savunuculuğunu yapmaya kararlı. Rize Barosu'nun da aralarında bulunduğu kimi kuruluşlara açıklama yaptıran iktidar, köylülerin yaşam alanlarına sahip çıkma eylemlerini kriminalize etmeye çalıştı.

Ulaştırma ve Altyapı Bakanı Adil Karaismailoğlu da bir televizyon programında, İkizdere'de lojistik liman projesi kapsamında bölgeden sadece taş alınacağını, zarar gören ağaçların yerine 10 katının dikileceğini iddia etti. Karaismailoğlu, "70 yıllık taş ocağı, altın araması gibi iddialar kesinlikle doğru değil. Devletimiz marjinal gruplara izin vermez. Bunu yapanlar devlet düşmanı" dedi.

İkizdereliler ise AKP'li Bakana videolu mesaj ile yanıt verdi. Eylemlerinin haklılığına dikkat çeken İkizdereli köylüler, "Biz marjinal değiliz. Taş ocağı istemiyoruz" dedi.

'ZARARIMIZ MADDİYATLA TAZMİN EDİLEMEZ'

Direnişi karalamaya çalışan Bakan Karaismailoğlu, köylülerle bir de toplantı yaptı. Köylülerin şikayet ve taleplerine kulağını tıkayan Karaismailoğlu, "Burada toplanan yabancılarıdır. Köylülerini dinleriz öbürlerine de gösteririz" diyerek daya-

nışma için gelenleri tehdit etti.

Bakanın toplantısının ardından iş makinelerinin çalıştığı alanda tespit yapmak isteyen CHP'li milletvekilleri engellenmek istendi. Tartışmalar sonrasında bölgedeki komutan, vekillerin geçişine izin vermek zorunda kaldı ancak danışmanları geçirmede, komutan, "Talimat böyle" dedi.

Toplantı hakkında bilgi veren Avukat İbrahim Demirci, "Bakan zararınız varsa tazmin ederiz dedi. Köylüler de 'çay bahçemizi verelim ama vadimizi vermeyelim' dedi. Maddi tazminatla giderilecek bir zararları olmadığını belirttiler. Bakan, bunun devlet işi olduğunu ve yapılabileceğini söyledi. Biz de taş ocağına karşı elimizden geldiğinde yasal ve anayasal haklarımızı kullanarak mücadele edeceğiz" ifadelerini kullandı.

HDP'Lİ ÇEPNİ'NİN DESTEĞİ

Direnişin ilk günlerinden itibaren köylülerin yanında duran HDP Milletvekili ve Meclis Çevre Komisyonu Üyesi Murat Çepni üzerinden kara propaganda yapılmak istedi. Çepni'nin direniş alanında olmasına karşı "HDP'li vekilin orada ne işi var?" söylemleriyle, haber ve yorumlar yapıldı. Yeşil Gazete'ye konuşan

Çepni, bu söylemlerin halkın sağduyulu ve onurlu duruşuna çarptığının altını çizdi. Alana başka milletvekillerinin de gittiğini söyleyen Çepni, bunun olumlu bir gelişme olduğunu ancak dozerin çalışmasını engellemeyen hiçbir ziyaretin katkısı olmadığını ifade etti.

ÇMO: BAŞKA BÜYÜK YIKIM PROJELERİNİ TETİKLER

64 Baro, farklı kentlerden 870 avukat, Türk Tabipleri Birliği, Ormancılar Derneği, İkizdere Dernekleri Federasyonu (İDEF) ve Ziraat Mühendisleri Odası ile çok sayıda meslek örgütü ve Rizeli 25 sanatçı yaptıkları açıklamalarla, iktidarın ekolojik yıkım politikalarını eleştirdi, İkizdere'deki doğal güzelliğin korunmasını istedi.

Çevre Mühendisleri Odası, 31 Mayıs-5 Haziran Ekolojik Yıkım ile Mücadele Haftası'nda, İkizdere'deki mücadeleye omuz vereceklerini belirtti. Açıklamada İkizdere şahsında tüm yıkım ve talan projelerine karşı mücadele çağrısı yapıldı. Oda, "Rize'nin Pazar İlçesi'nin Haçapit Köyü'nde yapılan ve büyük ekolojik yıkıma neden olan taş ocağı engellenmediği için bugün İkizdere'de benzer bir

Sosyalistler "İkizdere direnişini İstanbul'a taşıdı"

İSTANBUL - Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) ve Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), yaşam alanları için direnen İkizderelilerle dayanışmak için 6 Mayıs günü eylem yaptı.

Sosyalistler, Üsküdar'daki Cengiz Holding önünde "Cengiz Holding elini Karadeniz'den çek. İkizdere'ye dokunma" yazılı pankart açtı, yürüyüş yaptı. Halka yönelik konuşmalarda, AKP'li Cengiz Holding başta olmak üzere iktidarın sermayeye doğayı peşkeş çektiğini vurgulandı.

Eyleme polis saldırdı. Yaşam alanlarını koruyan köylülere yönelik asker saldırısını hatırlatan sosyalistler, "Cengiz Holding'den hesap soracağız" diye haykırdı, "İkizdere halkı yalnız değildir" sloganı attı. Darp edilerek gözaltına alınan 4 sosyalist, İlçe Emniyet Müdürlüğü'ndeki işlemlerin ardından serbest bırakıldı.

yıkımı yapma gücünü kendinde bulan iktidar ve sermaye, yarın İkizdere'den aldığı güçle Kanal İstanbul ve başka büyük yıkım projelerini hayata geçirmek için attığı adımları sıklaştıracaktır" uyarısında bulundu.

Nisan 2021 Ekolojik İhtilaflar Raporu: Doğa sermayeye altın tepside sunuluyor

İSTANBUL - Polen Ekoloji Kolektifi, Nisan 2021 Ekolojik İhtilaflar Raporu'nu kamuoyuyla paylaştı. İktidarın artık yasallığı göstermelik de aramadığı ve doğa tahribatın artış gösterdiği vurgulanan açıklamada, Nisan ayında Kazdağlarından Kanal İstanbul'a, Lice'den Datça'ya, Aliğa'dan İkizdere'ye, İkizköy'den Salda'ya her yerde yıkım olduğu kaydedildi.

Raporda, iktidarın doğayı rant için sermayeye altın tepside sunduğu vurgulandı. Tüm canlıların yüzyıllarca etkisi altında kalacağı tahribatın sponsorunun AKP olduğu belirtilen raporda, "Evet sorunun adı kapitalizm ve onun neoliberal dalgasının yarattığı, uğruna hiçe sa-

yrılan geleceğimiz, sağlığımız, yaşamımız" denildi.

Polen Ekoloji Kolektifi'nin raporda şu yorumu yaptı: "Alanlara alınmayan halk için, aylarca nöbet tutan köylüler için, sağlıksız koşullarla yaşam mücadelesi veren emekçiler ve hiçbir güvencesi olmayan sayısı çığ gibi artmış işsizler için, ağaçlarda ve dozerlerin karşısında duranlar için, doğasını korurken yerlerde sürüklenenler için ve 1 Mayıs'ı gören Nisan ayı bültenimiz için lütfen yaşamlarımızdan alınan ve bizleri hapseden prangaları düşünün. Çünkü düşünürsek yarınlar yolu, sese dahil olursak susturamazlar hiçbirimizi." Rapora, polenekoloji.org sitesinden ulaşılabilir. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Çarklar dönüyor, aşılama turizme endeksleniyor

➤ 4 ayda nüfusun sadece yüzde 12-13'ünün aşılandığı Türkiye'de, riskli gruplar hala aşı bekliyor. Faşist saray rejimi 'tam kapanma' adı altında ilan ettiği sokağa çıkma yasaklarında işçileri çalışmaya mecbur bırakırken, aşılama da turizme endeksledi. TTB Merkez Konseyi Başkanı Fincancı, iktidarın aşılama salgınıla mücadeleye değil ekonomiye endekslediğini söyleyerek tepki gösterdi.

HABER MERKEZİ - Salgınla mücadele adı altında 'tam kapanma' adı altında sokağa çıkma yasağı ilan eden faşist saray rejimi, bu dönemde işçileri çalışmak zorunda bırakarak adeta ölüme gönderdi. Pandeminin başından itibaren çalışmak zorunda kalan işçiler ve eğitim emekçileri aşılanmazken, aşılama turizme endekslendi. Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Almanya mevkidaşı ile yaptığı görüşmeler sonrasında "Turistin görebileceği herkesi Mayıs sonuna kadar aşılayacağız" dedi. 15 yataklı otellere bile sertifikasyon verdiklerini belirten Çavuşoğlu, PCR testi uygulamasını genişlettiklerini iddia etti. Çavuşoğlu vaka sayılarının ise her geçen gün düştüğünü savundu.

Türk Tabipleri Birliği (TTB) Merkez Konseyi Başkanı Şebnem Korur Fincancı, AKP'li Çavuşoğlu'nun sözlerini ETHA'ya değerlendirdi. Geride kalan zamanda sadece nüfusun yüzde 12-13'ünün iki doz aşı aldığını söyleyen Fincancı, Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'nın "Günde 1 milyon aşı" sözlerini hatırlattı, "Günde 200 bin kişi aşılanabildi" dedi.

'İNSANLAR GÖZDEN ÇIKARILIYOR'

Fincancı, Çavuşoğlu'nun sözlerinin iktidarın aşılama salgınıla mücadeleye değil, ekonomiye endekslediğinin itirafı olduğuna dikkat çekti. Fincancı, "Yüksek riskli grupları göz ardı ederek aşılama turizme endeksleyecekler. Tabii ki ihtiyaçla turizm sektöründekiler de aşılanmalı. Ama öncelik, insanlarla temasın yoğun olduğu, kalabalık kapalı alanlarda, fabrikalarda çalışan işçilere verilmeli. Yine öğretmenlere öncelik verilmesi gerek. Eğitimin güvence altına alınması için bu gerekli" diye konuştu.

Aşının turizm gibi gelir alanlarına endekslenmesini eleştiren TTB Merkez Konseyi Başkanı, "Bu da insanları gözden

çıkarma yaklaşımının parçası" dedi. Fincancı, salgınla mücadelenin bu şekilde yapılamayacağını vurguladı. Fincancı, günlük aşılama sayısının artırılması, yüksek riskli grup olarak tanımlanan fabrikalarda çalışan işçiler ve eğitim emekçilerine öncelik verilmesi gerektiğinin altını çizdi.

'ÇARKLAR DÖNERKEN BULAŞ ZİNCİRİ KIRILAMAZ'

Türk Tabipleri Birliği (TTB) Pandemi Çalışma Grubu da 17 Mayıs'a kadar sürecek olan tam kapanma adı altındaki sokağa çıkma yasaklarında işçilerin çalıştırılmasına da tepki gösterdi.

Çevrimiçi basın toplantısına, TTB Merkez Konseyi ve Pandemi Çalışma Grubu üyeleri katıldı. TTB Merkez Konseyi Başkanı Dr. Şebnem Korur Fincancı, tedbirde temel amacın bulaş zincirini kırmak olması gerektiğini söyledi. "Tam kapanma" olarak adlandırılan süreçte tedbirlerin çarkları durdurmadığını dile getiren Fincancı, fabrikalar gibi yüksek riskli alanlar kapatılmadığı için bulaş zincirini kırma şansı

olmadığını belirtti. Salgın ile mücadelede uluslararası sağlık otoritelerince dile getirilen toplumsal önlemleri aktaran Fincancı, özellikle kapalı ortamlarda toplu biçimde yapılan düğün, cenaze ve kongre gibi etkinlikler ile fabrikalarda çalışma, toplu ulaşım ve eğitim gibi alanlarda sınırlandırma gerektiğini dile getirdi.

TTB: PROF. DR. MEHMET CEYHAN YALNIZ DEĞİLDİR

Yoksul emekçi halkı göz göre göre ölüme gönderen faşist saray rejiminin yandaşları, gerçekleri açıklayan ve AKP'nin politikalarını eleştiren hekimlere yönelik saldırılarını da sürdürüyor. Pandemi sürecinde bilimsel açıklamalarıyla öne çıkan Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mehmet Ceyhan sosyal medyada hedef gösterildi. TTB, Ceyhan hakkında suç duyurusunda bulunulması ve "Mehmet Ceyhan tutuklansın" etiketiyle paylaşımlar yapılmasına tepki gösterdi, "İktidarın akıl ve bilim dışı politika-

'Metalde her iki fabrikanın birinde Covid-19 var'

HABER MERKEZİ - Birleşik Metal İş Sendikası Sınıf Araştırmaları Merkezi (BİSAM), sendikanın örgütlü olduğu işyerlerinden temsilcilikler aracılığıyla, düzenli olarak haftalık Covid-19 vaka verilerini derliyor. Metal işkolunda 100 civarı fabrikanın bilgisinin yer aldığı verilere göre sendikanın toplu sözleşme yaptığı işyerlerinde çalışan 30 bin işçi arasında aktif vaka sayısı 9-15 Kasım 2020 haftasında 771 ile zirveye ulaşmıştı. Bu sayı, Şubat ayında 12'ye kadar gerilerken, Nisan ayında tekrar artmaya başladı. Vaka sayısı geçtiğimiz 26 Nisan-2 Mayıs haftasında 201 civarında gerçekleşti.

Yeni vaka görülme sayısında Nisan ayında yaşanan gerilemenin durduğuna dikkat çeken BİSAM, verilerin istisnalar dışında genel kapanmanın etkisinin sınırlı kaldığını gösterdiğini belirtti. BİSAM, geçen hafta 100 işyerinin 51'inde aktif vaka görüldüğünü ifade etti.

larını eleştiren, uyarılarda bulunan, halkın sağlığını önceleyen bilim insanlarına yönelik tehditler kabul edilemez. Tehditlere boyun eğmeyerek bilimi kılavuz almaya devam edeceğiz. Mehmet Ceyhan yalnız değildir. Bilim insanlarının yanındayız" diye belirtti.

Çiftçi-Sen: Çözüm halkın gıda egemenliğinde

HABER MERKEZİ - Çiftçiler Sendikası (Çiftçi-Sen), üreticinin 17 günlük "tam kapanma" döneminde yaşadığı sorunlara ilişkin açıklama yaptı.

Covid-19 salgını döneminde gıda maddelerine erişim ve sağlıklı beslenmenin önemine dikkat çeken sendika,

pazar yeri sayısının azaltılmasına tepki gösterdi. Üreticilerin maliyetlerini bile karşılayamaz duruma düştükleri belirten Çiftçi-Sen şunları kaydetti: "Her yerde

haftada bir ve aynı gün pazar yeri açma uygulamasıyla tüketicilerin gıdaya erişebilmesi için market zincirlerine muhtaç kalması sağlanıyor. Çiftçiler ürünlerini zararına satmak, tüketiciler de tüketcekleri gıdayı değerinin çok üzerinde bir fiyatla marketlerden temin etmek zorunda bırakılıyor."

Çiftçi-Sen, tarımda tohumdan başlayarak, üretim, işleme ve pazarlama süreçlerinin küresel şirketlerin kontrolüne geçtiğini

dile getirdi. Tüketicilerin nasıl üretildiklerini bilmedikleri ürünleri, şirketlerin belirlediği fiyata satın almak zorunda kaldıkları belirtilen açıklamada şu ifadeler yer aldı: "Buna karşı çıkmak, 'Dur' demek gerekir. Küçük çiftçiler, aile tarımı yapanlar ve sağlıklı gıdaya erişme ihtiyacı duyanlar, şirketlerin gıda sistemi karşısında kendi gıda sistemlerini kuracak bir mücadeleyi birlikte yürütmek zorundadır. Çözüm halkın gıda egemenliğinde ve halkın gıda egemenliğindedir."

Hamzaoglu: İktidar taammüden ölümümüze sebep oldu

➤ Türkiye’de ve dünyada Covid-19 salgını yönetiminin sınıfsal niteliğine dikkat çeken Halk Sağlığı Uzmanı Prof. Dr. Onur Hamzaoglu, iktidarın işçilerin, yoksulların taammüden ölümüne sebebiyet verdiği dikkat çekti. Hamzaoglu, aşıda patent diye adlandırılan özel mülkiyetinin kaldırılarak toplumsal mülkiyete dönüştürülmesi gerektiğine işaret etti, “Aşıda özel mülkiyet bir insanlık suçudur” dedi.

NADİYE GÜRBÜZ [ETHA]

İSTANBUL - Kapitalist sistemin Covid-19 salgını yönetimi, işçi ve emekçileri öldürmeye devam ediyor. Halk sağlığından uzak, sermayenin karına odaklanan, ‘çarklar dönsün’ diyerek işçi ve emekçileri çalışmaya zorlayanlar yaşanan ölümlerin de sorumlusu.

Halk Sağlığı Uzmanı Prof. Dr. Onur Hamzaoglu ile halk sağlığı, iktidarın koronavirus salgınına yönetim biçimi, alınması gereken önlemler ve bunların neden alınmadığı, salgının sınıfsal niteliği ve patent diye adlandırılan aşı ve ilaçtaki özel mülkiyetin kaldırılmasını konuştuk.

Devletlerin koronavirüs salgını yönetiminin sınıfsal niteliğine dikkat çeken Hamzaoglu, Covid-19’un, Türkiye ve dünya genelinde sınıfsal bir karakter göstermeye, işçilerin, emekçilerin, yoksulların, ötekilerin, ezilenlerin hastalığı olmaya başladığını söyledi.

İktidar gerekli önlemleri almayarak işçiler, yoksullar ve ezilenlerin taammüden ölümüne sebebiyet verdiği dikkat çeken Hamzaoglu, aşıda özel mülkiyetin kaldırılarak toplumsal mülkiyete dönüştürülmesi gerektiğini de söyledi.

İKTİDAR VİRÜSÜN YAYILMASININ ÖNÜNÜ AÇTI

Hem koronavirüs hem de benzer salgın dönemlerinde ne yapılması, nasıl önlemler alınması gerekiyor?

Çin’de aralık ayının son günlerinde Dünya Sağlık Örgütü salgın bilgisini dünya ile paylaştı. Yaklaşık 1 hafta sonra da bunun insanlarda hastalık yapan yeni bir virüs olduğunu tanımladı. Bundan 3 gün sonra da biz bu yeni virüsün genetik haritasını çıkardık diye dünyaya duyurdu. Peki, bir salgının varlığı ve bulaşıcılığı saptanmışken ne yapılması gerekiyordu. Bu hastalık nerelerde görülüyorsa, hastalığın henüz başlangıç dönemlerinde 2020’nin Ocak-Şubat ayında oralardan gelişlerin durdurulması gerekiyordu. Ya da gelenlerin birkaç haftalık bir kuluçka süresinde karantinaya alınması gerekiyordu. Ama bunlar yapılmadı. İktidarın, Sağlık Bakanlığı’nın gözleri önünde virüsün yayılmasının önü açıldı.

Ne zaman hastalar hızlı bir şekilde ortaya çıktı ve sağlık sistemini durduracak şekilde acil servislere, hastanelere akın etmeye başladı, hastaneler dolup taşı, hastalanırlar ölmeye başladı, işte o zaman panik ortamında ne yapabiliriz diye tartışılmaya başlandı. Mart sonu itibarıyla önlemler almaya başladılar. 2020 Nisan ayındaki o alevlenme döneminde geç ka-

lınmış da olsa kısmen yapılması gerekenler yapılmaya başlandı. Ancak sistemin doğası, hem kapitalizmin hem de onun içindeki neoliberal politikaların doğası itibarıyla, hızlı bir şekilde yine insan özne olma aşamasından düşürüldü, patronların karı, para yaşamın öznesi haline getirildi.

COVID-19 İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN HASTALIĞI

İnsanlara ‘maske takacaksınız’, ‘fiziki mesafeyi koruyacaksınız’, ‘kapalı ortamlarda olmayın’ dediler ama herkes fabrikalara gitti. Fabrikalar salgından önceki haliyle çalışıyor. Fiziki mesafeye dikkat edeceksiniz dediler ama dolmuşlar, otobüsler, servisler yani çalışmak zorunda olanın kullanmak zorunda oldukları ulaşım araçlarının hiçbirinde maalesef sürekli tedbir alınmadı. Böyle olunca da salgın Nisan 2020’den itibaren Türkiye ve dünya genelinde sınıfsal bir karakter göstermeye, işçilerin, emekçilerin, yoksulların, ötekilerin, ezilenlerin hastalığı olmaya başladı. Artık onlarda çok sık görünüyor ve onları öldürüyor. Çünkü diğerleri korunabiliyor.

Bu son kapanma diye tarif ettikleri 17 günlük sokağa çıkma yasaklarında da benzer bir tablo ile karşılaştık. İşçiler çalışmaya devam ediyor. Aslında yapılması gereken ne, kapitalizm koşullarında bu ne kadar mümkün?

Türkiye’de ve dünyada insanların hastalanmaması, ölmemesi konusunda adımlar atılacaksa öncelikle fabrikalarda, toplu ulaşım araçlarında kalabalık ortamların yaratılmamasına çaba gösterilirdi. Vardiyalarda çalışan sayısının yüzde 50 azaltılması, çalışma sürelerinin 8 saatten 6 saate düşürülmesi, uzun aralar verilmesi, çalışma ortamlarının temiz hava ile havalandırılmasının sağlanması, maskenin, suyun, dezenfektan ve antiseptiklerin parasız dağıtılması, herkesin bu olanaklara eşit olarak ulaşmalarının sağlanması gibi... Böyle olsaydı ne okulları kapatmak gerekirdi, ne sağlık çalışanları ölürdü.

İKTİDAR TAAMMÜDEN BİZLERİN ÖLÜMÜNE SEBEBİYET VERİYOR

Bu yapılmıyor. Bunun yapılmaması iktidarın bizleri taammüden hastalandırması, taammüden bizlerin ölümüne sebebiyet vermesi anlamına geliyor. Hepimiz, engellenebilir bir etken nedeniyle hastalanma ve ölme riskine açığız.

Bir doğalgaz borusu düşünün, patlamış ve alev almış. Üzerine çok büyük kapasiteli sular dökerseniz alev bir şekilde

o alevin küçüldüğünü görebilirsiniz. Yangının söndürülebilmesinin yolu vananın kapatılmasıdır. İşte kapanma sadece doğalgaz borusunun yangınına su dökmektir. Esas mesele bu hastalıkla ilgili olarak söylüyorum 10 hastadan sadece ikisi belirti veriyor sekizi belirti vermiyor. Her 10 kişiden 8 kişi bilmeden hastalığı bulaştırmaya devam ediyor. Çok yaygın bir biçimde, hiçbir para ödenmeden, doğru tanı koyabilecek kitler kullanılarak test yapılması gerekiyor. Bugüne kadar Türkiye’de maalesef hayata geçirilemedi. Hasta ile yan yanaydım diyenlere bile günümüzde test yapılmıyor maalesef.

Yaygın test ve hasta olanların ortaya çıkartılması ve onlar saptandığında kamusal koşullarda yatması, beslenmesi sağlanarak sağlıklı kişilerden ayrılması gerekiyor. Yetmez. Eş zamanlı olarak fabrikaların, madenlerin, ulaşım araçlarının, çalışma alanlarının tümünün etkenin bulaşma özelliğine göre yeniden düzenlenmesi gerekiyor. Bunun kamusal olarak takip edilmesi gerekiyor.

130 ÜLKE AŞIYA ULAŞAMADI

Ve ne şanssız ki çok kısa sürede aşısı üretildi. Acil kullanım koşuluyla kullanımda Kasım ayından beri. Ama bakın 6 Nisan 2021 tarihi itibarıyla dünyada 130 ülke aşıya başlamamış durumda. Türkiye nasıl sağlandığı, ne şekilde sağlandığı, hangi programın yapıldığı belli olmayan bir aşı programı uyguluyor. Bizde de aşı yeterince yapılması gerekenleri önceleyerek bir program dahilinde hem tedarik etmek hem uygulamak yönünde çok büyük eksikliklerimiz ve aksaklıklarımız var. Bütün bunlar hep beraber yapılması gerekiyor.

AŞIDA ÖZEL MÜLKİYET İNSANLIK SUÇUDUR

Burada patent meselesine girmek gerekiyor. Genel olarak ilaçta patent sorunu söz konusuysen özellikle bu tür salgın dönemlerinde üretilen ilaçlara dair patentin aşıya ulaşımında ciddi bir sorun yarattığı ortada. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

Eğer sizde katılırsanız ben patent tanımını kullanmak istemiyorum. Bilinen bir ilacın ya da aşının onu ürettiğini söyleyen, fikri mülkiyet hakkı ile ilgili olarak da kendi mülkü olarak ilan eden şirketin kullanım hakkının devredilmesi meselelerinde bir sürü formalite var. Gelin buna mülkiyet diyelim. Aşının özel mülkiyeti ortadan kaldırılmalı, doğrudan doğruya toplumsal mülkiyete sahip olması gerekir. Peki ne-

AŞI TOPLUMSAL MÜLKİYETE DÖNÜŞTÜRÜLMELİ

Dünya Sağlık Örgütü’nün 2021 7 Mayıs günü bildirimine göre bugün itibarıyla dünyada 280 aşı çalışması var. Bunlardan 97 tanesi insan deneyi aşamasına gelmiş durumda, 13 tanesi acil kullanım izni ile insanlara uygulanıyor. 280 yerde çalışan ekipler var ve bunlar maalesef Küba dışında birer şirket adına çalışıyorlar. Yani, tarihsel olarak insanlığın yüzyıllardır aşı ve virüsler konusunda biriktirdikleri bilgiler kullanılarak, bu şirketlere milyarlarca dolar toplumsal kaynaklar aktararak çalışmalar yürütülüyor. Ama ürün çıktığı andan itibaren satmaya başlıyorlar. Şimdi düşünün, bu hastalık dünyayı kasıp kavuruyor, hayatlar felç oldu, insanlar ölmeye devam ediyor ve bunu engelleyecek aşılar var ama insanların büyük bir çoğunluğu bu aşıya ulaşamıyor. Bu akıl dışı, insana karşı bir durum. Kabul edilemez. Aşıda özel mülkiyet bir insanlık suçudur. Bunun da çözümü toplumsal mülkiyettir. Aşının patentinin kaldırılıp bir başka şirket tarafından üretilmesi insan hedefli üretimini sağlamaz. Yine kar için üretilecektir. Üretimde kamusal olmak durumundadır. Ülkelerin üretim kapasiteleri kamusal olarak bu işe entegre edilmelidir. Ve en kısa zamanda dünyada bütün insanların aşılama sağlanmalıdır.

Neden bunun önemi var. Etken değişiklik gösteriyor. Ne kadar çok kişi hastalanırsa bu virüsün değişiklik gösterme riski fazla. Böylece bugün etkilendiği aşidan, etkilenmeyecek biçimleri de ortaya çıkabilir. Yeni varyantlar daha fazla ortaya çıkmadan herkesin bir an önce aşılanması gerekiyor. Bunun için de aşının özel mülkiyetten çıkartılıp toplumsal mülkiyete devredilmesi, devralınması gerekiyor.

Hangi aşı olursa olsun, aşı olmaktan imtina etmeyelim. Ve aşığı da maskeyi de iktidarın parasız olarak hepimize sağlama- sı gerçeğini bilince çıkartalım ve bunu bir toplumsal talebe dönüştürelim.

Haysiyet ve emperyalizm

» **OLCAY ÇELİK**

Tam kapanma saçmalığının halk sağlığıyla hiçbir ilgisinin olmadığı, tüm yasakların tek amacının "kar sağlığı" olduğu her saniye daha fazla açığa çıkıyor. Ve bu yasaklar sadece ekmeğimizi ve özgürlüğümüzü değil, haysiyetimizden geriye kalanları da silip süpürmeye başlıyor.

Almanya Dışişleri Bakanı Maas ile birlikte düzenlediği basın açıklamasında Çavuşoğlu, "Turistin görebileceği herkesi Mayıs sonuna kadar aşılacağız" diyerek hepimize adeta mahallenin kuduz köpeği muamelesi yapıyor. Aşılama halkın değil, turistin ihtiyacına göre planlanıyor.

Turist için kendi halkını açıkça aşağılamaktan çekinmeyen bu cüret, Türkiye kapitalizminin artık kangren haline gelmiş döviz ihtiyacından kaynaklanıyor. Hatırlanacağı üzere, yükselen döviz kurlarını durdurabilmek için Merkez Bankası'nın bütün rezervleri müteahhide ve ihracatçıya ucuz döviz satılarak eritilmişti. Türkiye kapitalizmi turizmden her sene 30-40 milyar dolar gelir elde ediyor. Şu an bu dövize o kadar muhtaç hale geldiler ki, onu korumak için değil denizde yurttaş avına çıkmak, değil milyonları beş parasız eve tıkamak, gerekirse turistik mekanları duvarlarla kapatır, turiste gözleme satan köylüyü terör suçuyla dahi yargılarlar.

Ancak bu aşağılık uygulamalar "yanlış ekonomi politikalarının" bir sonucu olarak okunamayacağı gibi bugün birden bire ortaya çıkmış şeyler olarak da görülemez. Emperyalizmin mali-ekonomik sömürgeci olan ülkelerin proleterleri ve doğası zaten hep ikinci sınıftır. Kapitalist kriz büyüdükçe de bu çelişki çok daha açık ve abuk haller alır.

Türkiye, uluslararası tekellerin düşük fiyatlı ve emek-yoğun üretim süreçlerini devrettiği, bu üretimi büyütme için ihtiyaç duyduğu para-sermayeyi de uluslararası mali sermayeden bulan, taşeron bir kapitalizm, bir ucuz işgücü cehennemidir. Ülke içinde üretilen artıdeğer eşitsiz mübadele ve faiz talanı yoluyla bu devlere aktarılır. Dolayısıyla, işçi-emekçinin devamlı düşük ücretli, örgütsüz, borçlu, güvensiz ve güvencesiz tutulması gerekir ki siparişler sürsün, böylece hem emperyalistler hem de işbirlikçi Türk burjuvazisi kazansın. Ucuz ve onursuz hale getirilmemizin gündelik mekanizması budur. Eğer "ucuzlaşmazsak" H&M, Zara, Ford, Renault, Haribo vb. tekeller siparişlerini başka ülkeye kaydırır ya da yerli burjuvazi fabrikayı söküp Mısır'a, Pakistan'a, Meksika'ya taşır. Yani bir AB vatandaşı tişörtü ve otomobili ucuza alabiliyorsa, bu, Türkiye gibi mali-ekonomik sömürgelerin işçi sınıflarının açlık sınırı altında ve yüksek borçla çalışması sayesinde. Ayrıca artıdeğerin aslan payını dışarı

aktardığı için sermaye birikim hızı da yavaş olan Türkiye kapitalizmi, emperyalist kapitalizmin her türlü ayak işine de gönüllü olarak koşturmaktadır. Örneğin Türkiye, AB'den en çok plastik atık ithal eden ülke, yani Avrupa'nın çöplüğüdür. Avrupa'dan Türkiye'ye günde 241 kamyon çöp geliyor. Son 16 yılda Türkiye'ye gelen plastik atık miktarı tam 196 kat artmıştır. Benzer şekilde, Türkiye hurda gemi sökümünde de dünya üçüncüsüdür. Çoğu asbestli olan ticari, askeri ve yolcu gemileri sökülme için Türkiye'ye gönderilir. Yine benzer şekilde, Türkiye, emperyalistlerin en vahşi yöntemlerle madencilik faaliyetlerini yürüttüğü sahalardan birisidir. Bunlar aşağılamanın ikinci boyutudur. Yani AB yurttaşının ekolojik bilinçle ayrıştırdığı çöpler burada yakılıp bizim ciğerimize dolar. O musluktan temiz su içebilir, çünkü asbestli gemiyi biz sökeriz. O düşük riskli işlerde çalışabilir, çünkü burada iş cinayeti bedavadır. O yemyeşil dağlarında, ovalarında trekking yapabilirsin diye siyanür Kaz Dağları'na boca edilir. Biz kanser oldukça o sağlıklı kalır.

Buradaki esas çelişki elbette iki proletarya arasında olmadığı gibi yerli burjuvazi de mağdur falan değildir. Çelişki, emperyalizm ve işbirlikçileri ile dünya proletaryası arasındadır. Üstelik emperyalist ülke proletaryasının eğilimi de nemalanmanın artması değil, giderek daha fazla yoksullaşma ve mülksüzleşme yönündedir. Ama yine de bu, ikinci sınıf insanlığın bizim normalimiz olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

Küresel krizle birlikte uluslararası mali sermaye vampirlerinin büyük oranda evine dönmesi ve zaten azalmakta olan küresel ticaretin salgında dibe çakılması bu ikisine bağımlı olarak büyüyebilen Türkiye gibi mali-ekonomik sömürgelere büyük darbe indirince, bu ülkelerin işçi sınıfları üzerindeki ekonomik ve faşist baskıların katmerlenerek artması da kaçınılmaz oldu. Çünkü bu ülke burjuvazilerinin sermaye birikimi yetersiz, birikim hızı düşük, sosyal barışı satın alma kapasiteleri yok denecek kadar az. Dolayısıyla yerli burjuvaziyi krizden koruma politikaları, işçi sınıfı ve ezilenlerin giderek daha da aşağılayıcı biçimlerde sömürülmesini koşulluyor. Bu kapsamda sözde tam kapanmada ezilen sınıf ve kimliklerin her kesimine birbirinden haysiyetsizleştirici görevler dayatılıyor.

Turistin rolünün döviz getirip ihracatçıya ve müteahhide yedirilen Merkez Bankası rezervini tamamlamak olduğunu söylemiştik.

İşçilerin üçte ikisine verilen rol, virüsün kucığında çalışmak, stokları büyütme ve patronların küçülen dünya ticaret pastasındaki paylarını artırmaktır.

Kod-29, kısa çalışma ödeneği ve ücretsiz izinle işsiz bırakılanlara dayatılan grev,

çalışan sınıf kardeşleri üzerinde düşük ücret baskısı oluşturup sömürü oranını arttırmak, onların isyan değil, şükür etmelerini sağlamak ve elbette ki turisti rahatsız etmemektir.

Emekçi köylüye verilen rol, orman ve derelerin madenler için yerli burjuvazi ve emperyalist tekeller tarafından talan edilmesini sessizce izlemektir.

Esnafa dayatılan, iflas etmek suretiyle kapitalist krizlerin bir numaralı sonucu olan sermaye merkezileşmesine, yani zayıf sermayelerin yıkılarak giderek daha az elde toplanmasına hizmet etmektedir.

Kürt'e verilen (ve değişmeyen) görev, mali-ekonomik sömürgeci olarak işgal edilmek, savaş sanayisini harlayan odun ve hammadde deposu olmak ve en önemlisi de şovenizm yoluyla işçi bilincine kelepçe olmaktır.

LGBTİ+lara reva görülen, şovenizmin işlemediği yerde gericiliği birleştiren nefret odağı olmaktır.

Kadınlara verilen rol ise artan bakım emeğini sırtlamanın yanında, işçinin ve işsiz evde öfkelerini boşaltabileceği sessiz bir kum torbası olmaktır.

Bu cendereyi parçalamak, bu sefilleştirici ve aşağılayıcı rollerin tam da Türkiye'nin sömürge karakterinden ve Türk burjuvazisinin işbirlikçilik yazgısından kaynaklandığını anlamakla ve bu rolleri reddetmekle mümkün olabilir. Ancak bu yol deve dikenleri ile doludur. Her ne kadar dillerinden düşürmeseler de Türkiye emekçi solunun geniş kesimlerinin emperyalizm ve sömürgecilik tanımları hastalıklıdır.

Örneğin, önemli bir kesim 1960-'70'lerin yeni sömürgecilik tahlilinin ötesine geçememiş, emperyalist küreselleşme gerçeğini okuyamamış durumdadır. Çoğu Kürdistan'ın Türk burjuva devletinin sömürgeci olduğunu zaten kabul etmemektedir. Bunlar, sosyal-şovenizmlerini maskeleyerek için antiemperyalizmi anti-ABD'ciliğe indirgemekte, Kürt halkını "emperyalizm uşağı" sayarken, ulusal burjuvazinin (hatta emperyalistlerin!) bir kısmını ilerici (hatta antiemperyalist!) kabul edip ittifak gücü görmektedirler. Dolayısıyla sosyalist devrim lafzı ile süslü olsa da en ileri önerileri burjuva ulusal kurtuluşçu zirvalardan öteye gidememektedir. Bu da onları doğrudan veya dolaylı olarak burjuva muhalefetin kuyruğuna takmaktadır.

O muhalefet de son kertede Türki-

ye halklarına yaşatılan bu haysiyetsizliği mültecilere verilen "hayali" haklar safsatasıyla ve Kürt düşmanlığı ile birleştirerek kendi ırkçılığına ve ulusal burjuva bağımsızlıkçı hayallerine tahvil etmeye çalışmaktadır. Oysa emperyalizmin bu evresinde bağımsız kapitalizmler olamaz. İç pazar hiçbir tekeli burjuvaziye yetmez. Çıkarı, emperyalist üretim hiyerarşisine eklenmek, kaderi de bu faşist iktidarın yaşattığı gibi, krizden krize koştuktan öteye gidemez. Farklı olarak işçi ve emekçilere sunabileceği şey "en iyi ihtimalle" halkın canına okuyacak yeni bir IMF anlaşması olabilir. Kürt halkına sunabileceği şey de sömürgeci savaşın devamından başka bir şey olmayacaktır.

Kısacası kar varsa, emperyalist bağımlılık ilişkileri de var olacaktır. Bağımlılık oldukça da aşağılanma artarak sürecektir. O zaman aşağılanmak istemeyen, karı ortadan kaldırmalıdır.

Bu yüzden mali-ekonomik sömürgeciliğin kalbine yönelecek isyan sadece ülkenin emperyalizmden tam kopuşunu ve AKP-MHP'nin devrilmesini talep etmekle sınırlanamaz. Bu isyan aynı zamanda tüm fraksiyonlarıyla işbirlikçi ve sömürgeci olan tekeli burjuvazinin iktidarına son verilmesini ve mülksüzleştirilmesini hedef almak zorundadır. Kalan her şey ama her şey bu hedefe tabidir. Burjuvaziyi iktidardan düşürmekte Türkiye işçi sınıfının baş müttefikinin, rejimin sömürgeci olan Kürt halkı olacağı açıktır. Diğer bir deyişle, Türk işçisi Kürt'ü aşağılamaktan vazgeçip kardeş değil, eşit bir ulus olarak görürse kendi aşağılanmasına son vermek için gerekli adımları atabilir. Her ne kadar mali-ekonomik sömürgelerin süper-sömürsünden nemalanıyor olsalar da nesnel eğilimi mülksüzleşmek ve yoksullaşmak olan ve kaderi bizimle kesişen emperyalist ülke işçisi turistler de hedefimiz değil, proletarya enternasyonalizmi ruhuyla uyaracağımız, desteğini isteyeceğimiz müttefiklerimiz olmalıdır.

Türkiye işçi sınıfı müttefikleriyle birlikte ancak antiemperyalist, antisömürgeci, antişovenist, antifaşist ve cins özgürlükçü nitelikteki bu demokratik devrimi gerçekleştirebilirse kendi aşağılanmasına son verebilir ve ancak bu devrim ertesinde kesintisiz ve hızlı bir biçimde kendi öz devrimi olan sosyalist devrime yürüyebilirse hem ekmeğini hem de onurunu kurtarabilir.

EMEP 1 Mayıs'ın neresindeydi?

» İNAN ÖZGÜR

Emekçi sol hareket bakımından 2021 1 Mayıs'ı, her şeyden önce faşist şeflik rejiminin yasaklama saldırısına karşı politik ve pratik duruşların aynasından değerlendirilebilir. Zira 1 Mayıs uğrağında politik sınıf mücadelesinin tayin edici güncel ögesini, işçi sınıfı ve ezilenlerin faşist 1 Mayıs prangasını kırmaları sorunu teşkil etmiştir. Ve 1 Mayıs, emekçi sol hareket saflarında, hem faşist yasakları parçalayan öncü antifaşist direnişe ama hem de faşist yasaklara boyun eğen artçı oportünist icazetçiliğe sahne olmuştur.

EMEP, bu icazetçiliğin somutlaştığı adreslerden biridir.

EMEP'in 1 Mayıs politikası, hafta sonları rutinleşmiş olan sokağa çıkma yasağına uyum gayretkeşliği içinde 1 Mayıs gösterilerini haftalar öncesinde 30 Nisan'a kaydıran, "tam kapanma" sahtekarlığıyla 30 Nisan'a yasak getirildiğinde bu kez 29 Nisan'a gerileyen, onda da "temsili" basın açıklamalarının ötesine geçemeyen DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin kararlarıyla bire bir örtüşmüştür. Üstelik, EMEP Genel Başkanı Ercüment Akdeniz'in, "Konfederasyon ayırımı yapmadan işçileri aşağıda birleştiren ısrarcı tutum yerine uzunca süre 'Taksim tartışmalarıyla' oyalanmak 2021 1 Mayıs platformunu darlaştırdı, zaman kaybına neden oldu"¹ şeklindeki DİSK eleştirisi, 1 Mayıs'a giderken DİSK'in alabildiğine sağa çekmesinin ve bünyesindeki direnişçi 1 Mayıs eğilimini düpedüz ekarte etmesinin faillerinden birinin EMEP olduğunu açıkça ortaya koymuştur. 1 Mayıs'ta EMEP, tamı tamına, faşist keyfiyet ve küstahlık ürünü yasakları çiğneme, Taksim'de ve kent meydanlarında ısrardan kesinkes kaçınma, emekçi solun direnişçi güçleriyle her yerde ayrışma ve yalnızca işyerlerindeki kutlamalarla yetinme pozisyonu almıştır. Bu pozisyonun politik kötürümlüğünün belki de en çarpıcı simgesi, 1 Mayıs günü Taksim'de, işçilerin ve ezilenlerin antifaşist öncü bölüklerinin polisle dişe diş çarpıştıkları dakikalarda, bu çarpışmalar silsilesine en fazla birkaç yüz metre mesafede, Türk-İş ve Hak-İş'in saray yordakçısı çelenklerinin yanına polis nezaretinde bırakılan "temsili" çelenk olmuştur.

Neymiş? "Her yer 1 Mayıs, her gün 1 Mayıs" imiş! EMEP'in de ortak olduğu bu içeriksizleştirilmiş şiar, aslında, faşist yasaklara boyun eğmenin, 1 Mayıs günü kent meydanlarını faşizme terk etmenin, 1 Mayıs iradesinden basbayağı yoksunlaşmanın lafzı örtüsü olarak gündeme getirilmiştir.

Neymiş? "İşçi ve emekçilerin taleplerini merkeze koymayan, tabanda işçi iradesini açığa çıkarmak için çabalamayan,

işyeri ve fabrika kutlamalarını küçümseyen anlayışlarla ortak bir görüntü vermek oldukça güç" imiş!² EMEP İstanbul İl Başkanı Sema Barbaros'un bu vurgusu, yani faşist yasaklara fiilen karşı durmanın ve kent meydanlarında kitlesel 1 Mayıs mitingi düzenleme hakkını kullanmanın işçi ve emekçilerin talepleriyle ve iradesiyle ilgisiz olduğunu vazeden bu pespaye ekonomist demagoji, aslında 1 Mayıs'ta anti-faşist direnişe omuz vermekten kaçmanın bahanesinden ibarettir.

Neymiş? "Tek adam yönetiminde yasakları açacak merkezlerin esas olarak işyerleri olduğu bir kez daha doğrulandı" imiş!³ Genel Başkan Ercüment Akdeniz'in bu minvaldeki 1 Mayıs değerlendirmesi, aslında 1 Mayıs günü sokak eylemlerinden firar edip işyerlerine "saklanmayı" allayıp pullamak sonra da Taksim başta olmak üzere sokaklardaki 1 Mayıs direnişini görünmez kılmak için maddi gerçeği çarpıtmanın kötü bir örneğidir.

Neymiş? "Baskı ve yasaklamalar sökmeyecek" imiş!⁴ EMEP Genel Başkan Yardımcısı Selma Gürkan'ın bu iddiası, aslında, EMEP'in faşist 1 Mayıs yasaklarını yırtıp atmak uğruna hiçbir şey yapmayışını gizlemek için sarf edilmiş bir sözden başka bir şey değildir. Zira 1 Mayıs'taki faşist baskı ve yasaklamalar, evet, antifaşist sokak direnişleri sayesinde sökmemiştir ama EMEP üzerinde pekala sökmüştür.

Dalga mı geçiyorsunuz? 1 Mayıs'ta ne yaptınız? İşçi sınıfının yüzde 83'ünü işyerlerine tıkıştırmayı sürdüren "tam kapanma" sahtekarlığını alt etmek için işçileri 1 Mayıs'ta tıkıştırıldıkları işyerlerinden çıkmaya ve sokaklarda itirazlarını yükseltmeye mi yönelttiniz? İşçi sınıfının 1 Mayıs'ı kutlama hakkını savunmak için 1 Mayıs gösterilerinin önce 30 Nisan'a ve ardından 29 Nisan'a çekilmesine, üstelik de temsilleştirilmesine karşı mı çıktınız? Faşist 1 Mayıs yasaklarını hükümsüz kılmak için 1 Mayıs'ta yasakları tanıyan ve Zapt

çağrısıyla politik ajitasyon mu yaptınız? İşçileri ve ezilenleri faşist şeflik rejimine karşı daha etkili mücadelelere sevk etmek için 1 Mayıs yasağını fiili meşru temelde çiğneyen tek bir eylem mi gerçekleştirdiniz? Sahi, sarayın faşist yasaklama kararını uygulayan polisiyle karşı karşıya geldiğiniz herhangi bir kent meydanı, herhangi bir emekçi mahallesi, hatta herhangi bir işyeri kapısı oldu mu? 1 Mayıs'ta gerçekten ne yaptınız?

İşçi sınıfının faşizme karşı mücadelesinin ancak işyerlerinin siyaseten dar sınırlarının dışına taşıdığı ölçüde etkili olabileceği bütün tarihselliğiyle defalarca kanıtlanmışken, faşist şeflik rejiminin yasak kararının 1 Mayıs'ta işçileri meydanlardan işletmelere sürmeyi amaçladığı da ayan beyan ortadayken, başlı başına bir antifaşist sokak muharebesine dönüşen 1 Mayıs'ı işletmelerde geçiştirmek biçimindeki berbat idare-i maslahatçılığın bir tür "taktik ustalık" olduğuna herkesi inandırabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

2007'den itibaren Taksim'i "1 Mayıs Meydanı" olarak yeniden kazanma mücadelesi yükseltildiğinde, bundan fersah fersah uzaktınız. Bugün, 1 Mayıs'a vurulan faşist pranga antifaşist direnişle kırılırken, bundan yine fersah fersah uzak duruyorsunuz. Ve bu icazetçi oportünist geriliği bütün bir politik çizginizde yansıtıyorsunuz. Mücadelenin yasal ve yasadışı, barışçıl ve şiddete dayalı, silahsız ve silahlı bütün biçimlerini bir arada kullanmakta karşılık bulan devrimci ilkeyi zaten benimsemiyorsunuz. Tamam da örneğin, faşizme karşı fiili meşru mücadeleyi CHP'yle HDP arasında parlamentarist bir köprü kurmaktan öte misyonu olmayan Demokrasi İçin Birlik'e havale edip baştan savan tutumunuzla, örneğin, Ermeni soykırımının yıl dönümünde doğrudan soykırımı lanetlemek yerine "tarihsel acılar" diye geveleme tutumunuzla, örneğin, Metina, Avar ve Zapra yönelik son sömürgeci

işgal saldırısını suskunluk içinde izleme tutumunuzla işçi sınıfının çıkarlarını nasıl bağdaştırıyorsunuz?

Faşist şeflik rejiminin gün geçtikçe budadığı yasal varoluş zeminine kendini zincirlemek, diktatör Erdoğan'ın korku, çaresizlik ve yılgınlık zindanında tutmaya uğraştığı ortalama işçi bilincinin arkasına saklanmak, faşist saldırı altındaki demokratik mevzileri herhangi bir direniş sergilemeksizin terk etmek, faşizmin hedef tahtasına girmemek için ölü taklidi yapmak, böylece faşist politik İslamcı saray iktidarının değirmenine su taşımak, işçi sınıfı ve ezilenlerin mücadelesini büyütme iddiası ileri süren hiç kimseye onur kazandırmaz. Bu, bırakalım öncülüğü veya önderliği, pek çok durumda kitlenin bile gerisine düşmek demektir. Zira direnişlerini her gün yüz yüze kaldıkları polis saldırılarına rağmen sokakta sürdüren işçiler, mesela 1 Mayıs yasağı kapsamına alınan 30 Nisan'da yasak tanımayıp iş bırakan iki bin BEDAŞ işçisi, bundan çok daha ileri bir politik duruş sergilemektedir.

Gitgide tırmanan faşist devlet terörü altında rahatı ve huzuru kaçırmaksızın, bürokratik rutini bozulmaksızın politik varlığını sürdürme arayışındaki EMEP yönetiminin işyerlerindeki ve hatta balkonlardaki 1 Mayıs kutlamalarını şişirerek 1 Mayıs'taki antifaşist direnişi perdelemeye uğraşmasının, belki parti tabanını teskin etmeye yeteceği düşünülebilir, fakat daha uzun süre faşist şeflik rejiminin saldırı menziline dışında kalmaya yeteceğinin hiçbir garantisi yoktur.

İşçilerin ve ezilenlerin ön saflarında dövüşmeyi, politik risk üstlenmeyi ve antifaşist mücadelenin bedelleriyle karşılaşmayı göze alamayanların, daha yalın bir ifadeyle, yasaklanmış 1 Mayıs'ta faşist polis güruhunun üzerine yürümeyi, gözaltına alınmayı ve tutuklanmayı göze alamayanların dillerindeki işçi sınıfına önderlik, faşizme karşı mücadele, devrim ve sosyalizm sözleri içi boş bir tekerlemeden başka bir şey değildir. Ve bir kez daha uyaralım: Bu cesaretsizliğin ve uzlaşmacılığın, bu artçılığın ve icazetçiliğin varıp varabileceği yer de eğer önü alınmazsa, faşist şeflik rejimine teslimiyet bataklığından başka bir yer değildir.

[1] Ercüment Akdeniz, Salgına Ve Sömürüye Karşı Her Yer 1 Mayıs!, 26 Nisan 2021, Evrensel

[2] Sema Barbaros'la söyleşi, sendika.org, 27 Nisan 2021

[3] Ercüment Akdeniz, 1 Mayıs Yarın-lara Ne Söylüyor?, 3 Mayıs 2021, Evrensel

[4] Selma Gürkan, 1 Mayıs Yasaklanamaz, Hiçbir Güç 1 Mayıs'ı Engelleyemez!, 17 Nisan 2021, Evrensel

Tarih yeniden tekerrür mü ediyor?

» ÖZENÇ ÖZYÜREK

Burjuva faşist rejimler gerçeklerle değil algılarla politika yaparlar. Nesnel gerçeklerin ne olduğu değil bunların nasıl aktarıldığı daha önemlidir onlar için. Gerçeklerin yerine algılanmasını istediklerini ikame ettirirler. Bu onların karakteri, özsel bir özelliğidir.

Emekli amirallerin bildirisinin ardından bir darbe heyulası dolaşıyor. İktidar, emekli 104 amiralin yayınladığı bildiriye kendisine yönelik bir muhtıra gibi yorumlamayı tercih etti. Saray ve AKP sözcülerinin verdiği ilk refleksi kabine üyelerinin teyakkuz haline geçmesine peş peşe yaptıkları açıklamalar takip etti.

Doğu Akdeniz; Libya, Suriye, Dağlık Karabağ gibi bölgesel sömürgeci savaşlarda ve Kürt halkının ulusal kazanımlarının tasfiye edilmesi konusunda Ergenekoncu general ve amiraller cenahı, saray rejimine koşulsuz destek veriyordu. Buna rağmen darbecilikle yaftalanıp iktidarın hisşına uğramaları ise olgulara değil algılara yönelikti.

İktidar partisi bilinçli bir şekilde yığınların korkularına temas edip panik havası yaratıyor. Yaratılan bu panik havası sayesinde ise yığınların davranışlarına yön vermeyi amaçlıyor. Korkuların örgütlendiği ilk reflekslerle emekçi kitleleri kendi politikalarına yedeklemeye çalışıyor. Kuşkusuz Türkiye halklarının darbe korkusunun toplumsal bir zemini var. Ülkede gerçekleşen istisnasız her darbenin ağır faturası emekçi sınıflara ödetilmeye çalışıldı. Askeri cuntaların uyguladığı açık despotizm, toplumsal hayatı denetim altına almaya çalışırken emekçi sınıflarda öfkeyi ve kaygıyı büyüttü. Tarihsel bir korkunun zemini böyle oluşuverdi.

Askeri darbeler her zaman için burjuvazinin ülke siyasetine müdahale araçlarından birisi oldu. Egemen sınıflar içerisindeki çelişkilerin çözümünde olduğundan daha çok, ezilenlerin yükselen mücadelesini bastırmakta ordu, sermaye sınıfının çıkarlarına uygun eylemler sergiledi. NATO üyesi ve yeni sömürge Türkiye'de ordu iç savaş disiplinine göre örgütlenirken onun esas misyonu dış istilacılık değil iç müdahaleler oldu.

Clausweitz'in ünlü deyişinden esinlenerek; "Darbelerin, sermaye iktidarının ulusal sınırların içerisinde militarist kuvvetler vasıtasıyla sürdürülmesi" olduğu nu söyleyebiliriz.

Türkiye'de darbelerin tarihi Cumhuriyet öncesine kadar uzanıyor. Saltanat kavgaları ve tahtan indirmelerden ayrı olarak ilk hükümet darbesi emperyalist paylaşım savaşının arifesinde gerçekleşti. Tarihe "Bab-ı Ali Baskını" olarak ge-

çen bu olayla İttihat ve Terakki Cemiyeti, Osmanlı hükümetini silah zoruyla düşürüp iktidarı doğrudan tekelinde topladığı bir burjuva istibdat rejimi kurdu.

Özgün ve tarihsel bu pratiği incelemek güncel darbe retorikini anlamak bakımından da fayda sağlayacaktır. Bir siyasi parti olarak İttihat ve Terakki Cemiyeti'ni II. Abdülhamit'in mimarı olduğu istibdat rejimini yıkarken yeni bir istibdat rejimi kurmaya götüren süreç, modern darbeciliğin de zeminini oluşturdu.

1908 devriminin yarattığı politik hürriyet ortamı, bu kalkışmanın öncüsü olarak İttihat ve Terakki Cemiyeti'ni de halk kitleleri nezdinde saygınlığının zirvesine taşıdı. 31 yıl süren gerici istibdat rejimi artık yenilmeye başlamış, yeniden bir meclisin toplanacağı ve Kanun-i Esasi'nin ilan edileceği II. Meşrutiyet devrinin kapısını aralamıştı.

Burjuva aydınlanmacı program, dağılmakta olan sömürgeci imparatorluğu modern teknik bilim ve Anayasal monarşist temelde restorasyonla bir arada tutmayı hedefliyordu. Fransız devriminden örnek alınan siyasal üst yapı kurumları inşa edilerek ekonomik, askeri ve siyasal açıdan gelececek Osmanlı devletinin kapitalist dünyanın etkin bir öznesi olacağına dair güçlü bir inanç hakimdi. Bu politik programa sahip İttihat ve Terakki Cemiyeti, 1908 güzünde yapılan seçimlerde vekilleri kazanıp meclis çoğunluğunu elde etmeyi başardı. Bu tarihten itibaren İttihat ve Terakki Cemiyeti, Bab-ı Ali ve Yıldız Sarayı üzerinde denetim gücü elde ederek iktidarın ortağı konumuna yükseldi. Yetkilerinin önemli bir kısmının yanı sıra yıllık bütçe oluşturma tekelini de meclisle paylaşmak zorunda kalan sultan, bir daha dönüşü mümkün olmayacak bir güç kaybı yaşadı.

Yeni rejim, devrimin ve meşrutiyetin

kalıcı bir kazanıma dönüşmesinin tek yolunun Yıldız Sarayı'nın siyasal yenilgisi ve meclisin gölgesi altında varlığını sürdürmesi olduğuna inanıyordu. 1908 devriminin yarattığı özgürlük ve değişim rüzgarını da ardına alarak istibdat rejimiyle hesaplaşmaya tutuşan İttihat ve Terakki Cemiyeti, bu şekilde, I. Meşrutiyet'in acı yenilgisinin de tekrarlanmasını engellemeye çalışıyordu.

Selanik'le anılan meşrutiyet ve Yıldız Sarayı'yla cisimleşen istibdat rejimleri arasındaki bu güç mücadelesi, 31 Mart vakası olarak anılacak meşrutiyet karşıtı kalkışmayla son buldu. Avcı taburları, medrese öğrencileri ve Taksim Meydanı'ndaki Topçu Kışlası'na bağlı askerlerin 11 gün boyunca Osmanlı Payitahtı'nı esir alan bu kanlı kalkışması, Selanik'ten yola çıkan Hareket Ordusu'nun İstanbul'a gelmesiyle son buldu/bastırıldı.

İlk esaslı tehlikeyi atlatan Meşrutiyet Rejimi ve İttihat ve Terakki Cemiyeti, Meclis-i Mebusan'ı toplayarak II. Abdülhamit'in tahttan indirilmesi ve Selanik'e sürgün edilmesine karar verdi. İstibdat rejiminin son ve en güçlü kalesi de bu şekilde tasfiye ediliyordu.

Bu olaydan sonra 'Hareket Ordusu Kumandanı' Mahmut Şevket Paşa'nın İstanbul'da ilan ettiği Örf-i İdare ise 1908 devriminin yarattığı görece özgürlük ortamının da ortadan kalkmasına vesile oldu. Artık Abdülhamit dönemindeki gibi baskı ve sansür uygulamaya başlandı, sadece meşrutiyet rejimi karşıtları değil, yeni rejimi savunsa dahi İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne muhalefet eden hemen herkes kovuşturmalara maruz bırakıldı. Mizan dergisinin sahibi Murat Bey ve Prens Sabahattin gibi meşrutiyet yanlısı yazar ve politikacılar dahi yurtdışına kaçtılar.

Şimdi yeni bir siyasal atmosfer oluşmuştu. Meşrutiyetin yıkılacağına yönelik tehditler, korku ve endişeyi

fırsata çeviren İttihat ve Terakki Cemiyeti, deyim yerindeyse 31 Mart isyanını 'Allah'ın bir lütfü' sayarak tüm muhalefet-i sindireceği yeni bir istibdat rejiminin temellerini attı.

Osmanlı başkentinde bunlar yaşanırken uluslararası alanda da önemli gelişmeler oluyordu. Meşrutiyetin ilanından birkaç ay sonra Bulgaristan bağımsızlığını ilan etmiş, Girit Yunanistan'a katılmış ve Avusturya-Macaristan Devleti, Bosna-Hersek'i ilhak etmişti. Çürümüş olan imparatorluk günbegün zayıflıyordu.

Tüm bunların karşısında cemiyet, çareyi özgürlük ortamını daraltmakta buldu. Kendisine muhalif siyasetçileri tutuklatıyor, aydınları sürgüne gönderiyor ve cemiyeti eleştiren gazetecileri gizlice tertiplelediği suikastlarla öldürüyordu.

İlk birkaç yıl içinde yaşanan bir çalkantılı gelişmeler kitlelerin İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne duyduğu inancı ciddi anlamada sarsmıştı. Artık rüzgar meşrutiyetin hürriyet vaat eden partisi için tersten esiyordu. 11 Aralık 1911'de yapılan seçimler ise bunun en açık göstergesi oldu. Seçimlerden sadece bir ay önce kurulan 'Hürriyet ve İtilaf Fırkası', milletvekilliklerinin çoğunu kazanmış, İttihat ve Terakki Cemiyeti ise azınlıkta kalmıştı. Elbetteki İttihat ve Terakki Cemiyeti bu sonucu kabul etmeyecekti, onun ne meclis çoğunluğunu kaybetmeye ne de kabine üzerindeki denetimini yitirmeye niyeti vardı. Seçimlerden bir ay sonra meclisi feshettirerek yeniden seçim kararı aldırttı.

Siyasal tarihe sopalı seçimler olarak geçen bu dört aylık süreçte, muhalif milletvekillerini sopalarla dövdürmekten, sokak saldırıları ve provokasyonları örgütlemeye kadar her türlü kirli ve komplocu yöntemi devreye soktular. İttihat ve Terakki Cemiyeti bürokratik ve idari güce sahip olmanın avantajından da yararlanarak muhaliflerini baskı altına alıp her türlü seçim hilesini yapmakta bir beis görmedi. Nisan ayında kurulan sandıklarda ise 275 sandalyenin 269'unu kazanarak ezici bir çoğunluk elde ettiler. Fakat artık kitleler için umut değil korku ürettiyordu.

Burjuvazinin devrimi çabucak yozlaşmıştı. Eşitlik, özgürlük, kardeşlik şiarıyla istibdat rejimine karşı başlattıkları iktidar yürüyüşü artık, savaş ve kan ile sürüyordu.

Yine de yarattığı bu baskı ortamına rağmen işler İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin istediği gibi gitmeyecekti. "Halaskar Zabitan" (Kurtarıcı Subaylar) grubuna mensup subayların Arnavutluk'ta dağa çıkarak başlattığı isyan, Sait Paşa hükümetinin düşürülmesi ve Gazi Ah-

met Muhtar Paşa'nın kabineyi kurmasıyla neticelendi. İktidar gücünü yitiren İttihat ve Terakki Cemiyeti yıllar sonra ilk defa gerçek anlamda muhalefet konumundaydı. Ve bu durum, İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin bir darbeye hükümeti ele geçirdiği Bab-ı Ali baskınına kadar sürecekti.

Ama önceden egemen sınıfları sarıdan daha başka krizler vardı. Balkan uluslarının özgürlük hareketiyle Osmanlı devleti, günbegün geleneksel sömürgecilerini yitiriyordu. Önce Arnavutluk bağımsızlığını ilan etti. Ardından tüm Balkanlar ve Trakya Osmanlı idaresinden kurtuldu. Darbenin siyasal zemini de bu vesileyle oluşturuldu.

Bu hem imparatorluk hem de İttihat ve Terakki Cemiyeti için bir kırılma olacaktı. Balkanlarda alınan bu kalıcı yenilgiyle İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin siyasal programı da Osmanlılık çizgisinden pan-Türkist ve pan-İslamist bir çizgiye evrilecekti. II. Abdülhamit'in de egemen sınıflar adına savunduğu bu çizgi, devletin ağırlığını, ulusal özgürlük hareketinin odağı haline gelmiş Balkanlardan Türk kökenli Anadolu ve İslam'ın hakim olduğu Arap coğrafyasına kaydırmaktı. Buna uygun bir "Milli İktisat" programı da geliştiren İttihat ve Terakki Cemiyeti idarecisi Kara Kemal Bey, Türk ticaret burjuvazisini güçlendirerek gayrimüslim ve gayri-Türk sermaye sahiplerini zayıflatıp tasfiye etmeyi amaçlıyordu.

Bu plan, en acımasız haliyle Ermeni soykırımında kendini gösterecekti. Ama bunun için önce emperyalist paylaşım savaşının başlaması ama daha da önce İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin tek başına iktidar olması gerekiyordu. Ve Türk burjuvazisi ve feodal beyleri sömürgecilerini emperyalistlerden korumak için son kez olarak İttihat ve Terakki Cemiyeti'ni iktidara taşımaya hevesliydi.

I. Balkan Savaşı geçici olarak neticelenmiş, Osmanlı Devleti Sırbistan ve Bulgaristan karşısında ağır bir hezimetle uğramıştı. Bulgar ordusu Çatalca'ya kadar gelip İstanbul kapılarına dayanmıştı. İngiltere öncülüğünde Osmanlı'ya verilen notayla da Balkanlarda yitirdiği toprakların tümündeki hak iddiasından vazgeçmesi istenmişti.

Türk egemen sınıfları bu ağır yenilgiyi kabullenmek istemiyordu. Kamil Paşa kabinesinin notaya müspet bir cevap yazmak üzere toplandığı esnada harekete geçildi. İttihat ve Terakki'nin asker ve sivil mensuplarınca Bab-ı Ali binasına silahlı baskın verildi. "Halaskar Zabitan" grubuna mensup Harbiye Nazırı Çerkez Nazım Paşa öldürülürken, Sadrazam Kamil Paşa'dan ise istifa mektubu alınıp hükümeti düşürüldü. Mahmut Şevket Paşa'nın başkanlığında kurulan kabiney-

le İttihat ve Terakki Cemiyeti tek başına iktidar olduğu dönemi başlattı.

II. Balkan Savaşı'yla cemiyet, Doğu Trakya'yı yeniden sömürgeleştirerek egemen sınıfların güvenini kazandı. Bu zaferi, iktidarını bir daha kimseyle paylaşmamasının koşullarını yaratmak için kullanacaktı. Zaten çok geçmeden de meclisi feshedip tek parti diktatoryasına geçti. Ve iktidarı ancak emperyalist paylaşım savaşının yarattığı yıkımın ardından terk edebildi.

Burjuvazinin, bu ilk doğrudan hükümet tecrübesi üzerinden egemen sınıflara referans olacağı bir zemin hazırladı.

Şimdi tarih, yeniden tekerrür edeceğine yüzyıl önceki İttihat ve Terakki Cemiyeti pratiğiyle benzerlik gösteriyor.

Saray, sessiz bir darbeye başbakanlığı devre dışı bırakıp iktidarı, içişleri ve MİT'in de dahil olduğu örtülü bir cunta ile ele geçirdi. Müzakere masasını devirdi ve savaşı yeniden başlattı. Ardından seçimlerde aldığı yenilgiyi geçerli saymayıp seçimleri tekrarlattı. Gerilimin tırmandırıldığı ve toplumsal muhalefete yönelik tarihin en kanlı saldırılarının örgütlendiği şaibeli bir seçim süreciyle saray, kendini tek başına iktidar ilan etti.

Gülen cemaatinin darbe girişimini ise "Allah'ın bir lütfu" saydı ve hayalini kurduğu başkanlık sistemini fiilen hayata geçirmenin yolunu açtı. OHAL koşullarında, her türlü hile ve cebrin kullanıldığı referandumla kurduğu yeni saray rejimini yasal hale getirdi.

Politikanın gücü yapıldığı bir gerçektir. Her politik kuvvet gücü ve etkinliği oranında politika yapabilir. Faşist şef önce bir darbeye iktidarı fiili olarak saray cuntasına devretti. Ardından de facto başkanlık sistemine geçerek bunu fiili durumun yeni bir evresi olarak sürdürdü. Politik gücü sayesinde ise fiili durumu resmileştirecek anayasal dönüşümü gerçekleştirdi.

Darbelerin ruhu böyledir. Önce zor ve baskı aygıtlarının dizginsizce kullanıldığı bir durum yaratılır. Sonrasında bu hukukun yasal hale getirildiği bir anayasa hazırlanır. Hukukun ve yasaların politik eylemselliğin sınırlarını belirlediği (de jure) bir düzlem yerine politik eylemlerin kendi hukuku ve yasalarını kabul ettirdiği (de facto) bir gerçekliktir. Bu durum nesnel ve olgusaldır.

Benzerlikler bir asır öncesindekiyle çok fazla, savaş, ölüm ve darbe, burjuva rejimin tabiatı gereği kendini yeniden üretiyor. Tarihin işçiler ve ezilen halklar adına acımasızca sonuçlar doğuran tekerrürünü yineletmemek elimizde. Emperyalizmi ve Türk burjuva egemen sınıflarını savaş ve ölüm dolu kaderiyle baş başa bırakmak için birleşik devrimci mücadelenin yolundan kararlıca ilerleyelim.

Siyonist İsrail'in saldırılarına tepkiler

HABER MERKEZİ - Siyonist İsrail'in Filistin halkına yönelik saldırılarına 12 Mayıs günü tepki gösterildi. Gençlik Örgütleri, Ankara'da İsrail Büyükelçiliği, Anarşist Gençlik ise İstanbul Konsoloslugu önünde eylem yaptı. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Halkların Birleşik Devrim Hareketi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu ve Halkların Demokratik Partisi de siyonist İsrail devletinin Filistin halkına yönelik saldırılarını kınadı, dayanışma çağrısı yaptı.

GENÇLİK ÖRGÜTLERİ: FİLİSTİN HALKI KAZANACAK

Ankara'daki Gençlik Örgütleri, siyonist İsrail'in Filistinlilere yönelik saldırılarına İsrail Büyükelçilik Konutu önünde tepki gösterdi. Açıklamada konuşan İrem Naz Çelik, İsrail'in Filistin halkını evlerinden zorla çıkararak, "İsrail milliyetçilerini" yerleştirmeye başladığını söyledi. 1948'ten bugüne direnen Filistin halkının yenilmediğini, yenilmeyeceğini söyleyen Çelik, İsraili pilotların Konya'da eğitim aldığını hatırlatarak Türk devletinin ikiye bölünmüş tutumuna dikkat çekti. İki devlet arasında ticaret anlaşmalarının yürürlükte olduğunun altını çizen Çelik, "Biz neyin karşısında olduklarını çok iyi biliyoruz. Devlet devletin yanında, halkların karşısındadır" dedi.

Anarşist Gençlik de İsrail'in İstanbul Konsoloslugu önünde açıklama yaptı, "Bütün devletler katildir. Bizler işgalci devletlerin işgaline geçit vermeyen Filistin halklarının direnişini selamlıyoruz, kavganız kavgamızdır. Filistin'e özgürlük" dedi.

FHKC: HALK SİYONİSTLERİN ZULMÜNE BOYUN EĞMİYOR

FHKC, Filistin Halkı Kurtuluş Cephesi Mer-

kez Komite Üyesi Hani el Thawabta da Doğu Kudüs'e yönelik saldırılarla ilgili açıklama yaptı. Siyonist savaş makinesi İsrail devletinin senelerdir işgali sürdürdüğünü belirten Thawabta, "Amaç, ülkenin bütünü ve özellikle kutsal şehir Kudüs'te Filistinlileri yerlerinden etmektir" dedi. İşgale karşı savaşın bütün Filistin'i birleştirdiğine dikkat çeken Thawabta, halkın siyonist zulme boyun eğmeyeceğini belirtti.

HBDH: SİYONİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ

Halkların Birleşik Devrim Hareketi, İsrail devletinin Filistin halkına yönelik saldırılarına karşı eylem yaptı. "Siyonizmi döktüğü kanda boğacağız" yazılı pankart asan HBDH milisleri, Filistin halkıyla dayanışmayı sürdüreceklerini dile getirdi. HBDH milisleri yaptıkları açıklamada, "Tüm Türkiye ve Kürdistanlı devrimcileri, Filistin halkıyla dayanışmak ve İsrail'in saldırılarını durdurmak için ayağa kalkmaya çağırıyoruz" diye belirtti.

ESP: SERHİLDAN, DİRENİŞ İNTİFADA KAZANACAK

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Merkez Yürütme Kurulu da Filistin'e yönelik siyonist İsrail, Güney Kürdistan'a yönelik sömürgeci Türk devleti saldırılarını kınadı.

Yaşanan zulme sessiz kalınmaması için Ortadoğu halklarına seslenen ESP şu ifadeleri kullandı: "Tüm Ortadoğu emekçi halklarının ortak kurtuluş yolu emperyalist ve siyonist işgalci güçlere karşı ortak direnişin büyütülmesidir. Çözüm; emekçi halkların kurduğu demokratik Ortadoğu federasyonudur. Sömürgeciler kaybedecek! Kürdistan'da serhildan, Türkiye'de direniş, Filistin'de intifada kazanacak."

İsrail hep aynı İsrail: Siyonist

» SEMİHA ŞAHİN

Nakba, yani Filistinlilerin "Büyük Felaketi"nin 73. yıl dönümü öngünlerinde Filistin yeni bir ateş yumağı içinde. Filistin topraklarında işgal, ev ev, mahalle mahalle devam ediyor. Büyük Felakete rağmen, topraklarında tutunmayı başaran Filistinliler topraklarından edilmek isteniyor. Filistin siyasi yapısının bölünmüşlüğü, yozlaşmış, bürokratlaşmış ve kastlaşmış yapıları iktidar kavgasına düşmüşken, Filistin halkı ellerinden alınmak istenen mülklerini savunuyor.

SIYONİST İŞGALDEN İŞGALCI YERLEŞİMCİLERE UZANAN 73 YIL

Siyonistlerin kutsal topraklara dönüş hayali, 15 Mayıs 1948'de İsrail devletinin kuruluş ilanı ile Ortadoğu'nun kadim topraklarında cisme dönüştü.

19. yüzyılda bakiye kalan 20. yüzyıl-da son imparatorlukların parçalanıp ulus devletlere dönüşme sürecinin bir sonucu olarak topraksız bir halk olan Yahudiler, bir halkı topraksız bırakarak hayallerini gerçekleştirdi. Binlerce Filistinli katledildi, milyonlarcası dünyanın dört bir yanına sürgün edildi. Topraklarını tüm tehditlere rağmen terk etmeyenler ise "Büyük Felaketi" her gün yaşamaya mahkum edildi.

Filistinliler Arap ulusunun bir parçası olsa da kendilerini Arap ulusundan ayırırlar. Çünkü kaderleri Arap bölge gerici devletlerinin elinde bir pazarlığa dönüşmüş durumda. Filistinliler, Arap Birliği için bir "dava" değil, egemenlikleri önündeki bir çakıl taşı adeta.

Başta Avrupa ve devrim öncesinde Rus Çarlığındaki Yahudi düşmanlığını fırsata çeviren siyonist yapıların merkezi örgütü Dünya Siyonist Örgütü (WZO), "İsrail'in kuruluşunu ilan etmesinden yıllar önce "Aliyah" adı verilen büyük göçlerle

Yahudileri Filistin topraklarına taşıdı. Göç hareketi, emperyalistler için de bulunmaz nimetti. Böylece, Yahudi sorununu çözmüş olacaktı. Kendi ülkelerindeki sorunu, Ortadoğu'nun göbeğine bırakıverdiler.

Nakba/"Büyük Felaket" ancak bu felaket tarihin bir noktasında olmuş bitmiş değil. Arap aydını Konstantin Zureyk'in sözüyle 'sürmekte olan felaket'i yaşamaya devam ediyor. Çünkü her ne kadar İsrail 73 yıldır varlığını korumuşsa da siyonistler "kutsal topraklar" hayalini tamamına erdiremedi. Bu hayalin önündeki en büyük engel felakete direnen Filistin halkı gerçekliğidir.

DÜZMECE BELGELERLE HALKIN EVLERİNE EL KONUYOR

İsrail kurulduktan sonra dünyanın dört bir yanından Yahudileri Filistin'e taşımaya devam ederken, onlara "güvenli" topraklar ve yeni yerleşim yerleri vaat etti. Siyonist devletin kurulmasından bu yana da tüm uluslararası anlaşmaları göz ardı ederek, Filistinlilerin topraklarına, evlerine, işyerlerine, tarım arazilerine el koymaya devam etti. Sistem çok basit işliyor. Bir grup yerleşimci yer talep ediyor. İsrail mahkemeleri de karar çıkartıyor. Her şey "hukuki" hale kavuşmuş oluyordu. Şeyh Cerrah'ta yaşananlar da böyle.

Nakba'dan sonra evsiz kalan 28 aile, BM'ye Filistinli Mültecilere Yardım Örgütü'nün (UNRWA) desteği alınarak 1956 yılında o dönem Ürdün'ün gözetiminde olan Batı Şeria'nın Şeyh Cerrah Mahallesi'ne yerleştiriliyor. 1972 yılından itibaren Sefarad Yahudileri Komitesi ile Aşkenazi Yahudileri Komitesi, bu bölgede hak iddia etmeye başlıyor. 1976'da ise Şeyh Cerrah'ın 1876 yılında Yahudilere ait topraklar üzerinde kurulduğu ileri sürülüyor. Açılan davada Filistinliler lehine karar çıkmış olsa da yerleşimcilerin bölgeye yerleşmesi de onaylanıyor. Yıllar süren dava 2019'da

İsrail'e karara bağlanıyor. Kudüs Sulh Mahkemesi, siyonist yerleşimcilerin talebi üzerine 12 Filistinli ailenin tahliye edilmesine karar veriyor. Bu ailelerden 4'üne 6 Mayıs 2021'e kadar "Yerleşimcilerle anlaşmaları" için süre tanınıyor.

Ancak Ürdün'ün, o dönem yapılan anlaşmalar ve bu bölgenin 28 Filistinli aileye devredildiğine ilişkin tüm belgeleri Filistin Dışişleri Bakanlığı ile avukatlara teslim ettiğini açıklamasının bir hükmü bulunmuyor, İsrail mahkemelerinde. Yerleşimciler diye adlandırılan ırkçı İsraillilerin ise anlaşma gibi bir derdi yok. Kalabalık bir grupla mahalleye girerek evlerin boşaltılması için İsrail askerleri eşliğinde silahlı saldırılar düzenliyorlar. Fakat Filistinliler evlerini terk etmeyerek bir direniş sergileyince, yerleşimciler çekilmek zorunda kalıyor. Bölgede nöbetler sürüyor.

HER YER BARUT FIÇISI

İşgal topraklarının her noktası barut fıçısı.

Yüzde 25'i istimlak edilen Yafa'daki gayrimenkuller, İsrail'e bağlı konut şirketi Amidar aracılığıyla, kiracı durumda bulunan Filistinlilere satılmak isteniyor. Ne var ki, istenen yüksek fiyat nedeniyle Filistinlilerin direnmekten başka yapacağı bir şey yok. Yerleşimcileri bölgeye yerleştirme amacı taşıyan bu dalavereye karşı Yafa'daki Filistinliler, "Yafa satılık değil" eylemleri yapıyor.

Batı Şeria'da bu gerilim yaşanırken, bir başka gerilim noktası ise her Ramazan ayında olduğu gibi El Aksa Camisi oldu. İsrail askerleri ibadetlerini yapmak isteyen binlerce Filistinliye saldırdı. Eşitsiz güç ilişkisine rağmen Hamas'ın kontrolündeki Gazze, İsrail'e boyun eğmiyor. Hem halkın kendi öz savunmasıyla Büyük Yürüyüş sırasında geliştirdiği alevli balonlar İsrail topraklarına salındı hem de Hamas'a bağlı Tugayları, İsrail Meclisi

si Knesset'tin de hedefte olduğu birçok noktaya füzelerini gönderdi. İsrail de sanki saldırıları başlatan Hamas'mış gibi, Gazze'ye füze saldırılarında bulundu. Saldırı-larda çoğunluğunu sivillerin oluşturduğu 25 kişiden fazla kişi yaşamını yitirirken, yüzü aşkın kişi yaralandı.

Sokaklarda yansıyanlar böyle.

FİLİSTİN YÖNETİMİNİN DERDİ SİYASİ RANT

Siyonistlerin işgal saldırılarını hayata geçirmelerinde en önemli etken, Filistin halkının "dayanılmaz yalnızlığı". Sadece dünya halkları tarafından da değil, aynı zamanda Filistin davasını siyasi ranta dönüştüren yöneticileri tarafından da yalnız bırakılmış olmaları.

Filistin toprakları, İsrail'i işgali sonrasında esasta iki bölgeye bölünmüş durumda. 2006 yılında gerçekleşen seçimlerle birlikte Gazze Şeridi olarak tanımlanan bölgede Hamas, Filistin Özerk Yönetimi olarak kabul gören Batı Şeria ise El Fetih'in hakimiyetinde. Uzun yıllardır süren Filistin için birlik tartışmaları bir sonuç vermiş değil. Filistin'de çok sayıda direniş hareketi var. Ancak siyasi yönetim anlamında Batı Şeria'daki Mahmut Abbas yönetimindeki Filistin Özerk Devleti, BM tarafından da resmen tanınıyor. Hamas'ın "terör örgütleri" listesine alındığı 2007'den bu yana Gazze'ye hem ambargo uygulanıyor hem de Filistinlilere yönelik saldırılara Hamas'ın direnişi gerekçe gösteriliyor.

Filistin bir yandan işgalciler tarafından kısıp alınmış bir yandan da kısıpçı yırtıp açacak kolektif bir liderlikten, önderlikten yoksun. "Kolektif ulusal bilinç" zedelenmiş durumda. Gazze'de Hamas'ın etkinliği belirgin bir şekilde sürerken, El Fetih'in kontrolündeki Filistin Özerk Yönetimi'nin şimdiki başkanı Mahmut Abbas'a verilen destek düşüyor.

15 yıl aradan sonra, 22 Mayıs 2021'de yapılmasına karar verilen seçimler ertelendi. Mahmut Abbas Doğu Kudüs'te seçim güvenliğinin olmadığını ileri sürdü. Gerekçe bu olsa da gerçeklerin böyle olmadığı meseleyle ilgilenen herkesin malumu. Mahmut Abbas, 2006 yılından bu yana Filistin Özerk Yönetimi'nin başında.

Abbas da Ortadoğu'daki koltuğunu bırakmayan liderler arasına ismini yazdırabilir. Ancak halkın daha ciddi sorunları var ve onlar geçmişten aldıkları direniş geleceğine dayanarak çözme yolunda. Mayıs ayı başından bu yana yaşananlar, bir intifada değil elbette ancak gençlerin yoğun katılımıyla birçok mahallede yakılan barikat ateşleri ve yaşanan sokak çatışmaları, yozlaşmanın ve çürümenin içinden yeni bir filizin de boy verdiğini gösteriyor.

Kolombiya halkının direnişi sürüyor:

Bize ekmek yoksa zengine huzur yok

➤ Kolombiya'da yeni vergi yasasına tepki olarak başlayan eylemler, hükümetin yasayı geri çekmesinin ardından da genel olarak yoksulluk, eşitsizlik ve polis karşıtı bir öfkeye dönüşerek devam ediyor. Hükümetle yapılan görüşmede anlaşma sağlanamaması üzerine Ulusal Grev Komitesi'nin çağrısıyla tüm işkollarında 12 Mayıs günü grev yapıldı.

HABER MERKEZİ - Orta Amerika ülkesi Kolombiya'da 28 Nisan'dan bu yana devam eden grev ve hükümet karşıtı protestolar polis şiddetine rağmen devam ediyor. Yeni vergi yasasına tepki olarak başlayan, hükümetin tepkileri azaltmak adına yeniden düzenleneceğini söyleyerek yasayı geri çekmesinin ardından eylemler sürüyor. Yoksulluk, eşitsizlik ve polis karşıtı bir öfkeye dönüşerek devam eden eylemlerde 47 kişi hayatını kaybetti, 963 kişi gözaltına alındı.

2019 Şili eylemlerinde ortaya çıkan "Fakire ekmek yoksa zengine de huzur yok" sloganı, Kolombiyalı eylemciler tarafından da kullanılıyor.

Protestoların merkezi konumundaki başkent Bogota'da, Ulusal Park'ta toplanan çoğunluğu öğrenci ve yerli gruplarından oluşan binlerce kişi, müzik ve şarkılar eşliğinde kilometrelerce yürüyüş yaptı.

Ülkenin ikinci büyük kenti Medellin'de ise binlerce kişi, polisin eylemcilere yönelik saldırıları nedeniyle hem hükümete hem polise tepki gösterdi.

GIDA YOK, ASKER VAR

Protestoların merkezlerinden biri olan güneybatıdaki Cali'den bir eylemci, kentin üzerinde sürekli helikopterlerin uçtuğunu anlattı. Kentte internetin de yavaşlatıldığını belirten eylemci, "Gıda yok, yemek yok. Sadece sürekli helikopterler var. Bir militarizasyon süreci var, silah sesleri duyuluyor ve sokaklar göz yaşartıcı gazla dolu" dedi.

Eylemcilerden María José López ise sokakları terk etmemelerini şu sözlerle açıklıyor: "Buradayım çünkü ülkem hasta, tamamen kötü durumda. Hükümet dinlemeyi bilmiyor, sadece asker gönderiyor."

Cali kentinde ayrıca, 'Minga' olarak adlandırılan yerli topluluklar, silahlı sivil kişilerce saldırıya uğradı. Saldırıda 9 yerli yaralandı.

ANLAŞMA YOK GREV VAR

Halkın taleplerinin karşılanması için hükümet ile Ulusal Grev Komitesi arasında görüşme gerçekleştirildi. Görüşmede anlaşma sağlanamadı. Kolombiya Devlet Başkanı Ivan Duque'nin başkanlığında başkent Bogota'daki Devlet Başkanlığı Sarayı Casa de Narino'da gerçekleşen toplantıda, eylemlerin sonlandırılması ve komitenin talepleri tartışıldı. Görüşmelerde anlaşma sağlanamaması üzerine 12 Mayıs günü grev ilan edildi.

Barış Yüksek Komiseri Miguel Ceballos, toplantının amacının tamamen keşif maksatlı olduğunu belirterek, "Kamu gücü mensuplarının yasaya aykırı bir davranışında sıfır tolerans ve aynı zamanda herhangi bir vatandaşın fiziksel ve kişisel hakkının ihlal edilmesine karşı açık bir kınama üzerinde anlaştık" ifadesini kullandı.

Sendika temsilcileri, hükümete sunulan taleplerle ilgili henüz hiçbir bir ilerleme bulunmadığını bildirdi. Grev Komitesi, basına yaptığı açıklamada, devlet başkanı ile uzlaşamadığı takdirde "grevi derinleştirmeye" ve sokaklarda kalmaya devam edeceklerini duyurdu.

Eylemcilerin talepleri arasında, temel protesto hakkı için tüm demokratik güvencelerin ve özgürlüklerin sağlanması, Kolombiya toplumsal olaylara müdahale birimi ESMAD'ın tasfiye edilmesi ve ulusal diyalog masasının kurulması suretiyle tüm sorunların müzakere edilmesi yer alıyor.

ÖĞRENCİ LİDERİ ÖLDÜRÜLDÜ

Polis ve askerin sokağa çıkan Kolombiya halkına yönelik saldırısının yanı sıra Kolombiya'nın faşist Devlet Başkanı Ivan Duque'nin çağrısıyla sokaklara çıkan paramiliter güçler saldırılar düzenliyor. Silahlı paramiliter güçler öğrenci lideri Lucas Villa'yı vurdu. Villa, tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Yunanistan'da emek karşıtı politikaya karşı binlerce kişi yürüdü

HABER MERKEZİ - Yunanistan'da sağcı Yeni Demokrasi hükümetinin emek karşıtı politikalarına karşı greve gidilirken aynı zamanda Ortodoks Paskalyasından kaynaklanan tatil nedeniyle yapılamayan 1 Mayıs yürüyüşü de gerçekleştirildi.

Günlük 8 saatlik çalışma süresini 10 saate çıkarmayı hedefleyen reform hamlesi adı altındaki saldırılara karşı ülke genelinde grev kararı alındı. 6 Mayıs günü 1 Mayıs eylemleri ile beraber genel grev yapıldı.

Katılımın yoğun olduğu yürüyüşte 8 saatlik çalışma hakkı vurgusu öne çıktı.

Yunanistan Eylem Birliği Türkiye/Kürdistan, 1 Mayıs yürüyüşüne "İrkçılığa faşizme sömürüye geçit yok. Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankartla katıldı.

Eylem bitiminde anarşistlerle polis arasında kısa süreli çatışma yaşandı.

Yunanistan'ın tutukladığı iki sosyalist beraat etti

HABER MERKEZİ - Yunanistan'da mültecilere yardım ettikleri için 17 Kasım 2020 tarihinde Midilli adasında tutuklanan siyasi mülteci Alican Albayrak ve Hüseyin Şahin, 10 Mayıs'ta görülen ilk duruşmada beraat etti.

Albayrak ve Şahin, Midilli Adası'na gelmiş olan iki politik mülteciye yardım ederken darp edilerek gözaltına alınmış, savcılık kararı ile tutuklanmıştı. Yunan polisinin işkence ve şiddetine maruz kalan sosyalistler daha sonra götürüldükle-

ri Sakız Adası'ndaki hapisanede de darp edilmiş, çıplak arama işkencesine maruz kalmıştı.

Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu (AvEG-Kon) ve Avrupa Demokratik Güç Birliği (ADGB), Albayrak ve Şahin'in serbest bırakılması talebiyle duruşma öncesi Paris, Viyana, Den Haag, Hamburg ve Brüksel kentlerinde Yunanistan Büyükelçilikleri önünde eylemler gerçekleştirdi.

Albayrak ve Şahin'in serbest bırakılması için Avrupa'da aylarca dayanışma eylemleri

örgütleyen AvEG-Kon, süreçle ilgili açıklama yaptı. Dayanışma eylemlerine destek veren antifaşistlere teşekkür eden AvEG-Kon, "Konfederasyonumuza bağlı federasyonlarımızın aylardır yürütmüş olduğu kampanya ile Yunan devletinin başta yasadışı iade/geri itme (push-back) olmak üzere mülteci karşıtı politikaları ve sömürgeci saray rejimi ile yaptığı anlaşmalar, Avrupa emperyalistlerinin mülteci karşıtı politikaları teşhir edilerek, mücadele çağrısı yapılmıştı" dedi.

AvEG-Kon, bundan sonra da mültecilerin gerek kamplarda maruz kaldıkları baskı ve kötü muamele; gerekse de zorla iade etme gibi saldırılara karşı mücadele etmeye devam edeceğini vurguladı.

"Albayrak ve Şahin mücadelemizin gücü ile özgürleştirdi" vurgusunda bulunan AvEG-Kon, "Buradan bir kez daha tüm duyarlı kamuoyunu mültecilere yönelik saldırı politikalarına, mülteci kamplarındaki insanlık dışı koşullara karşı mücadeleyi büyütme çağırıyoruz" dedi.

#SOSKolombiya

➤ Kitleler teslim olmayınca reformların geri çekildiği duyuruldu. Bu başarı Kolombiyalıları aittir ancak yıllarca süren kanlı bir sınıf mücadelesinde küçük bir zaferdir. Halkın hala devlette açık olan birçok hesabı var. Oligarşi ile işçi sınıfı arasındaki keskin çelişki ve saflaşma, polis şiddeti istatistiklerinde açıklığa kavuşuyor. Kolombiya sokaklarında barış şu anda bir ihtimal değil. Kavga devam ediyor.

» K. NAZARİ

28 Nisan 2021, Kolombiya'daki ulusal grevin ilk günü. Medellín'de 17 yaşındaki Marcelo Agredo sokakta yatıyor. Kan, tam olarak bir polis tabancasının namlusundaki merminin ona saplandığı yerden, kafasındaki bir delikten akıyor. Öldü. Video, devletin kolluk güçlerinin protestocuları vurduğu sayısız örnek gibi sosyal medyada da yayıldı. Bir halkı, karşılık verene kadar ne kadar terörlere edebilirsiniz? Kolombiya devleti, grevdeki insanlarla yaklaşık bir haftadır savaş halinde. Çatışma, yaklaşan vergi reformlarına karşı ulusal bir grevle tetiklendi ancak renkli ve dayanışma temelli kitlesel protestoların görüntüleri Kolombiya oligarşisinin tepkisi tarafından gölgede bırakıldı. Kolombiya, küçük bir yozlaşmış elitin kendi çıkarlarını halkın çıkarlarına karşı temsil ettiği ve onları ne pahasına olursa olsun şiddetle savunduğu bir ülkedir. Devam eden protestolar yılların en büyük, en militan ve radikalidir.

Kolombiya'nın yeniden ayağa kalkma olanağı doğar mı? Kolombiya'da neoliberal reformlara karşı genel grev, Ulusal Grev Komitesi (Comité Nacional de Paro, CNP), Başkan Iván Duque'nin aşırı sağcı hükümeti tarafından gündeme getirilen neoliberal ekonomik reformlara karşı protesto çağrısında bulundu. 28 Nisan, "Yaşam, barış, demokrasi ve yeni Duque dolandırıcılığı ve vergi reformuna karşı" sloganı altında ülke çapında bir seferberliğin başlangıcı oldu. Yaklaşık 600 kasaba ve şehirde mitingler, liman ve yol ablukaları ve büyük gösteriler düzenlendi. Protestolar tüm sosyal gruplar tarafından

destekleniyor ancak gençlerin militan varlığı özellikle dikkat çekiyor. Yerli halkların örgütleri de binlerce insanı harekete geçiriyor.

Aşırı sağcı hükümet, halk ayaklanmasını paranoyak teorilerle açıklamaya çalışıyor: İddiaya göre komünist gerillalar FARC-EP ve ELN sorumlu. 5 Mayıs'ta, savaş suçlusu ve eski Cumhurbaşkanı Álvaro Uribe'nin, Twitter'da ELN gerillasının bayrağı ile Minga yerli örgütünün bayrağını "karıştırdığı" açıklandı. Birkaç dakika sonra tweet silindi. Devlet, göstericilerle diyaloga girmek yerine ateş açtı. 28 Nisan itibarıyla 4 günde 35 kişiyi öldürdü. Ayrıca tecavüz ve yoğun polis şiddeti mağdurları var. Şu anda 380 kişi kayıp. Kitleler teslim olmayınca reformların geri çekildiği duyuruldu. Bu başarı Kolombiyalıları aittir ancak yıllarca süren kanlı bir sınıf mücadelesinde küçük bir zaferdir. Halkın hala devlette açık olan birçok hesabı var. Oligarşi ile işçi sınıfı arasındaki keskin çelişki ve saflaşma, polis şiddeti istatistiklerinde açıklığa kavuşuyor. Kolombiya sokaklarında barış şu anda bir ihtimal değil. Kavga devam ediyor. Kolombiya'daki sınıf mücadelesi, ulusal grevle başlamayan ve onunla bitmeyecek uzun bir tarihe sahiptir. Hükümet, ABD emperyalizminin emrettiği her şeyi yapıyor ve buna engel olan herkesle savaşıyor. Devlet, 50 yılı aşkın süredir isyancı gerilla FARC-EP ve ELN ile savaş halinde.

"Kolombiya'da dağlara gitmenin (gerillalara katılmanın) sendika kurmaktan daha güvenli" olduğuna dair bir söz var. Resmi rakamlara göre son altmış yılda 96

bin sivil, sağcı paramiliter güçler tarafından öldürüldü.

'POLİS HALKIMIZA SALDIRIYOR, AMAN TANRIM KORKUYORUM'

Son birkaç gündür cep telefonumu kapatamıyorum. Kolombiya'daki arkadaşlarımla sürekli temas halindeydim. Bir gece cep telefonuma bir mesaj geldi. Başkent Bogotá'dan bir arkadaşım bana şöyle yazdı: "Polis halkımıza saldırıyor. Omg [Oh my god - Aman Tanrım], korkuyorum. Arkadaşım, burada Kolombiya'da polisler insanları öldürüyor. Omg, insanlara ateş ediyorlar. Başkan hepsini emretti. Grev yapan insanlar." Herhangi bir ateş görüp görmediğini sordum. "Evet, benim şehrimde. Kalabalığın içinden geçerken arabadan ateş ettiler." Sonra yine ertesi gece: "Durum şimdi çok daha kötü. Polisler insanlarımızı öldürüyor, Omg, Çok fazla video izledim. Cali, Valle del Cauca'da, şu anda elektriksizsiniz ve keskin ateş eden ordu konuşlandırılmış durumda."

Kolombiyalı polislerin paranoyak kana susamışlığında bir BM gözlem heyeti bile 3 Mayıs'ta ateş altındaydı. Tek tek polisler ve askerler sosyal medyada, protestolarda ateş etmeyeceklerini duyurdu. Ancak, katkıları terörü belgeleyen sayısız video selinde boğuluyor. Kalabalıklar içinde hareket eden motosikletlerden ateş eden polisler, artık hareket etmeyen bedenlere çarpan polisler, bazen caddenin tamamı kan gölüne dönüşüyor.

Büyük şehirlerden fotoğraflar bir iç savaşı andırıyor. Göz yaşartıcı gaz sisi sokaklarda. Askeri ve polis helikopterleri, 7/24 barrioların üzerinden dönüyor. Sürekli tabanca ve silah sesleri. Sokak ortasında yanmış otobüsler. Boş bankalar ve yağmalanmış ATM'ler. Birçok insan günlerdir sokağa çıkmaya cesaret edemedi. Düzenli günlük yaşam şu anda imkansız. Tüm bunlara rağmen yüz binler protesto etmek için sokaklara çıkmaya cesaret ediyor. Birçoğunun kaybedecek hiçbir şeyi kalmadı, Kolombiyalıların yüzde 42'si yoksul ve içinde yaşıyor.

SİZ BİZE EKMEK VERİN BİZ SİZE HUZUR VERELİM

Metnin başında, "Bir halkı, karşılık verene kadar ne kadar terörlere edebilirsiniz" sorusunu sormuştuk. Devletin şiddetinin sayısız görüntüsünün yanı sıra, barikatların arkasında cep telefonu kameraları ile kaydedilen kahramanlık sahneleri de var.

Çoğunlukla sınırlarının aşırı uçlarına giden ve silah sesleri karşısında bile durdurulamayan gençleri görebilirsiniz. Primera Linea* videoları, polis birimlerine örgütlü bir biçimde hücum eden kitlelerle dolu. Göstericilerin de polislerle el tabancalarıyla ateş açtığı birkaç video dolaştı. 6 Mayıs'ta göstericiler Ulusal Meclis binasının önündeki engelleri aştı. Kongre ancak özel polis birimleri tarafından savunulabilirdi. Ülkede büyük bir öfke var, bazıları bunu devrimci durum olarak tanımlıyorlar. Direnişçi FARC-EP'in ikinci Marquetalia'sının yaptığı bir açıklamada şu sözlere yer verdi: "Devlet soykırımının belirleyicileri için cezasızlık günleri sayılı. Duque ve Uribe, Zapateiro ve Vargas bu ölümler için hesap vermek zorundalar. Tüm Bolivarci ve yurtsever orduları, subayları, astsubayları ve hava kuvvetleri, ordu ve donanma askerlerini ulusal grevi desteklemeye çağırıyoruz."

Cauca'nın kırsal bölgesindeki bir FARC-EP birimi de sokaktaki insanlarla nasıl yan yana duracaklarını açıklıyorlar.

Her gece Kolombiya sokaklarında olan bir yoldaşa yazının son sözünü bırakayım: "Protesto deneyimim nostaljiden adrenaline, öfke ve ümide kadar duyguların bir karışımı. Burada ailem haline gelen arkadaşlarımla birlikte sürdürdüğüm kavganın daha iyi bir ülkeyi yaratacağına güvenim tam. Burada ortaya çıkan empati ve dayanışma kimsenin kayıtsızlıkla karşılaşmayacağı yeni bir dünyanın yolunu açacağız... Mi nación es mi gente! [Benim milletim benim halkımdır!]

*Primera Linia: "Ön cephe" veya bari-katın ardındaki "ilk eylem gücü" olan kitleyi tanımlıyor. Kitlelerin önünde polislerle ilk karşılaşmayacağı yeni bir dünyanın yolunu açacağız... Mi nación es mi gente! [Benim milletim benim halkımdır!]

Avaşın ve Metîna'da işgale karşı direniş

➤ Faşist sömürgeci Türk devletinin işgal saldırılarına karşı Avaşın ve Metîna'da şiddetli çatışmalar yaşanıyor. Rojava halkları, Medya Savunma Alanlarına yönelik saldırılara karşı protesto yürüyüşleri gerçekleştirdi.

HABER MERKEZİ - Faşist sömürgeci Türk devletinin Güney Kürdistan'da bulunan gerilla alanlarına yönelik işgal saldırısı sürüyor. Bölgede çatışmalar sürerken, Türk ordusu uçak ve obüs bombardımanı gerçekleştirdi. Gerillalar, Avaşın, Metîna ve Zap'ta konumlanmaya çalışan askerlerin mevzilerine yönelik çok sayıda eylem düzenledi.

HPG Basın İrtibat Merkezi yaptığı açıklamalarda, işgal saldırısına karşı başlatılan hamle kapsamında gerçekleştirilen eylemlere ilişkin bilgi verdi.

Metîna'da Şehit Serdar Tepesi ve Derarê alanları, Avaşın'e bağlı Mamreşo alanı ve Şehit Dilgeş Tepesi ile Zap bölgesine bağlı Şehit Merwan Tepesi'nde işgal askerlerinin hedef alındığı belirtilen açıklamada, Zendura Tepesi'nde konumlanan askerlerin de havadan vurulduğu ifade edildi. HPG, Metîna'ya bağlı Derarê bölgesinde ağaçları kesen askerlerin yakın mesafeden hedef alındığını, 6 askerinin öldüğü şiddetli çatışmada, iki gerillanın da hayatını kaybettiğini duyurdu.

HPG açıklamasında TSK'ya bağlı savaş uçaklarının Garê, Metîna, Zap ve Avaşın bölgelerini sık sık bombaladığı belirtilirken, bölgede yoğun helikopter hareketliliği yaşandığı da kaydedildi.

HPG, gerilla güçlerinin 7 Mayıs günü Xakurkê'de bir tepeye konumlanan askerlere yönelik eylemde iki mevzinin tümünden imha edildiğini de belirtti.

GERİLLA KOMUTANI: BAŞARI BİZİM OLACAK

Bölgede 23 Nisan'dan bu yana süren çatışmalara ilişkin ANF'ye konuşan HPG komutanlarından Piling Suruç, saldırılar karşısında geri adım atmadıklarını belirtti, "Biz özgürlük gerillaları olarak toprağımızı her zaman koruyacağız. Başarı bizim olacak" dedi. Suruç, Türk devletinin amacının Kürt halkını soykırımdan geçirmek ve topraklarını işgal etmek olduğunu belirtti, bu yeni işgal operasyonunu püskürte-

ceklerini vurguladı.

ROJAVA HALKLARI GERİLLA DİRENİŞİNİ SELAMLADI

Faşist sömürgeci Türk devletinin işgal saldırılarının hedefi olan Rojava-Kuzey ve Doğu Suriye halkı, Medya Savunma Alanlarına yönelik saldırılara karşı da eylem yaptı.

Qamişlo'ya bağlı Til Hemîs ve Til Berak beldelerinde düzenlenen eylemlerde işgal saldırılarının durdurulması istendi. "Gerilla direnişi onurumuzdur" yazılı pankartlar taşınan yürüyüşlerde, uluslararası kamuya faşist sömürgeci Türk devletinin saldırılarının durdurulması için çağrı yapıldı.

Til Berak Meclis üyesi Emîne El Xelîf,

Türk devletinin bu saldırılar ile bölgedeki işgal alanlarını genişletmeye çalıştığına vurgu yaptı.

Devrimci Gençlik Hareketi de işgal saldırılarına karşı Kuzey Doğu Suriye'nin Şehba, Girkê Legê, Kobanê, Minbic ve Tîrbespiyê kentlerinde eylemler düzenledi. Kobanê'de yapılan eylemde konuşan Gençlik ve Spor Komitesi Eşbaşkanı Xunaf Xelil, "Türk devleti, Kürtleri katletmek için bütün Ortadoğu'yu işgal etmek istiyor. NATO'nun tüm askeri gücünü kullanıyor. Garê'de tüm tekniklerine rağmen büyük yenilgi aldılar. Şimdi intikam almaya çalışıyorlar. Başurê Kurdistan hükümeti de bu saldırılara sessiz kalarak Kürt halkına ihanet etmektedir" diye konuştu.

HABER MERKEZİ - Özgür Gençlik dergisinin yeni sayısı çıktı. Bu sayısını ozurgenclik.net sitesinde ve elektronik yayıncılık platformu olan issuu'da okurlarıyla buluşturan dergi, kapağına "Barikatın Ardı Özgürlük; Yüklen" manşetini taşıdı.

Derginin "Özerk Demokratik Üniversite Mücadelesi ve Devrimci Gençlik Hareketinin

Yarını" dosyasında; "Kapitalizmin Eğitim Politikası ve Özerk-Demokratik Üniversite Mücadelesi", "Dünümüz, Bugünümüz, Yarınımız: Özerk-Demokratik Üniversite Mücadelesi", "Boğaziçi Direnişi: Gençlik Daha Büyük Kavgalara Hazır!" ve "Gençlik Hareketinde Yolu Açmanın Parolası: Barikata Yüklenelim, Mutlaka Kazanacağız!" başlıklarında dört yazıya

Özgür Gençlik'in yeni sayısı çıktı

yer veriliyor.

Covid-19 salgını koşullarında çıkan dergide; yasaklarla yönetilmeye çalışılan pandemi krizi, Aktüel sayfasında "Faşizmin Tam Kapanma İllüzyonu: Yeni Yasaklar" yazısıyla ele alınıyor.

Arka kapağına "İstanbul Sözleşmesi Bizzimdir, Alacağız" sözünü taşıyan derginin ekoloji sayfasında İkizdere'de Cengiz İnşaat'ın taş ocağına karşı süren direnişe ilişkin HDP İzmir Milletvekili Murat Çepni ile röportaja yer veriliyor.

Derginin LGBTİ+'lara ayrılan sayfalarında; Kızıl Okyanus LGBTİ+ ile yapılan söyleşi yer alırken, kadın sayfasında "Vazgeçmiyoruz!" başlığı ile İstanbul Sözleşmesi ve sözleşmeyi yeniden kazanma mücadelesi anlatılıyor. Deneyim sayfasındaki "Kadın İsyanı Her Yerde: Latin Amerika" yazısında Latin Amerika'da

dünden bugüne kadınların mücadelesi anlatılıyor.

Derginin Genç Yapıcılar sayfasında "Devrimci Olmak Örgütlü Olmaktır: Komsomol 'Biz'dir, Biz Komsomoluz", Dünya sayfasında "Atina'dan İstanbul'a Öğrenci Hareketi Kazanacak!" başlıklı yazılar yer alıyor.

İdlib'in kuzeyinde TSK güçleri hedef alındı

ŞIRNAK - İdlib'in kuzeyinde bulunan Meret Misrin kentindeki Ram Hemdan yolunda işgalci Türk güçlerinin geçtiği sırada mayın patladı. Suriye İnsan Hakları Gözlemevi (SOHR), mayının patladığı sırada kurşun seslerinin duyulduğunu, ambulanslarla hastanelere yaralı kaldırıldığını aktardı.

3 Mayıs günü de İdlib'in güneyindeki Zawi Dağı'nda bulunan Balyûn ilçesindeki TSK'ya ait askeri üssün duvarı bilinmeyen güçler tarafından roketlerle vurulmuştu.

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü:
Tülin Gür
Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzîn Sok. İlhan Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 529 15 94 **Faks:** (0212) 529 06 75
e-mail: gazeteatilim@gmail.com
Yayın Türü: Yaygın Süreli

Almanya/Frankfurt:
avrupaatilim@hotmail.com
İngiltere: Ali Akgül
atilimuk@hotmail.com
Tel: 00447956078533
İsviçre: S. Göl,
isvicre_atilim@hotmail.com

Fransa: Cemal Öztürk,
45 Rue Lavoisier, 77000
Melun - Paris
fransaatilim@hotmail.com
Posta Çeki Hesap No:
Varyos Gazete Dergi 17629956
Türkiye Abonelik:
100 TL (1 yıl)

Basıldığı Yer: Kuzey Veb Ofset San.
Tic. Ltd. Şti.
Adres: Tayakadın Köyü Yassıören Cad.
No: 75/1 Arnavutköy/İstanbul
Tel: (0212) 682 61 62

Kapitalizm var oldukça faşizme karşı mücadele de sürecek!

➤ Nazizmin Sovyetler Birliği tarafından yenilgiye uğratılarak tarihe gömülmesinin yıl dönümünde, Almanya'da kutlama ve anma etkinlikleri düzenlendi. Babası Hitler faşizmi tarafından idam edilen Heinz Hummler, "Savaş ve faşizm tehlikesi, kapitalizm var oldukça insanlık için somut bir tehlike olarak var olacaktır. Demokrasi, barış ve özgürlükler için mücadele etmeliyiz" dedi.

HABER MERKEZİ - Nazizmin Sovyetler Birliği tarafından yenilgiye uğratılarak tarihe gömüldüğü gün olan 9 Mayıs 1945'in 76. yıl dönümünde Almanya'da kutlama ve anma etkinlikleri düzenlendi.

Stuttgart kentinde mahkeme binası önünde 8 Mayıs günü gerçekleştirilen yürüyüş ve mitinge 500 kişi katıldı. Stuttgart mahkemesinin kararıyla, Hitler döneminde (1933-1945) idam edilen 423 kişi (402 erkek-21 kadın) için dikilen anıta kırmızı karanfiller bırakılarak mumlar yakıldı.

Babası Anton Hummler'ın 25 Eylül 1944'te idam edilmiş ve Hitler dönemini yaşamış olan Heinz Hummler bir konuşma yaptı. 12 yaşında bir çocuk olduğu 1944'te komünist olan babasının mücadelesini aktaran Hummler, "Ve o gün bugündür ben de savaşa ve faşizme karşı mücadele içindeyim. 1990 yılından bu yana ülkemiz Almanya'da 200 kişi ırkçılar tarafından katledildi. Stuttgart'ta Amerika'nın savaş merkezi EU-Com ve

Afri-Com üsleri bulunmakta. Savaş ve faşizm tehlikesi kapitalizm var oldukça insanlık için somut bir tehlike olarak var olacaktır. Demokrasi, barış ve özgürlükler için mücadele etmeliyiz" dedi.

Ardından, Hitler faşizmi yıllarında Stuttgart'ın en karanlık yüzü olan Nazi gizli polis merkezinde işkence ve cinayetlere imza atılan ve bugün müze olan Hotel Silber'in önüne yürüyüş yapıldı.

Daha sonra ise Direniş Anıtı'nın bulunduğu alana gelindi. Burada savaşa karşı barış mücadelesi aktivisti ve sanatçı olan Henning Zierock farklı dillerden direniş ve özgürlük şarkılarını seslendirdi.

Alman Sendikalar Birliği (DGB) Stuttgart Başkanı Martin Kunzmann, "Nazilerin iktidara geldikleri andan itibaren ilk yaptıkları arasında sendikaların kapısına kilit vurmak oldu. Çünkü onlar sendikalı işçilerden korkuyordu. Komünistler, sosyal demokratlar ve faşizmden zarar gören herkes birleşerek direniş başlattılar. Bizler bugün

birlik ve direniş sonucu elde edilen zaferi kutlamak için buradayız. Geçtiğimiz aylarda sendika binamız iki kez aşırı sağcıların provokatif saldırısına sahne oldu. Irkçılığa ve faşizme karşı hep birlikte karşı durmalıyız" dedi.

'AŞIRI SAĞ DÜŞÜNCE DEĞİL SUÇTUR'

8 Mayıs, Leipzig, Köln, Duisburg, Essen kentlerinde de kutlandı.

Essen'de çeşitli müzik ve tiyatro grupları sahne alırken Alman Sendikalar Birliği Bölge Başkanı Dieter Hillebrand etkinliğin açılış konuşmasını yaptı. Hillebrand, faşizm döneminde katledilen Essenli sendikacıların adlarını sayarak andı ve günümüzde aşırı sağcı grupların aynı oyunu oynamaya çalıştıklarını, geçen 1 Mayıs'ta olduğu gibi provokasyon peşinde koştuklarını vurguladı. Hillebrand, "Aşırı sağ bir düşünce değil, bir suçtur" dedi. Yapılan konuşmalarda, 8 Mayıs'ın resmi tatil olması da talep edildi.

'Polis şiddetini ve ırkçılığı durdurun'

BERLİN - Almanya'nın başkenti Berlin'de binlerce kişi 9 Mayıs günü ülkedeki polis şiddetini ve ırkçılığı protesto etti.

Berlin Emniyet Müdürlüğü önünde polis şiddetini ve ırkçılığı protesto etmek amacıyla toplanan çok sayıda kişi, Hasenheide ve Pannier caddelerinden Kreuzberg semtindeki Spreewald Meydanı'na kadar yürüdü.

Eylemciler "Siz güvenlik değilsiniz. Birlikte, güvenlik birimlerinde ırkçılığa ve Nazilere karşı", "Polis şiddetini durdurun", "Irkçılık bölüyor, AfD'yi durdurun" ve "Polisin acımasızlığını durdurun" yazılı pankartlar ve dövizler taşıdı.

Eylemde yapılan konuşmalarda güvenlik birimlerinden ırkçı olayların aydınlatılması ve emniyet birimlerindeki ırkçı yapıların ortaya çıkarılması istendi.

Rus halkının geçmişte izin vermediğini, gelecekte de hiçbir şekilde izin vermeyeceğini söyledi.

Ağır silahların sergilendiği askeri geçit töreninin ardından Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve Tacikistan Cumhurbaşkanı İmamali Rahman, Meçhul Asker Anıtı'na çelenk bıraktı.

Faşizme Karşı Zafer Günü, Rusya'nın birçok kentinde de kutlandı.

'Nazizmi Sovyet halkı yendi'

HABER MERKEZİ - Sovyetler Birliği'nin İkinci Dünya Savaşı'nda Nazi Almanyasını

nihai yenilgiye uğratmasının 76. yıl dönümü Rusya'da törenlerle kutlandı.

Kızıl Meydan'da Faşizme Karşı Zafer Günü kapsamında askeri geçit töreni düzenlendi. Rusya bayrağı ve İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda kazanılan zaferin ana sembolü olan İdritsa Piyade Tümeni saldırı bayrağı Kızıl Meydan'a çıktı.

Törene katılan Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Faşizme Karşı Zafer Günü törenine katılanları ve halkı selamladı. Gazilere hitap eden Putin, "Göstermiş olduğunuz cesaretin ve metanetin önünde eğiliyoruz. Nazizme karşı kazanılan zaferdeki büyük başarının Sovyet halkı tarafından başarıldığını her zaman hatırlayacağız" dedi.

Nazi ideolojisinin kalıntılarının Batı'daki askeri faaliyetlerle tekrar canlandırılmaya çalışıldığına ve Putin, bu ideolojilere